

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1970 மார்ச் 25]

குழந்தைகள் காப்பகங்களை நிறுவுவதைப் பற்றியதாகும். இக் காப்பகங்கள் பள்ளி செல்லும் நிலையை அடையாத குழந்தைகளுக்கும், கர்ப்பிணிகளுக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் பால் வழங்கும்.

இம் மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் தூய நன்னீரை இடையீடின்றி வழங்குவதற்கு வகை செய்வதற்காக அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் துணிவான திட்டத்தினைப் பற்றி இம் மன்றத்தினர் அறிவர். அத்தகைய ஒரு திட்டத்திற்கு மிகப் பெரிய மூலதன முதலீடு தேவைப்படுகிறது. இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஏற்பதற்கு இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்து நடப்பாண்டில் நாம் ரூ. 192 லட்சம் அளவிற்கு உதவி பெற இயன்றது. நாம் நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள இப் பெருந் திட்டம் காரணமாக, இப் பணியின் நிறைவேற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழில் நுட்ப அமைப்புகளில் மேலும் பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கென 15-வது மானியத்தின்கீழ் தேவையான நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளில் கண்டுள்ள ஏனைய செயற் குறிப்புகள் பற்றி விவர அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள விரிவான குறிப்புகளுக்குமேல், சிறப்பான விளக்கம் ஏதும் தேவையில்லை என்று எண்ணுகிறேன்.

இவை கூறி, இத்துணை மதிப்பீடுகளை இம்மன்றம் ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

(4) 1970—71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் * மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண் 26—பாசனம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுகளையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,38,27,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

657-782-ம் பக்கங்களில் 2, 3, 4, 5 இணைப்புகளில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் அச்சிப்பட்டுள்ளன.

[1970 மார்ச் 25]

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டம் கடும் வறட்சிப் பகுதியான இப்பகுதியில் ஓடும் குடவனாற்று நீரை இப்பகுதிக்கு உபயோகப்படும் முறையில் வேடசந்தூர் அருகில் உள்ள லட்சுமணம்பட்டிக்குப் பக்கத்தில் குடவனாற்றில் அணைகட்ட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, புதிய நீர்ப் பாசன வசதிகளைச் செய்யவும். மராமத்து செய்யவும் திட்டம் ஒரு வாக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, மாநிலம் முழுவதும் ஒரு திட்டம் வைத்து, பாசன நீர்வழி கரை உபர்ந்து, வடிகால் வேலைகளை படிப்படியாக செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss about the failure of the Government in not taking up the long pending medium irrigation works in Hosur taluk in view of its backwardness, I move—

“That the allotment of Rs. 9,38,27,800 under Demand No. 26, Irrigation be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, கோவை, பல்லடம் தாலுக்காவில் பாசன வசதியில்லாததால் வருகின்ற மழைத் தண்ணீரை குளம் குட்டைகளில் தேக்குவதற்குப் போதுமான குளங்கள் கட்ட வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, நெல்லை மாவட்டம், கோவில்பட்டி தாலுக்காவிலுள்ள நம்பிபுரம் கண் மாய்க்கு தண்ணீர் தட்டு ஏற்படாமல் இருக்க வைப்பாற்றில் முதுலாபுரம் பக்கம் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள—

“நிதித் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 9,38,27,800-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1970 மார்ச் 25]

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,22,15,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி-பரவாக்கோட்டை சாலை, கட்டான்கோவில்-தலைநாபுறு சாலைகளை அரசாங்கச் சாலைகளாக மாற்றவேண்டியது குறித்து விவாதிக்க--

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,22,15,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரை அழகுறச் செய்ய “மாமதுரை” திட்டத்தை அமலாக்குவது பற்றி விவாதிக்க--

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,22,15,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, to discuss the remodelling of the Mofassal Bus Stand at Broadway and the construction of a pucca Bus Stand at Mint, I move—

‘That the allotment of Rs. 10,22,15,400 under Demand No. 27 Public Works—Works be reduced by Rs. 10.’

திரு. ஏ. அ. சுப்பாஜா: தலைவர் அவர்களே, நெடுஞ்சாலை-கிராமப் பணிகள் துறையின் பொறுப்பில் உள்ள கட்டிடங்களை பழுதுபார்க்காமல் மிகவும் மோசமாக சில இடங்களில் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க--

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,22,15,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: தலைவர் அவர்களே, திருமங்கலத்துக்குத் தெற்கே ஜி.எஸ்.டி.ரோட், தெ. 7-ன் குறுக்கே உள்ள ஆற்றிப்பாலத்தை அகலப்படுத்துவதுபற்றி விவாதிக்க--

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 10,22,15,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 மார்ச் 25]

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,37,25,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறையின் கீழ் செயல்படும் கருவிகளும் இயந்திர சாதனங்களும் பழுது அடைந்த நிலையில் இருப்பதால் எடுத்த வேலைகள் முடிவடையாமல் இருப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,37,25,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அணைக்கட்டு வேலையில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பாமல் தொடர்ந்து மாநிலம் பூராவும் பொது மராமத்து வேலைகளைக் கவனிக்க இராணுவப் படையைப் போல் வைத்துக்கொள்ளும் அவசியத்தைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,37,25,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆர். கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித் துறைக்கு நவீன இயந்திரச் சாதனங்கள் அளிக்கப்படவேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,37,25,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to do away with the continuance of the category of “work charged” employees and to provincialise the staff for efficient working of the Public Works Department, to keep pace in accordance with the progressive policies of the day, I move—

‘That the allotment of Rs. 4,37,25,700 under Demand No. 28, Public Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.’

[1970 மார்ச் 25]

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,53,02,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

THIRU N. S. V. CHITHAN: Sir, to discuss policy I move—

‘That the allotment of Rs. 8,53,02,500 under Demand No. 41 Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.’

திரு. கே. என் குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, கோவை, அவினாசி, பல்லடம் ஆகிய பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் மழை குறைவாகப் பெய்து விவசாயம் பாதிக்கப்படுவதால் பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டத்தை மூன்று தாலாகாவிற்கும் பயன்படும் வகையில் மேற்படித் திட்டத்தை அமலாக்குவது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,53,02,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தலைவர் அவர்களே, குடியாத்தம் தாலாகாவில், மோர்தாறு அணை, பத்தலபல்லி அணை கட்டுவதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,53,02,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நெல்லை மாவட்டம், நாங்குனேரி தாலாகாவிலுள்ள 16 மைல் நீளமுள்ள வட மலையான கால்வாய் செடிகள் முளைத்துத் தார்ந்துபோய் விட்டதால் இக் கால்வாயைத் தார் எடுத்து துப்புரவு செய்ய உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,53,02,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1970 மார்ச் 25]

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரை யின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,99,95,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, பாலக்கரையில் அமைந்துள்ள இருப்புப்பாதை குறுக்கிடும் இடத்தில் (லெவல் கிராஸிங்) ஒரு மேம்பாலம் அமைக்கவேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,99,95,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, அவினாசி நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை உடனே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப்பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,99,95,500-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் பகல் ஒரு மணி அளவில் முடிவடைந்து மீண்டும் பேரவை மூன்று மணி அளவில் கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மன்றத்தின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்து கோரிக்கைகளுக்குமாகச் சேர்ந்து ரூ. 45,50,60,900-க்கு இம்மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உறுப்பினர்கள் தங்களது விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாக முன்னுரையாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துக்கள் உறுப்பினர்களின் விவாதத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில், பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில், நம் மாநிலம் சிறப்பான சாதனைகளைச் செய்து வருகிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளில் பருவ நிலைமைகள் சாதகமாக இல்லை. இருப்பினும் பாசன வாயில் களிலிருந்து நீரை விவகமாகவும், நியாயமாகவும் தேவைப்படும்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் வழங்க எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. டிடைக்கும் நீரைப் பயன்படுத்த வாய்ப்பிருக்கும் இடங்களில், சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி அணைக்கட்டுகளில் பின்பற்றப்படுவது போன்று கூடுதல் உணவுப் பயிர்கள் பயிரிடப்பட்டன.

காவிரிக் கழிமுகப் பகுதியிலும், காவிரி-மேட்டூர் திட்டப் பகுதியிலும், இருபோகப் பயிர் விளைவிப்பதன் மூலமும், முதல் போகத்தில் உயர் விளைச்சல் தரும் நெல் ரகத்தை விதைத்தும் புதிய விளைச்சல் முறை செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் மூலம் வெற்றிகிட்ட, ரூ. 66 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் கல்லணைக் கால்வாய்க்கும் காவிரி கழிமுக ஏற்பாட்டிற்கும் மேம்பாட்டுப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கான திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. பருவமழை தவறியபோதும், அதிகரித்த பாசன வாய்ப்பு மூலம் இருபோகப் பகுதியை பெரிதும் உயர்த்தித் தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதியில் தொன்றுதொட்டு பின்பற்றப்பட்டு வந்த சாகுபடி முறையில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்த அரசுக்கு இயன்றதைச் செயல்படுத்தியது உண்மையில் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொருட்டு, புதிய கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் திட்டப் பகுதிகளில் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதை நீட்டிப்பதற்கும் துரித நடவடிக்கைகள் செய்யப்பட்டன. திட்டப் பகுதிகள் அனைத்திலும் 25 ஏக்கர் தொகுதி வரையில் அரசுச் செலவில் கண்ணிக் கால்வாய்களை அமைக்கும் சலுகை ஆயக்கட்டின் விரைவான மேம்பாட்டிற்காக நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

1966, 1967-ம் ஆண்டுகளில் இம்மாநிலத்தில் புயல் ஏற்பட்டது. 1966, நவம்பரில் ஏற்பட்ட புயலினால் செங்கற்பட்டு, வடாற்காடு, தென்ஆற்காடு மாவட்டங்களில் பல பாசன வாய்க்கால் பாதிக்கப்பட்டன. 1967 அக்டோபர், டிசம்பரில் ஏற்பட்ட புயலினால் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் கடற்கரைப் பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டன. வளைவுக் கடைகள் அமைப்பதற்கும் எரிகளிலுள்ள நீரைக் காப்பதற்கும் மட்டுமன்றி உடைப்புக்களை நிரந்தரமாக மூடுவதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1968-ம் ஆண்டு, வறட்சி ஆண்டாகும். இம்மாநிலத்தில் பெரும் பாலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகள் 2388 நிறைவேற்றப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தூர்வாரிப் பண்படுத்தும் பணிகளுக்காக மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 198.02 லட்சம் என்றாலும், பொதுப் பணித்துறையினர் ரூ. 258.53 லட்சம் செலவிட்டனர். துயர் தணிப்புப் பணிகளில் குடிநீர் திட்டங்களுக்கு 5 கோடியும், சிறு பாசன வேலைகளுக்கு 2 கோடியும், சாலைகளுக்கு 2½ கோடியும், மண்வளப் பாதுகாப்புக்கு 20 லட்சமும், குடிமராமத்துக்கு 10 லட்சமும், பாறைகள்

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

உடைத்தல் பாறை துளைக்கும் கருவிகளுக்கு 60 லட்சமும், ஆக 13 கோடி ரூபாய் சென்ற ஒரு ஆண்டில் மட்டும் செலவிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல மழையின் காரணமாக இம்மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் பருவ நிலைமைகள் மேம்பட்டன, துயர் தணிப்புப் பணிகளைத் தொடரும் அவசியம் இல்லை என்று கருதப்படுகிறது.

பழைய பாசன ஏற்பாடுகளை மிகத் திறமையான செயல்படு நிலைமைகளின் கீழ்க்கொண்டு வருவதற்காக அமராவதி தாமிரவருணி, காவிரிக் கால்வாய்களில் சீரமைப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பல கால்வாய்களில் சீரமைப்புப் பணி நடந்து வருகின்றது; விரைவில் முடிக்கப்படும். 49 கோடி ரூபாய் செலவில் தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதியை நவீனப்படுத்தும் திட்டத்திற்கு உலக வங்கியின் நாட்டத்தை அரசு ஈர்த்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காவிரி கழிமுகப் பகுதிக்கு இத்தகைய அடங்கல் திட்டம் வகுக்கப்படுவது இதுவே முதல் முறையாகும்; பாசன வசதிகளை மேம்படுத்துவதில் அரசு எந்த அளவிற்கு உண்மையாகவே அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதற்கு இது எடுத்துக் காட்டாகும்.

394 லட்சம் ரூபாய் செலவில் வைகைக் கால்வாயை நவீனப்படுத்தும் மற்றொரு திட்டத்திற்கும் 1963, மார்ச் மாதம் அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. 1970, ஜனவரி இறுதி வரையில் இத்திட்டத்திற்கு 5.29 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் 31.8% லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம், சித்தாறு-பட்டணம்கால் திட்டம், கோமுகி நீர்த் தேக்கம், மணிமுக்தா நதி நீர்த் தேக்கம், கடானா நீர்த் தேக்கம், ராமநதி நீர்த் தேக்கம், வைகைக் கால்வாயை நவீனப்படுத்தும் திட்டம், ஆகியவை போன்ற பணிகளில் முந்தைய வேலைத் திட்டங்கள் தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதில் சிறப்பான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டம் சம்பந்தமாகத் தீர்க்கப்படாமலிருந்த சிக்கல்கள் அனைத்தையும் கோள அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதில் தற்போதுள்ள அரசு செயல்பாட்டிருப்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இந்த இரண்டு மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களுக்கு இடையேயும் ஓர் ஒப்பந்தம் 1969, மே திங்களில் கையெழுத்தாகியது. 1959-ம் ஆண்டு முதல் தீர்வு காண முடியாத பெரிய சிக்கலை இந்த அரசு தீர்த்துள்ளது உண்மையில் பெருமைப்படத்தக்க ஒரு செயலாகும்.

மூன்றாவது திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல திட்டங்கள், வருவாய் பெருக்கத்தையோ அல்லது ஆதாயக் கோட்பாட்டையோ அடிப்படையாகக் கொண்டவையல்ல; ஆனால், நலன் பயத்தல்-செலவு விகிதாச்சாரத்தையும் இத்திட்டங்களிலிருந்து பெறப்படும் மறைமுக நலனையும் இத்திட்டங்கள் செயல்படும் பகுதிகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். இம்மாநிலத்தில், கிடைக்கும் பாசன

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

வாய்ப்பில் சுமார் 94 சதவீதம் ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்டு விட்டது. நிலமேற்பரப்பிலுள்ள பாசன வளங்களை மேலும் மேம்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. பயன்படுத்தாது விடுபட்ட நீரைப் பயன்படுத்தவும் பழைய பாசன ஏற்பாடுகளைச் சீரமைத்துப் புதுப்பிப்பதன் மூலம் அதிக அளவில் நீர் வழங்கப்படவும் நான்காவது திட்டப் பாசன வேலைத் திட்டங்கள் திட்டமிட்டுத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால், நீரைச் சேமிக்கவும் பாசனத்தை நீட்டிக்கவும் இயலும்.

தொடர்ந்து செயல்படும் திட்டங்களுடன், நான்காவது திட்டக் காலத்தில் 16 பெரிய நடுத்தரப் பாசன திட்டங்கள் நிறைவேற்று வதற்கு மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பரப்பலாறு, பொன்னுணியாறு, தண்டரை அணைக்கட்டு திட்டங் களுக்கு அண்மையில் திட்ட ஆணைக்குழு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. விரைவில் இவற்றிற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்படும். கீழ்க்காணும் எட்டுத் திட்டங்களுக்கு இந்திய அரசின் ஒப்புதல் வேண்டி 16-11-1968-ல் அவை ஏற்கெனவே அனுப்பப்பட்டுள்ளன :—

சின்னாறு திட்டம்.

தொடஹல்லா திட்டம்.

பாலாறு-பொரந்தலாறு திட்டம்.

வைப்பாறு திட்டம்.

மருதநதித் திட்டம்.

கருப்பநதித் திட்டம்.

பிளவுக்கால் திட்டம்.

நந்தன் கால்வாய்கள் திட்டம்.

மேற்சொன்ன எட்டுத் திட்டங்கள் குறித்தும் இந்திய அரசின் அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பெரிய, நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக 1966-67, 1967-68, 1968-69 ஆகிய ஆண்டுகளில் முறையே 433.37 லட்சம் ரூபாயும், 409.25 லட்சம் ரூபாயும், 406.95 லட்சம் ரூபாயும் செலவிடப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 498.45 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

கோயம்புத்தூருக்குச் சிறுவாணியிலிருந்து வழங்கும் குடிநீரின் அளவை அதிகரிக்க கோர அரசின் இசைவோடு வேலைகள் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது மிக இன்றியமை யாத, நீண்ட காலமாகத் தேவைப்பட்டு வந்த திட்டமாகும். இது பற்றிய விரிவான திட்ட அறிக்கையும் இப்போது ஆய்வில் உள்ளது; விரைவில் இத்திட்ட நிறைவேற்றப்பணி தொடங்கு மென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோமுகி, மணிமுக்தா நதி நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் முடிக்கப் பட்டுள்ளன; அவற்றின் கீழுள்ள ஆயக்கட்டு பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. சித்தாறு-பட்டணம்கால் திட்டமும் பெரும்பாலும் முடி

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாநித் பாட்சா]

வடைந்துள்ளது. பல திட்டங்கள், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்படச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இம் மாநிலத்தின் நிலமேல்நீர் வாயில்கள் யாவையும் முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளனவென்றாலும் புதிய பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதியளிக்கும் பொருட்டு இயன்ற எல்லாப் பாசன வாயில்களையும் பயன்படுத்த இந்த அரசு முயன்று வருகிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு அரசு தனி நாட்டம் செலுத்தியுள்ளது. தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள பகுதிகளுக்கு நலன் பயக்க தொட்டஹல்லா, சின்னாறு திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. திட்ட ஆணைக்குழு வின் அனுமதி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சிறுபாசனத் சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழும் தார்வாரிப் பயன்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழும் சிறு திட்டங்களை மேற்கொள்வதில் நல்ல முன்னேற்றம் காணப்பட்டது. சிறுபாசனச் சிறப்புத் திட்ட வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில், இத்திட்டங்கள் மிக விரைவில் நிறைவேற்றப்பட்டு உடனடியாகப் பலன் தருமாகையால் அரசு, இதற்கான நிதி ஒதுக்கத்தைத் தொடர்ந்து அதிகப்படுத்தி வருகிறது. 1967-68, 1968-69, 1969-70 ஆகிய மூன்று ஆண்டுகளில் சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டத்திற்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை 8.44 கோடி ரூபாய் ஆகும். 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 2.10 கோடி ரூபாய் ஆகும். பாசனத் திட்டங்கள் குறித்து மேலும் விரிவாக ஆராய்வதற்காக, திருச்சிராப்பள்ளியில் சிறப்பு ஆய்வுப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த அண்மையில் அரசு அனுமதித்துள்ளது. இது, பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதற்கான திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இம்மாநிலத்தில் பாசனத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கான எல்லா வாய்ப்புகள் குறித்த முழுமையான மதிப்பீடும் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நிலமேல் மட்ட நீர் வாயில்களை இம்மாநிலம் ஏற்கெனவே பயன்படுத்திவிட்டமையால், நில அடிமட்ட நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டு, ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித் திட்ட நிறுவனம், பொதுப்பணித்துறையின் நில நீர்க்கோட்டம் ஆகியவற்றால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் வளர்ச்சித்திட்டத்தின் இரண்டாம் நிலை நிலநீர்த் திட்டம் தஞ்சாவூரில் இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது; இது இந்த அரசின் முயற்சியால் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகும்; தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை விரிவாக ஆராயும் பொருட்டு சிறப்பு உதவியளிக்குமாறு இந்த அரசு ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டது. இது திட்டத்தில் சேராத பணியாகும். இதுவரையில் நடந்த ஆய்வு, நம்பிக்கையூட்டும் முடிவைத் தந்துள்ளது. நிலமேல் நீருடன் அதிக அளவு நீரைத் கடும் வகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெருமளவு நில நீர் கிட்டுவதற்கு வழியேற்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இம்மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் விரிவான நிலநீர் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள இந்த அரசு சிறப்பான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது; விரைந்து நடவடிக்கை தடைப்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

படுவதற்குக் காரணம் நிதிப்பற்றாக்குறையே. விரிவான நிலநீர் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுவது தற்போதைய அரசின் முக்கியக் கோட்பாடாகும்.

சென்னை மாநகரில் குடிநீர் நெருக்கடியை நிலநீர் வாயில்கள் மூலம் தீர்க்க 1969-ம் ஆண்டு கோடையில் அரிய பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது பெரும் சாதனையாகும்; இதற்கு அரசு பெருமை கொள்ள முடியும். தாமரைப்பாக்கம், பஞ்செட்டி நிலநீர் வாயில்களைப் பயன்படுத்துவதிலும், சென்னை மாநகரில் முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 12,000 வடிமுனைக்குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி வதிலும் அரசு விரைந்து நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருப்பதால் நிலைமை மிகவும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கும்.

சென்னை மாநகருக்குக் குடிநீர் வழங்குவதற்காக, வீராணம் ஏரியிலிருந்து காவிரி நீரைக் கொண்டுவரும் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டு, இப்பணி நிறைவேறி வருகிறது. குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு எப்போதும் உயர் முதலிடம் அளித்து வருகிறது. காவிரி நீர் வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பணியை மேற்கொண்டிருப்பது இப்போதுள்ள அமைச்சரின் பெரும் சாதனையாகும். இந்த அளவில் சென்னை மாநகருக்கு நீர் வழங்குவதை அதிகப்படுத்த சிறப்பான நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருப்பது இதுவே முதன்முறையாகும். இத்துடன், கூவம், பக்கிங் ஹாம் கால்வாய் மேம்பாட்டுப் பணிகளும் நிறைவேறி வருகின்றன. இம்மாநகரின் எழிலையும் சிறப்பையும் இப்பணிகள் அதிகப்படுத்தும்.

காவிரி நீரைப் பகிர்ந்து கொள்வது குறித்து, தனது நலனைப் பாதுகாக்கும் வகையில், மாநில அரசு தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டதை ஈண்டு சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். மைசூர் அரசுடன் ஏற்பட்டுள்ள கருத்து வேறுபாடு காரணமாக எழுந்த இச்சிக்கலில் தலையிட்டு இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண வகை செய்யுமாறு இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு உரிய காலத்தில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்தது. இது தொடர்பாக மேற்கொண்டும் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஒருபோதும் தயங்காது என இம்மன்றத்திற்கு உறுதி கூற விழைகிறேன்.

ஆற்றுநீர் இறைப்புத்திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்காகவும், ஏழை விவசாயிக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடனும் இப்பணித் திட்டங்களின் கீழ் குடியானவர்கள் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியிருந்த ஒப்பந்தங்களுக்கு அண்மையில் முத்திரைத்தாள் தீர்வையினின்று விலக்கப்பட்டுள்ளது, பாசனத் திட்டங்களைப் புதிய பகுதிகளில் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முனைப்பாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது என்பதை விளக்கும். சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, பின்தங்கிய பகுதிகளில் விரைவாக முன்னேற்றம் காண்பதற்காக இச்சிறப்புச் சிறுபாசனத் திட்டங்கள் குறித்த அளவுகோல்களைத் தளர்த்துவது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

1970 மார்ச் 25, [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள், நிலக்கிழார்கள், மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஆகியோர் கலந்து கொள்ளும் பாசன மாநாடுகளை மாவட்டங்களில்தான் திலும், ஒவ்வொரு மாவட்டமாகக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் நாம் நடத்தி வந்துள்ளோம். இக்கருத்தரங்குகளில், பாசனம் குறித்த சிக்கல்களும், பாசனத்துடன் தொடர்புள்ள வேளாண்மை, சாலைகள், கூட்டுறவு, மின் சக்தி போன்ற பிரச்சனைகளும் விவாதிக் கப்பட்டு உழவர்களின் குறை தீர்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் 'அதே இடத்தில்' முடிவுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. நிர்வாகத்தையும், மக்க னையும் இக்கருத்தரங்குகள் இணைக்கப்பெருமளவில் உதவியுள்ளன.

பொதுப்பணித்துறையைச் சேர்ந்த கட்டடப்பிரிவு கடந்த மூன்றாண்டுகளில், பல்வேறு கட்டடத்திட்டங்களை மேற்கொண் டுள்ளது. இக்கால அளவில் இப்பிரிவின் சாதனைகள் பாராட்டத் தக்கவையாகும். புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக ஏற்பட்ட செலவு 1967 ஏப்ரல் முதல் கணிசமான அளவு அதிகரித்துள்ளது. 1967-68-ஆம் ஆண்டில் புதிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்காக 275 லட்சம் ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில், புதிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கான செலவு 330 லட்சம் ரூபாயாக அதிகரித்துள்ளது. 1969-70-ம் ஆண்டில் இவ்வகைச் செலவு ரூபாய் 400 லட்சமாகும். நமது அமைச்சரவை அரசு பொறுப் பேற்ற பிறகு நிறைவேற்றப்பட்ட கட்டடத் திட்டங்களைப் பற்றி முக்கியமாக நாம் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

(1) ஒவ்வொன்றும் ரூ. 92,000 செலவில் 45 குடும்ப நல நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு 1968 அக்டோபர் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இவற்றில் 16 நிலையங்களுக்கான கட்டடங்கள் முன்னரே கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) இரண்டாவது வேளாண்மைக் கல்லூரியை, மதுரையில் அமைப்பதற்கான கட்டடப்பணிகள் ரூ. 72 லட்சம் செலவில் முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

(3) ரூ. 35 லட்சம் செலவில் மதுரையில் ஒருங்கிணைந்த நீதி மன்றக் கட்டடம் கட்டும் பணி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) காவல்துறைப்பணியாளர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டங்களின் கீழ் கடந்த இரண்டு நிதி ஆண்டுகளில் ரூ. 14 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரையில் 7,000 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

(5) "குறளகம்" கட்டடத்தின் பெரும்பகுதி ரூ. 70 லட்சம் செலவில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, அவை பயனில் உள்ளன.

(6) காஞ்சிபுரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத் தையும் காவல்துறைக் கண்காணிப்பாளர் அலுவலகத்தையும் ரூ. 19.20 லட்சம் செலவில் கட்டும் பணி முடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

கீழ்க்காணும் முக்கிய கட்டடப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன—

(1) திருநெல்வேலியில் புதிய மருத்துவக் கல்லூரியை நிறுவுவதற்காக மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது நிலைகளின் கீழ் ரூ. 22.57 லட்சம் செலவில் கட்டடப்பணிகள் விரைவாக நடந்து வருகின்றன. அதேபோல் கோயம்புத்தூர் மருத்துவக்கல்லூரி குறித்தும் ரூ. 20.65 லட்சம் செலவில் மூன்றாவது, நான்காவது நிலைகளின் கீழ், நிறைவேற்ற ஒப்பளிக்கப்பட்ட கட்டடப் பணிகள் மும்முரமாக நடந்து வருகின்றன.

(2) ரூ. 5 லட்சம் செலவில் காஞ்சிபுரத்தில் அறிஞர் அண்ணா நிலைவு புற்றுநோய் நிலையம் கட்டுவதற்கான கட்டடப் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இப்பணி 1970 நவம்பர் திங்களுக்கு முன்னர் முடிவடையும்.

(3) ஆம்பூர், ஸ்ரீபெரும்புதூர், தாம்பரம், தேவகோட்டை, தேனீ, சிங்கம்புனரி ஆகிய இடங்களிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைகளுக்காக மொத்தம் ரூ. 56.85 லட்சம் செலவில் புதிய கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

(4) ஒவ்வொன்றும் ரூ. 92,000 செலவில் 26 குடும்ப நல நிலையங்களைக் கட்டுவதற்கான கட்டடப்பணிகள் முடிவடையும் தறுவாயிலுள்ளன.

(5) இம்மாநிலத்திலுள்ள 241 இடங்களைத்தொடர்பும், குடும்ப நலத் துணை நிலையங்களைக் கட்டுவதற்காக ரூ. 28.92 லட்சம் செலவில் கட்டடப் பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு 1970 ஜனவரித் திங்களில் ஒப்புதல் அளித்தது. அப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(6) 30 இடங்களில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களைக் கட்டுவதற்காக மொத்தம் ரூ. 54 லட்சம் செலவில் கட்டடப்பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு 1970 ஜனவரித் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. இக்கட்டடப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

(7) 1968-69-ஆம் ஆண்டில் வேலூர், தஞ்சாவூர், கடலூர், கிருஷ்ணகிரி, கரூர், நாமக்கல், ராசிபுரம் ஆகிய இடங்களில் புதிய கலைக்கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்காக மொத்தம் ரூ. 56.40 லட்சம் செலவில் கட்டடப் பணிகளை மேற்கொள்ள அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இக்கட்டடப்பணிகள் முடிவடையும் தறுவாயில் உள்ளன.

அடுத்து தமிழ் நாட்டில் நெடுஞ்சாலைகள், கிராமப்பணிகள் துறையின் கீழ் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் முன்னேற்றம் குறித்த சாதனைகளைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மக்களுக்கும், உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் வளம் சேர்க்கும் போக்குவரத்தை அளிப்பதாலும், பண்ணையைப் பட்டினத் தோடும், பணிக்களரிகளை நாட்டுப் புறத்தோடும் இணைப்பதாலும், உழவுத் தொழிலைத் தூண்டி அதன் தற்போதைய அண்டி-

1970 மார்ச் 25 [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

நிற்கும் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதாலும், வேளாண்மை, தொழில் வாணிகங்களின் போக்குவரத்துத் தேவைகளை ஏற்கும் வகையில் முழுயை வாய்ந்ததாகவும், திறன் மிக்கதாகவும் உள்ள ஒரு சாலை அமைப்பு மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

1—4—1967 அன்று பல்வேறு சாலைகளின் மொத்த நீளம் 38,471 மைல்களாக இருந்தது. 1—4—1969 அன்று சாலைகளின் மொத்த மைல் அளவு 42,000 ஆக அதிகரித்தது. 1—4—1970 அன்று சாலைகளின் மொத்த மைலளவு 43,400 மைலாக அதிகரிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நமது அமைச்சரவை அரசின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு 22 பெரிய பாலங்களும், 2 சுரங்க வழிகளும் கட்டப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று திருவைக்குளம்-சூரங்குடி சாலையில் 16½ மைலில் வைப்பாற்றின் குறுக்கே ரூ.20.13 லட்சம் செலவில் மூழ்கு பாலம் ஒன்று கட்டப்பட்டது குறித்தும் ரவுண்டாவுவில் பாதசாரிகளுக்கான சுரங்கவழி ஒன்று ரூ. 13.75 லட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டது குறித்தும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

1967-68 முதல், 1969-70 வரையிலுள்ள கால அளவில், மாநிலத்தின் பல்வேறு பணித்திட்டங்களின் கீழ் ஏற்பட்ட மொத்தச் செலவு குறித்த விவரங்களை இப்பொழுது பேரவைக்கு அளிக்க விழைகிறேன்.

ரூ. லட்சத்தில்

1967-68		153.93
1968-69		143.06
1969-70		181.79

முப்பது சாலைகளும், பாலங்களும் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் கீழ்க்குறிப்பிட்டுள்ள பணிகள், சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும் :—

சாலைப் பணிகள் :

1. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ரூ. 26.57 லட்சம் செலவில் ராமேஸ்வரம் முதல் தனுஷ்கோடி வரையில் சாலை அமைத்து, சாலைக் கற்கள் பேரூதல்.

2. மகாபலிபுரம் முதல் மாக்காணம் வரையில் தென் ஆர்காடு மாவட்ட எல்லைகள் வரையில் கிழக்குக்கடற்கரைச் சாலையில் இதுவரை போடப்படாது விட்ட சாலையை ரூ. 32 லட்சம் செலவில் அமைத்தல்.

3. பொன்னேரி-பஞ்சாபு சாலையில் 2½ மைலை இணைக்கும் வகையில் சென்னை, எண்ணெய்த் தூய்மை தொழிற்சாலைப் பகுதிக்கு சென்னை-எண்ணூர் விரைவுச் சாலையில் 3½ மைலில் இருந்து சாலை ஒன்றை அமைத்தல், இதற்கான செலவு மதிப்பீடு ரூ. 32.50 லட்சமாகும்.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

பாலங்கள் :

1. ரூ. 20 லட்சம் செலவில் சென்னை மாநகர எல்லைக்குள் பேசுன்பாலம் அருகே 3 பாலங்களை விரிவுபடுத்தல்.

2. 45-வது தேசிய நெடுஞ்சாலையில் (சென்னைமாநகர எல்லைக்குள்) ஜெயினி குறுக்குச் சந்திப்பில் ரூ. 45 லட்சம் செலவில் விரைவு மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்.

3. 7-வது தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 300/2-வது மைலில் உள்ள சுப்பிரமணியபுரம், மதுரை நகர எல்லைகளில் 1/1-2 கி.மீட்டர் ரெயில்வே மைல் கணக்கில், தற்போதுள்ள சாலை இருப்புப்பாதைக் கடவுக்குப்பதிலாக ரூ. 37 லட்சம் செலவில் மேம்பாலம் ஒன்று கட்டுதல்.

4. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருநெல்வேலி-செங் கோட்டை சாலையின் 1/4 மைலில் சாலை இருப்புப்பாதைக் கடவுக்குப்பதிலாக, ரூ. 35 லட்சம் செலவில் மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்.

5. 7-வது தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 360/2 மைலில் (மதுரை நகர எல்லைகளுக்குள் மீனாட்சி ஆலையின் அருகே 496/6-6 ரயில்வே மைல்) தற்போதுள்ள சாலை இருப்புப்பாதைக் கடவுக்குப் பதிலாக ரூ. 31 லட்சம் செலவில் மேம்பாலம் ஒன்றைக் கட்டுதல்.

இவை தவிர, கீழ்க்காணும் பிற முக்கியப் பணிகளை மேற்கொள்வது பற்றியும் அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது:—

பாலங்கள்:

1. சென்னையையும், ஆந்திரப் பிரதேசத்தையும் இணைக்கும் கடற்கரைச் சாலையில் எண்ணூர் உப்பங்கழிகளுக்கு மேல், ரூ. 60 லட்சம் செலவில் பாலம் ஒன்றை அமைத்தல்.

2. முசிறியையும், குளித்தலையையும் இணைக்கும் வகையில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் காவிரிக்குக் குறுக்கே, பாலம் ஒன்றை ரூ. 80 லட்சம் செலவில் கட்டுதல்.

3. 45-வது எண் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 194/7 மைல் முதல் 195/2 மைல் வரையில் திருச்சிராப்பள்ளியில் காவேரியின்மேல் கட்டப்பட்டுள்ள பாலத்தில் வலுவற்றுள்ள பகுதிகளை ரூ. 70 லட்சம் செலவில் புதுப்பித்தல்.

4. ரூ. 50 லட்சம் செலவில் சென்னையில் புதிய வாலாஜா பாலத்தைக் கட்டுதலும், வெலிங்டன் பாலத்தை அகலப்படுத்துதலும்.

5. கோயம்புத்தூர் நகராட்சி எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள 47-வது எண் தேசிய நெடுஞ்சாலையின் சேலம்-கொச்சி சாலையில் 328/7 மைலில் மேம்பாலம் ஒன்றை ரூ. 40 லட்சம் செலவில் கட்டுதல்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

சாலைகள்:

கோடைக்காலமையும், பழனியையும் (மதுரை மாவட்டம்) இணைக்கும் வகையில் ரூ. 75 லட்சம் செலவில் சாலை ஒன்றை அமைத்தல்.

2. சென்னையிலுள்ள தண்டிக்குடி மலைச்சாலையை இணைக்கும் வகையில் பண்ணைப்பட்டி-பாச்சலூர் சாலையில் ஆடலூரி விருந்து சாலை ஒன்றை ரூ. 26 லட்சம் செலவில் அமைத்தல்.

3. ரூபாய் 25 லட்சம் செலவில் பாச்சலூரிலிருந்து வடக்காட்டிற்கும், அங்கிருந்து மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஒட்டன் சத்திரத்திற்கும் ரூ. 25 லட்சம் செலவில் சாலை ஒன்றை அமைத்தல்.

உறுப்பினர்களின் கருத்தையறிந்து அதற்குப் பிறகு என்னுடைய பதிலைச் சொல்லுகிறேன் என்று கூறி இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் பாசன சம்பந்தமான கோரிக்கைகளின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஆற்றுப் பாசனம், ஏரிப் பாசனம், கிணற்றுப் பாசனம் என்று மூன்று வகையான பாசனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 37,000 ஏரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த 37,000 ஏரிகளில் பெரும்பான்மையானவை வரலாம்பார்த்த ஏரிகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நமது அரசு நன்கு அறியும். ஆனால் மழை பெய்தால் இந்த ஏரிகளுக்குப் பெரும் அளவில் தண்ணீர் வரும் வாய்ப்பு இருந்தும், அந்தத் தண்ணீர் தேங்கி இருக்கும் அளவுக்கு ஏரிகளின் கலாகள் சீர் செய்யப்படவில்லை. ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வரும் கால்வாய்கள் தூர் எடுக்கப்பட்டு சரியான நிலைமையில் இல்லை என்பதை இந்த அமைச்சரவைக்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏரிகளை மேலும் ஆழப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஏரிகளில் சில நீர்ப்பாசன இலாக்காவின் கீழும், சில ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பார்வையின் கீழும், இன்னும் சில பொதுப்பணித்துறையின் கீழுமாக, மூன்று வகையாக அமைந்திருப்பதால், எப்படிச் செய்வது, யார் செய்வது என்று புரியாமல் இருக்கின்றது. இதை அரசு தீவிரமாக ஆலோசித்து இந்த ஏரிகளை நல்லபடி மராமத்து செய்தால்தான் வேளாண்மையில் பெருக்கம் ஏற்படும், நாம் வேளாண்மைக்காகப் போடும் திட்டங்களும் வெற்றி அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது மாநிலத்தில் வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு விசேஷ வாய்ப்புகளை அமைக்கும் வகையில் நமது அரசு ஏதாவது காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறதா, திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறதா

[திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 25]

என்றால் இல்லவே இல்லை. ஏதோ அதிகமாகத் தண்ணீர் இருக்கும் இடங்களில் எப்படி இருப்போகம், மூன்று போகம் சாகுபடி செய்வது என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கிறார்களே தவிர வரண்ட பிரதேசங்களில் விசேஷ வாய்ப்புகளை உண்டாக்கி அந்த மக்களுடைய கஷ்டத்தை எப்படிப் போக்க வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த அரசு கவனம் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

குறிப்பாக வறண்ட பிரதேசங்களில் இப்படிப்பட்ட பாசன வசதிகள் சிறியதாக இருந்தாலும்கூட, அவைகள் நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட்டால், அந்தப் பகுதிகளில் குடிநீர்ப் பிரச்சனை ஓரளவுக்குத் தீரும் என்பதை அமைச்சரவை நன்றாக உணரவேண்டும். நமது அரசாங்கத்தினிடம் குறிப்பாக பெரிய திட்டங்கள் ஒன்று மில்லை. சிறிய திட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்றால், அதையும் காலவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும், பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்த அளவில் விருப்பு வெறுப்பின்றி இவைகளைச் செய்யவேண்டும். அரசாங்கம் மேற்கொள்ள இருக்கும் திட்டங்களின் மூலம் மக்கள் நன்மை அடைகிறார்களா, விவசாய மக்கள் நன்மை அடைகிறார்களா, குடிநீர் வசதி, மற்ற வசதிகள் எந்த அளவுக்கு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து விருப்பு, வெறுப்பின்றி திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, எனது தொகுதியில், ராதாபுரம் தொகுதியில், ஆலத்துரையாறு திட்டத்திற்கு ரூ. 14.9 லட்சத்தில் மதிப்பீடு போட்டு, 1966-ம் வருடத்தில் இந்தத் துறையினரால் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது ரெவின்யூ போர்டின் ஆய்வில் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டு காலமாகியும் அரசாங்கம் இதில் ஏதாவது அக்கறை காட்டியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அக்கறை காட்டவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த ஆலத்துரையாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் ராதாபுரம் பெரும் பகுதி, குறிப்பாக பணகுடி, வடக்கன்குளம், தனக்காகுளம், வேப்பிலான் குளம், காவல்கிணறு, ராதாபுரம் முதலிய பகுதிகள் மிகவும் பயன் அடையும். அதோடுகூட குடிதண்ணீர் பிரச்சனையை ஓரளவுக்கு தீர்ப்பதற்கு இது பயன் உள்ளதாக அமையும். இதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் வரக்கூடிய பிரச்சினை இதில் இருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். ஆனாலும் கூட நமது அரசு வெளிமாநிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை மிக விரைவிலே தீர்த்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக் கூடிய அரசு, உள்மாநிலத்தில் மாவட்டங்களுக்குள் உள்பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவது ஏன் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

1970 மார்ச் 25] [திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

வடமலையான் கால்வாய் என்று ஒரு கால்வாய் இருக்கிறது. அது முன்பு வருவாய்த் துறையினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் பொதுப்பணித்துறையினரால் பராமரிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. ஐந்து ஆண்டுகளாகப் பொதுப் பணித்துறை இதை மேற்கொண்டிருந்தும், ஏதாவது செப்பனிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், செப்பனிடப்படவில்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் ரூபாய் ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சத் திற்கு மதிப்பீடு தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறோம். சீக்கிரம் வரும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இன்னும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திசையன்விளைப் பகுதியில் புலிமான் குளம் என்ற குளம் செப்பனிடுவதற்கு, 1958-ம் வருஷத்திலேயே மதிப்பீடு போடப்பட்டு அனுப்பப்பட்டது. அதிகாரிகள் இதற்கான மதிப்பீட்டைத் தயாரித்து இலாகாவிற்கு அனுப்பியதாகச் சொல்கிறார்கள். இது வரையில் இத்திட்டத்தை முடிக்க அரசு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வள்ளியூர் பேரிய குளம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பொதுப்பணித் துறை இந்தக் குளத்தை ஆழப்படுத்தி, கரையையும் உயர்த்தவேண்டும் என்று அப்பகுதி மக்கள் கோரிக்கை பலமாக இருந்துவருகிறது. அதையும் இதுவரையில் செப்பனிட யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

ராதாபுரம் கால்வாயைப் பொறுத்த அளவில், திருநெல்வேலி மாவட்டம் ராமனாகபுரம் துணைவட்டம் என்று அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால், திருநெல்வேலியில் ராதாபுரம் இருக்கிற எண்ணமே அரசாங்க இல்லை என்பதைத் தான் காட்டுகிறது என்று சொல்கிறேன். சிற்றூறு-பட்டணங்கால் திட்டத்தில் ராதாபுரம் கால்வாய் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ராதாபுரம் கால்வாய் வேலை அநேகமாக முடிவடையப் போகிறது என்று கருதுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் உள்ளிட்டு சிற்றூறு முதல் அணை, சிற்றூறு இரண்டாவது அணை வேலை இன்னும் முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டு காலமாகியும் அந்த வேலை இன்னும் என் முடியவில்லை என்பதை நான் அறிய ஆசைப்படுகிறேன். இதைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்திலுள்ள பட்டணங்கால் திட்டத்தை உடனே அரசாங்கம் நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதி மக்கள் தண்ணீர்ப் பிரச்சனை ஒருவாறு நீரும் என்று கருதுகிறேன். ராதாபுரம் துணை வட்டத்திலுள்ள 17,000 ஏக்கர் பயன் அடையக்கூடிய திட்டத்தை அரசு உடனே நிறைவேற்ற வேண்டும், அதற்கான வழிமுறைகளை அரசு உடனடியாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நம்பியாற்றுப் பாசனம் என்பது மிகப் பழைய பாசனம். அதைச் சீரமைக்க வேண்டும், செப்பனிட வேண்டும் என்று பலமுறை சொல்லப்பட்டும், அதைச் செய்ததாகத் தெரிய

[திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 25]

வில்லை. அதிலும் குறிப்பாக பல அணைக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. கோவன்குளம் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு செப்பனிடவேண்டும். அதில் அதிகாரிகள் ஏன் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது தெரியவில்லை. அதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுவிசேஷபுரம் அருகே புதுக்குளமும் இடையன்குடி பக்கம் ஓர் புதுக்குளமும் அமைக்கவேண்டும். இதன் மூலம் திசையன் விளைப் பகுதியிலுள்ள மறைப்பாங்கான பிரதேசங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். பாசன வசதியும் ஏற்படும். இது பற்றிய அறிக்கைகள் அரசாங்கத்திற்கு இலாகாவின் மூலம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கைகளைப் பரிசீலித்து உடனே இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்பியாற்றில் கோட்டைக் கருங்குளம் பக்கம் ஓர் புது அணை கட்டவேண்டும். இதனால் கிட்டத்தட்ட 1,000 ஏக்கர் பயன் அடையும்.

இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுது இந்தத் திட்டங்களை என்ன முறையில் இவர்கள் தயாரிக்கிறார்கள் என்றுதான் அறிய முடியவில்லை. குறிப்பாக, மணிமுத்தாறு பாசனத்தில் இன்னும் அதிகக் குளங்களைச் சேர்ப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சிறு சிறு கால்வாய்கள் வெட்டப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் இப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவர் அப்பொழுது முன்னர் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த மான்யமிகு கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் நடந்த பாசன அபிவிருத்தி மகாநாட்டில் இந்தத் திட்டங்களையும் மக்களின் கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னபொழுது, வெகு அழகாகப் பதில் சொன்னார்கள். அதாவது, ஆலத்துறையாறுத் திட்டம் 1968 மார்ச்சு இறுதிக்குள் வேலை துவங்கப்படும் என்று உறுதி அளித்தார்கள். அந்த வாக்கு என்ன ஆயிற்று? அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் கெடு வைத்து, இன்ன காலத்திற்குள் வேலைகள் துவங்கப்பட்டு முடிக்கப் படும் என்ற அளவுக்கு வாக்குறுதிகள் கொடுத்தார்கள். அந்த வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? மக்கள் உங்கள் வாக்குறுதிகளை எப்படி நம்ப முடியும்? பாசன வசதியில் பின்தங்கிய பகுதி களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலை பராமரிப்பு பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு துரிதமாகத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை. திருநெல் வேலி-நாகர்கோவில் கன்யாகுமரி ரயில்பாதைக்கு ஏன் இந்த அரசு முதல் இடம் கொடுக்கவில்லை? மற்ற இருப்புப் பாதை களுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கும்பொழுது ஏன் இந்த இருப்புப்

1970 மார்ச் 25] [திரு. நா. செளந்திரபாண்டியன்]

பாதைக்கு முதல் இடம் கொடுக்கக்கூடாது? திருநெல்வேலி-கன்யாகுமரி சாலை இன்னும் நல்ல முறையில் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. அதை விரைவிலே செய்யவேண்டும். அதை சிமெண்டு சாலையாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு உடனே முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

மேலும் கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். அது நாட்டிற்கு மிகவும் தேவையானது, குறிப்பாக நமது மாநிலத்திற்கு மிகவும் அவசியமான சாலை. மத்திய சர்க்காரிடம் அதை ஒரு பாதுகாப்புச் சாலையாக பயன்படுத்தவேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும். இதில் மாநில அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டது. எப்படியாவது இந்தச் சாலையை நல்ல முறையில் செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை அரசாங்க சாலைகளாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு வரையறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் அதற்கான சிபார்க்கள் செய்து அனுப்பப்படுகின்றன. அந்தச் சாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிறது. அதுபற்றி நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வருடத்தில் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் சிபார்க் செய்த வேலைகளில் ஒரு சில வேலைகளை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு, மற்றவைகளை விட்டுவிட்டு பிறகு, அடுத்த வருடம் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் சிபார்க் செய்யக்கூடிய வேலைகளைத் திரும்பவும் எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், முன்பு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் சிபார்க் செய்த வேலைகள் என்ன வாயிற்று என்பது தெரியவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட இலாகா விற்குச் சொல்லி, இதை எப்படிப் படிப்படியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றித் திட்டம் போட்டு, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஸ் போக்கூடிய சாலைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தும், அவற்றை எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய மாலியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நெடுவழித் துறையிடம் எவ்வளவு தொகை செலவாகும், எவ்வளவு தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கேட்டு அதன் மேல் அரசு தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். வடக்கன்குளம்-ராதாபுரம் சாலை இரு ஊராட்சிமன்றங்களின் பராமரிப்பில் இருக்கின்றன. 5 மைல் தூரத்தை 23 மைல் சுற்றிவரக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அந்தச் சாலையில் அனுமா நதியில் ஓர் பாலம் கட்டவேண்டும் என்று கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு, தீர்மானங்கள் போடப்பட்டிருந்தாலும் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. திசையன்விளை இட்டமொழி சுவி

[திரு. நா. சௌந்திரபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 25]

சேஷ்புரம் வழிச் சாலை மூன்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பராமரிப்பில் இருக்கிறது. இரண்டு மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களிலும், திருநெல்வேலி தெற்கு வடக்கு அபிவிருத்தி மன்றங்களிலும் இந்த சாலை இருக்கிறது. இதை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் அரசாங்க சாலையாக எடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கம் உடனே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நீர்ப்பாசன இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த இலாகாவானது உழவர்களின் நலப்புகை இருக்க வேண்டிய இலாகா, அதில் இவ்வளவு தூரம் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கக் கூடிய தொகை பொதுவாக குறைவாக இருந்தாலும் செய்யப்பட்டிருக்கக் கூடிய வேலைகள் மக்களுக்கு திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கவில்லை என்பதைக் கூறி, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

■ திரு. பி. எஸ். மணியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நமது மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அரசு வந்ததற்குப் பின்னால், நீர்ப்பாசனத் துறையில் பல நல்ல அபிவிருத்திகளை, பின்தங்கிய பகுதி மக்கள் வாழும் இடங்களில் நீண்ட நெடுங்காலமாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்து வந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், என்னுடைய தொகுதியில்; பழனியாண்டவர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் என்பதற்கு 1963-ல் மதிப்பீடு போடப்பட்டு, இப்பொழுது வரையில் மதிப்பீட்டோடு இருந்து வந்தது. இந்த ஆண்டு நம்முடைய அரசு ஒப்புதல் தந்து, அதற்கு மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அங்கே அடிக்கல் நாட்டக்கூடிய நிலைமை இருந்திருக்கிறது.

மேலும், 12 ஆண்டுக் காலமாக, சோழவந்தான் வடகரை கம்மாய் தூர் வாராமல், எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் இருந்தது. இப்பொழுது இந்த அரசு அதற்கு ஒப்புதல் அளித்து அதற்கு 4 லட்சத்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் மதிப்பீட்டை அங்கீகாரம் செய்து, அங்கே பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் வருகை தரக் கூடிய சம்பவம் முக்கியமானதாக அமைந்திருக்கிறது. சிறப்பு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் இதுவரைக்கும், 15 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் முன்னால் இருந்த அரசு மதிப்பீடு தயாரிக்காமல் இருந்த முறையை மாற்றி, 25 லட்ச ரூபாய்க்கு அங்கீகாரம் அளிப்பதற்கும் ஒப்புதல் அளிப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது நம்முடைய அரசின் சாதனைகளில் மிகப் பெரிய சாதனை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. எஸ். மணியன்]

பொதுவாக பாசன அபிவிருத்தி என்ற பணியில் இரண்டு முக்கிய திட்டங்களைப் போட வேண்டும். இருக்கக் கூடிய கண்மாய்களையும், கால்வாய்களையும் பழுது அடையாமல் சீர்திருத்த வேண்டும். இன்னொன்று, புதிதாக நீர்த் தேக்கங்களை, அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட வேண்டும். இரண்டையும் முன்னால் இருந்த அரசு செய்ததை விட இப்பொழுது இருக்கும் அரசு வியக்கும் அளவில், பொதுப் பணித் துறை அதிகாரிகள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், இன்னும் மற்றைய பொது நோக்குள்ளவர்கள் இவர்களைக் கொண்டு மாநாடு கூட்டி, நல்ல முறையில் நல்லபல காரியங்களை செய்து வருகிறது. கண்மாய்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆயிரக்கணக்கான கம்மாய்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் பார்த்தால், அவைகளெல்லாம் கம்மாய்களா அல்லது ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்ட சாகுபடிக்காரர்களுடைய நிலங்களா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. அந்த வகையில் கடந்த 10, 20 ஆண்டுக் காலமாக அந்தக் கண்மாய்கள் தூர் வாராமல், ஆழப் படுத்தப் படாமல் இருக்கும் நிலை இருந்துவருகிறது. இப்பொழுது அதை மாற்றி, முயற்சிகள் எடுத்து, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 கோடிக்கு மேல் தூர்வாரும் முயற்சிக்கு நம்முடைய அரசு பணம் செலவழித்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்க நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

கண்மாய்களைப் பொறுத்தவரையில், சிறு சிறு கண்மாய்களில், சின்னச் சின்ன பழுதுகளைக்கூட அங்கே இருக்கக்கூடிய லோகல் ஆபீசர்களுக்கு, செக்ஷன் ஆபீசர்கள், அசிஸ்டெண்ட் எஞ்சினியர்கள் இவர்கள் செய்ய முடியாமல் இருப்பது பெரும் குறைபாடு என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக இந்த நிலையை மாற்றி, ஊராட்சி ஒன்றியத்திடம் இருப்பதுபோல், 3,000 ரூபாய்க்கு மதிப்பீடுகளையும் தயாரிக்கும் அதிகாரம், அங்கீகாரம் செய்யும் அதிகாரம் செக்ஷன் ஆபீசருக்கும், 10,000 ரூபாய் வரையில் மதிப்பீடு தயாரித்து, கண்டிராக்டர்களை ஒப்பந்தம் செய்வது போன்றவற்றை உதவிப் பொறியாளர் செய்யலாம் என்றும் விதிகளைப் போடக்கூடிய முயற்சிகளை நம் அரசு செய்ய வேண்டும்.

பொதுவாக தூர் வாரல் பொறுத்தவரையில், நம் அரசு நல்ல பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறது. தூர் வாரல் சம்மந்தப் பட்டவரையில், மாநிலத்திற்கு ஒரே ஒரு நிர்வாகப் பொறியாளர் சென்னையில் இருக்கிறார். அதே போல் இயந்திரங்களை அனுப்பும் காரியத்திற்கு ஒரே ஒரு மேற்பார்வைப் பொறியாளர் சென்னையில் இருக்கிறார். இந்த முறையை மாற்றி, மாவட்டந்தோறும், நிர்வாகப் பொறியாளர்களை, இயந்திரங்கள் அனுப்பும் வகையிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அமைக்க வேண்டும். அவர்கள் தூர் வாரல் செய்ய வேண்டும். இயந்திரங்களைப் பார்த்து வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், ஆயிரக்கணக்கான கண்மாய்கள் இன்று தூர் நிரம்ப இருக்கின்றன. அவற்றை ஆழப் படுத்தவும், சீராகச் செய்யவும் முடியும்.

[திரு. பி. எஸ். மணியன்] [1970 மார்ச் 25]

பொதுவாக ஒரு கண்மாயிலிருந்து இன்னொரு கண்மாய்க்குச் செல்லும் நேரத்தில், இயந்திரங்களைக் கொண்டுபோக அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தும் வகையில், ஒரு கண்மாய் வேலை செய்யும்போது, சுற்றியிருக்கும் வேலைகளையும் செய்யும் முறையில் வேலைகளைச் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் சுற்றியிருக்கும் கண்மாய்களிலும் வேலை தொடர்ந்து செய்ய வசதியாக இருக்கும். மதுரை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், பல ஆண்டுகளாக நீர்த் தேக்கங்களுக்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அங்கே சோத்துப்பாறை, காக்கன் குளம் திட்டங்கள் இன்னும் முடியவில்லை. இன்னும் நிலக்கோட்டை வட்டத்தில் ராஜகாளி கோட்டை திட்டம் போன்றவைகள் முடியவில்லை. என் தொகுதியில் தாடக நாச் சியம்மன் அணைக்கட்டு, தாதகவுண்டன்பட்டி நீர்த்தேக்கம் இவற்றை அன்-எகனமிக் ஸ்கீம்கள் என்று எடுக்கவில்லை. அன்-எகனமிக் ஸ்கீம் என்றால், ஒரு டன் உணவுப் பொருளுக்கு 3,000 ரூபாய் செலவிட்டால் அது அன்-எகனமிக் என்று அரசு....

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, நீர்ப் பாசன மானியம் பற்றி சில கருத்துகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கருப்பாநதித் திட்டத்தை செயல்படுத்த உருவாக்கியிருப்பதற்கு நன்றி. ஆனால், 13 திட்டங்களுக்கும் சேர்த்து 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கடலிலே காயம் கரைத்த மாதிரி வரக்கூடிய நிலை இருக்கக் கூடாதே என்று நினைக்கிறேன். சென்ற ஆண்டே திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட விருந்தது. ஒரு வருஷம் கங்கரன்ஸ் இல்லை என்று ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இப்பொழுது 13 திட்டங்களுக்கு சேர்த்து 50 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இது காணாது. அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். இரீ கேஷன் டெவலப்மென்ட் போர்டு என்று நிறுவும் யோசனை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, தற்சமயம் ஒத்தி வைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதைச் செய்தால் பாங்கிலும் பண வசதி கிடைக்கும். பஞ்சப் பிரதேசமாக இருப்பவற்றை சீர்ப்படுத்த வேண்டும். மூன்று பகுதிகளான வாசநல்லூர், கடையநல்லூர், ஆலங்குளம், இவைகளுக்குப் பயன்படும் கருப்பாநதி திட்டத்தை உடனடியாக ஆரம்பிக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய பிரதம காரியதரிசி வந்தபோது, ப்ளான் பிரியட் உள்ள வேலைகளை அட்வான்ஸ் பண்ணப்பட வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்தியதாக கேள்விப்பட்டேன். அண்டர் கிரௌண்ட் வாட்டர் சம்பந்தமாக, திருச்சியில் டிவிஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். மேல் தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று இருக்கும் போது, அண்டர் கிரௌண்ட் வாட்டரைத்தான் எடுக்க வேண்டும். அப்படியிருக்கும்போது, திருச்சியில் டிவிஷனை வைத்துக் கொண்டால், அது வேலை நடக்காது. திருநெல்வேலியில் ஒரு ஏ.சு.

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

கூட போடவில்லை. திருநெல்வேலியில் ஒரு டிவிஷனையே வைக்கலாம். திருநெல்வேலி ராமநாதபுரம் இவற்றைச் சேர்த்து, கன்யாகுமரியையும் சேர்த்து, ஆரம்பத்தில் ஒரு ஏ.ஈ.-யையாவது போட்டு இன்வெஸ்டிகேட் செய்யலாம். இல்லையென்றால் இந்த பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு புகலிடம் இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஒரு ஸ்பெஷல் டிவிஷனைப் போட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்ய வேண்டும். நில நீர் வாய்ப்பில்லை என்றும் சொல்லிவிட்டு, 25 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்ய ஒரு டிவிஷன் திருநெல்வேலியிலே ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்பெஷல் டிவிஷனை பழைய பேப்பர்களை வைத்துக்கொண்டு ஸ்க்ரூடினைஸ் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போய்க் கேட்டால், 25 லட்சத்திற்கு மேல் திட்டம் இருந்தால் கொடுங்கள் என்கிறார்கள். நம்முடைய அறிக்கை மேல் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லுகிறது. எப்படி 25 லட்ச ரூபாய் திட்டம் நம்மிடம் இருக்கும்? அவர்களையே அண்டர் கிரௌண்ட் வாட்டர் ஸ்கிமை இன்வெஸ்டிகேட் செய்ய பயன்படுத்தலாம்.

கலெக்டர் கங்கரன்ஸ் சம்மந்தமாக, ரொம்பக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. வருஷக்கணக்காக ஆகிறது. ஒரு சிஸ்டத்தில் உள்ள வேலைகளுக்கு கலெக்டர் கங்கரன்ஸ் தேவை இல்லை என்று முடிவு செய்யலாம். இரண்டு பகுதியினுள் வேலைகளுக்கு கலெக்டர் கங்கரன்ஸ் எதிர்பார்க்கலாம். அதுவும் ஒரு கால அளவு வைத்து கங்கரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்ய வேண்டும்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சிலவேலைகளுக்கு இரண்டு மூன்று வருடங்களாகியும் கங்கரன்ஸ் வராமல் இருக்கிறது.

அடுத்து ரீ-ஆர்கனைசேஷனை எடுத்துக் கொண்டால் இன்று என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதைப்பற்றி அறிக்கையில் ஒரு வரியும் இல்லை. என்னைப் போன்றவர்கள் கேட்டால் ரெகுலர் ஒர்க்ஸ்தான் நடக்கிறது. ஒரு கால்வாய் இரண்டு தாலுக்காக்களில் செல்கிறது என்றால், அதை இரண்டு எக்சியூட்டிவ் என்ஜினியர்கள் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சாவூரிலே ஒரே எக்சியூட்டிவ் என்ஜினியர்தான் ஒரு சிஸ்டத்தைக் கவனிக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் மூன்று பிரிவாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு மூன்று எக்சியூட்டிவ் என்ஜினியர்கள் ஒரு கால்வாயைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து கூலம் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இது வரவேற்கக்கூடிய திட்டம்தான். ஆனால் சென்னை நகரில் ஓடும் சாக்கடை கழிவு நீருக்கு என்ன வழி என்றே தெரியவில்லை.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1970 மார்ச் 25]

சாக்கடை கழிவுநீர் கலந்துவிடுவதால்தான் துர்நாற்றம் ஏற்படுகிறது. சாக்கடை கழிவுநீருக்குப் புகலிடம்தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மைனர் இர்ரிகேஷன் எல்லாம் பழையபடியே ரெவின்யூ இலாகா, பஞ்சாயத் யூனியனிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ, டேங்க், பஞ்சாயத்து டேங்க் என்று இருக்கிறது. ஒரே மேற்பார்வையில் இவைகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் இருக்கக்கூடிய என்ஜினியர்களுக்கும், பி.டபிள்யூ.டி.-யில் இருக்கக்கூடிய என்ஜினியர்களுக்கும் ஊதியத்தில் பாசுபாடு இருக்கக் கூடாது எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் இருக்கின்றவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது பொருத்தமல்ல. எல்லோரையும் சமமாகப் பாவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் திரு. எஸ். முருகையன் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. எஸ். முருகையன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத் தின்முன் வைத்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நிலவிய வறட்சியின்போது இந்தத் துறை செவ்வனே பணியாற்றியது மிகமிக பாராட்டப்பட வேண்டிய பிரச்சினை யாகும். இந்தப் பாராட்டு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சருக்கு மட்டுமல்ல, இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த எல்லா அதிகாரிகளுக்கும் எல்லா ஊழியர்களுக்கும் உரித்தாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கடும் வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் செய்த சேவை இருக்கிறதே, அந்த மாவட்ட மக்கள் என்றென்றைக்கும் மறக்க முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக குடிநீர்ப் பிரச்சினைகள் ஏரி மராமத்துகள், வரத்துகக் கால்வாய்கள், ஊற்றுக் கால்வாய்கள் போன்றவற்றைச் சிறந்த முறையில் செப்பனிடச் செய்தார்கள்.

நீண்ட நெடுங்காலத்திற்கு முன்பாக குடிமராமத்திலே பல கால்வாய்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பழைய காலத்தில் மக்கள் உழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போதெல்லாம் அவர்கள் அதைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வேலைகளையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பல காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. மழைக் காலத்தில் மழைத் தண்ணீர் இந்த ஆறுகள் பெருக்கெடுத்து ஓடி ஆறுகளிலும் சமுத்திரத்திலும் போய் சேர்ந்துவிடுகின்றன. இந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் வீணாகிறது. ஆகவே, இப்படி வீணாகும் தண்ணீரை பாசனத்திற்குப்

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். முருகையன்]

பயன்படுத்த வேண்டும். இன்வெஸ்டிகேஷன் செக்ஷனிலே இதை நல்லவிதமாகப் பரிசீலனை செய்து ஆங்காங்கே தடுப்பு அணைகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, தண்ணீரை ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் நிரப்பி கொண்டால் பாசனத்திற்கு வசதியாகும். இதைச் செய்து கொடுத்தால் வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் செழிப்படைவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுப் பணித் துறையிலே பல ஏரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மைனர் இரிகேஷன்கீழ் பல ஏரிகள் இருக்கின்றன. இந்த ஏரிகளெல்லாம் செப்பனிடாத நிலையில் இருக்கின்றன. இவைகளை செப்பனிட ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், பஞ்சாயத்துக்களிலும் பணவசதி கிடையாது. ஆகவே, இந்த ஏரிகள் எல்லாம் செப்பனிடப் படாத முறையில் இருப்பதால் மழைத் தண்ணீர் தேங்கி நிற்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லா ஏரிகளையும் பொதுப் பணித் துறையே எடுத்துக்கொண்டு, அவ்வப்போது செப்பனிட்டத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லா பாசன ஏரிகளையும் பொதுப்பணித்துறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலே இன்னும் பல புதிய ஏரிகளை அமைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. பல புதிய ஏரிகளை அமைத்துத் தர வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் பாசனவசதிக்கு உதவி செய்ய முடியும். மேலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பாலாறும், செய்யாறும் தான் ஓடுகின்றன. மேலும் இவை குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளின் வழியாகத்தான் பாய்கிறது. ஆகவே, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இன்னும் பல புதிய ஏரிகளை அமைத்துத் தருவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அரசாங்கம் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி புதிய ஏரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு திட்டத்தை இன்வெஸ்டிகேஷன் செக்ஷனிலே பரிசீலனை செய்து, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினாலும், அது ரொஸ்டிரே போர்டுக்குப் போகவேண்டும். சீப் என்ஜினியர் சிபாரிசு செய்தாலும் உடனடியாக எதுவும் நடப்பதில்லை. காலதாமதமாகிறது. புதிய ஏரிகளை அமைப்பதினால் தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் போளூர் வட்டம் மேல் சோழகுப்பத்தில் புதிய ஏரி அமைக்க வேண்டுமென்று இரண்டு ஆண்டு காலமாக முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை. கலெக்டருக்கும் முறையீடு செய்திருக்கிறோம். இது நல்ல திட்டமாக இருக்கிறது. இந்த ஏரியினால் 600 ஏக்கர் புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சையாகக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்து இதை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக் கூடிய பெரிய விவசாயிகள் இல்லை. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக் கூடிய சிறிய சிறிய விவசாயிகள்தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிணறு வெட்டி

[திரு. எஸ். முருகையன்] [1970 மார்ச் 25]

பம்ப் செட் வைத்து பயிர் செய்கிறார்கள். சிறிய விவசாயி ஒரு கிணறுவெட்டி, பம்ப் செட் வைப்பது என்றால் அவனுக்கு அதிகம் செலவாகிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் சார்பாகவே சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டி, பம்ப் செட் போட்டுக் கொடுத்தால், இத்தகைய சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்கும். வறட்சி நிவாரணப்பணி வேலைகள் செய்தபோது 10 சமுதாயக் கிணறுகளை என் தொகுதியான கலசபாக்கம் தொகுதியில் வெட்டினார்கள். இதற்கு ஏறக்குறைய பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. அந்தக் கிணறுகளினால் ஒவ்வொரு கிணற்றிலும் இன்றைக்கு 40 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்ற அளவில் பாசனத்திற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இன்னும் அதிகமான சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாத்தனூர் திட்டப் பகுதியில் வடிகால் வசதி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதை உடனடியாகச் செய்து சாகுபடி வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் பாலார் பேசின் ஆல்ஸ் என்று இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் தொல்லைப்படுகிறார்கள். இந்த விதியின் காரணமாக யாருக்கும் அத்தாட்சி கிடைப்பதில் தாமதமாகிறது. தேவையில்லாத ஒரு சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். 1931-ம் ஆண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே ஒரு திட்டம் போட்டு 40 ஆண்டுக் காலமாக வைத்துக் கொண்டு, ஒரு சர்ட்டிபிகேட் பெறுவதற்கு ஒரு விவசாயி பஸ் சார்ஜ் போன்ற மற்ற செலவுகளுக்காக மொத்தம் 100 ரூபாய் அளவில் செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைக் குறித்து வட ஆர்க்காடு மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்துச் சாலைகள் நல்ல முறையில் செப்பனிடப் படாத நிலையில் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்திலும் அதற்கான பணம் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மேல் பாலூரிலிருந்து வீரனூர் வரைக்கும் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலையை லட்சம் ரூபாய் செலவில் போட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ரோட்டைப் போட்டால் இந்தப் பகுதி மக்கள் வீரனூர் செல்ல பத்து மைல் குறையும். அந்த வேலையை இந்த ஆண்டே முடித்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. மாரிமுத்து: இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை இந்த அவையில் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

1970- மார்ச் 25] [திரு. அ. மாரிமுத்து]

எங்களது தஞ்சை மாவட்டம் நஞ்சைக் காடுகள் நிறைந்த பகுதி என்பதை இந்த அவையில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் அறிவார்கள். ஒரு காலத்தில் பகீரதன் பெருமுயற்சி செய்து கங்கையைக் கொண்டு வந்தான் என்று சொல்வது உண்டு. ஆயினும் மன்னியாறு, பழவாறு பாசன—அத்தனை விவசாயிகளும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் விவசாயத்திற்கேற்ற தண்ணீரைக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மன்னியாறு, பழவாறு பற்றி முன்னே இருந்த பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும், இப்போதுள்ள பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். மழை பெய்தால்தான் மன்னியாறு, இல்லையென்றால் மணலாறு என்று அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். பழவாற்றைப் பற்றிச் சொல்லப்போனால் ஏற்கெனவே ஒருகாலத்தில் அது மாய வரம் பகுதி நிலங்களுக்கு வடிகாலாக இருந்தது. சீர்காழி தாலுக்காவுக்குப் பாசனம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்தவுடன் இந்தப் பகுதி மக்கள் வடிகால் பாசன வசதியின்றி பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும், பிரதம என்ஜினியர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருகிறேன்.

மற்றொன்று. நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுவது என்ன வென்றால், பொதுப்பணித்துறை ஆங்காங்குள்ள ஆறுகளை நல்ல முறையில் கவனித்து வருகிறார்கள். ஆனாலும் சிற்சில மிகப் பெரிய குறைகள் காணப்படுகின்றன. எனது ஆடுதுறை தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் 'பீமன் வாய்க்கால்', நாறை வாய்க்கால், பாண்டியன் வாய்க்கால், ஓடை வாய்க்கால், மண்ணி வாய்க்கால், எனப் பல பாசன வாய்க்கால்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் தலைப்பு வாய்க்கால்கள் தூர் எடுக்கப்படுவதே கிடையாது. சரியான முறையில் பராமரிக்கப்படுவது கிடையாது. இதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆற்றில் தண்ணீர் வந்தால் போதாது. இந்தத் தலைப்பு வாய்க்கால்கள் நல்ல முறையில் தூர் வாரப்பட்டு, பராமரிக்கப்பட்டு வந்தால்தான் ஆங்காங்கே நல்லமுறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

அதி தீவிர திட்டம் என்ற பெயராலே ஒரு போக நிலங்களை இரு போகமாக மாற்ற ஆங்காங்கே மகாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. கருத்தரங்குகள் நடக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் திருப்பனத் தாள் பகுதியில் 32 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது என்றால் 12 ஆயிரம் ஏக்கரா இதுவரை இருபோக சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்தவை ஆகும். தலைப்பு வாய்க்கால்களைச் சரிபடுத்தாத காரணத்தினால் இவ்வாண்டு 12 ஆயிரம் ஏக்கராவில் 6 ஆயிரம் ஏக்கராதான் இருபோக சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி 6 ஆயிரம் ஏக்கரா ஒரு போகத்தோடு நின்று விட்டிருக்கிறது. ஒருபோக

[திரு. அ. மாரிமுத்து]

[1970 மார்ச் 25]

நிலத்தை யெல்லாம் இருபேரகமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற முயற்சி நடக்கிற நேரத்தில் இப்படி இருபேரகமாக இருந்த நிலம் ஒருபேரகமாக ஆகியிருக்கிறது என்றால் அதி தீவிர திட்டத்தில், உண்வு உற்பத்தியில் நமக்குள்ள அக்கறைதான் தெரிகிறது. ஆகவே தலைப்பு வாய்க்கால்களைத் தூர் எடுத்துப் பராமரிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பழவாற்றின் இரு மருங்கிலும் பத்து கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த ஆற்றில் ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டுமென்று அமைச்சரிடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் பலகாலமாக விண்ணப்பம் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதுவரை பாலம் கட்டப்படவில்லை. அவர்களே கரைகளை உடைத்து அதிகத் தண்ணீர் இல்லாத காலங்களில் பாலம் கட்ட முயற்சிக் கிறார்கள். மழைக் காலங்களில் அந்த இடங்களின் மூலமாக வெள்ளம் புகுந்து சாகுபடி செய்யப்படுகிற நிலங்களை பாதிக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக ஒரு பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்றும், தலைப்பு வாய்க்கால்கள் பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஆடுதுறைப்பகுதி விவசாய மக்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வரதராசன் : தலைவர் அவர்களே, வறட்சி பகுதி பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒரு தனி முக்கியத்துவம் கொடுத்து இந்தப் பாசன திட்டங்களில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். மதுரை மாவட்டத்தில் வேடசந்தூர் பகுதி மிகவும் வறண்ட பகுதியாகும். அது வளம்பெற குடவனாற்றில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று பலகாலமாக வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். உடனடியாக இவ்வாண்டிலாவது அது வருவதற்கு முன் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு அதைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேடசந்தூரில் லட்சமணப்பட்டி அருகே அந்த அணை கட்டப்பட வேண்டும். அதுதான் உபயோகமாக இருக்கும். கரூர் பகுதிக்குத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோக முயற்சி எடுக்கப்படுகிறது என்று பலர் கருதுகிறார்கள். ஓரளவு திருச்சி மாவட்ட கரூர் பகுதி பாசன வசதியுள்ள இடம். ஆகவே, அடியோடு பாசன வசதியற்ற இந்த மதுரை மாவட்ட வேடசந்தூர் பகுதிக்குப் பயன்படுகிற அளவு குடவனாறு திட்டத்தை லட்சமணப்பட்டி அருகே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த, திண்டுக்கல் வட்டத்தில் மருதாநதி திட்டம் பற்றி 1967-ம் ஆண்டிலேயே பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 3 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அந்த அணையை பீலிகரட்டில் கட்ட வேண்டுமென்று மார்த்திசுடு கம்பூனிஸ்டுகளும், காங்கிரஸ்காரர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் பாண்டியன் என்ற நினைவுப்பிரபுவின் ஆட்சேபனை காரணமாக அது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது.

1970 மார்ச் 25] [திரு. என். வரதராசன்]

அமைச்சர் அவர்களே அதை வந்து பார்வையிட்டார்கள். யார் எதிர்த்தாலும் கவலைப்படாது அந்த அணையைப் பீலிதாட்டில் கட்ட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குந்தா கழிவுநீர் அணைத் திட்டம் வற்புறுத்தப்பட வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டால் அதுபற்றிய தகவல் மாநில சர்க்காரிடம் இருந்து எங்களுக்கு வரவில்லை என்கிறார்கள். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டுவர வேண்டும். அப்போதுதான் அவிநாசி, பல்லடம் போன்ற இடங்களில் உள்ள நீர்ப் பற்றாக்குறையை சமாளிக்க முடியும். ஆகவே இதையும் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டுக்கல் குடிநீர்த் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு கோடி செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அந்த காமராசர் குடிநீர் திட்டத்தினால் முழுமையான பயன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால் கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. அந்த நீர்த் தேக்கத்திற்குத் தண்ணீர் வராதபடிக்கு ஒரு சிலர் சுவர் எழுப்பித் தடுத்திருக்கிறார். இதுபற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்திருக்கின்றது. நேரே சென்று மாவட்ட கலெக்டர் பார்வையிட்டிருக்கிறார். ஆயினும் அந்தத் தடுப்புச் சுவர் அகற்றப்படவில்லை. நானும் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.எல்.ஏ., அவர்களும் நேரில் சொல்லி விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். உடனடியாக அந்தத் தடுப்புச் சுவர் அகற்றப்பட்டு போதுமான தண்ணீர் வரத்துக்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் பகுதியில் வல்லகண்ட சமுத்திரம் என்ற பெரிய குளம் இருக்கிறது. அது தூர்வாரப்பட்டு, பராமரிப்புச் செய்யப்பட 2 லட்சம் ஆகும். அதை உடனடியாக செய்தால் நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கராக்கள் பாசனம் பெறும். அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் வறட்டாறு திட்டம், ராஜாக்கவுண்டன் பட்டிக்குளத் திட்டம் ஆகியவற்றைச் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்களின் கீழ் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

அடுத்து காண்டிராக்ட் முறையை படிப்படியாக ஒழித்து விடுவது என்கிற திட்டத்தை கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டும். காண்டிராக்ட் வேலைகள் மோசம் என்பதை அறிவோம். அதனால் வேலைகளும் சிறப்பாக அமைவதில்லை. ஊழலுக்கும் இடமளிக்கிறது. இவர்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் காண்டிராக்டர்கள் மட்டுமல்ல, பல பகுதிகளில் அரசியல் காண்டிராக்டர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். காண்டிராக்ட் வேலையை விட நாமே செய்கிற வேலைகள்தான் சிறப்பாக அமைகின்றன. ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை அளிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே காண்டிராக்ட் முறையையே படிப்படியாக ஒழிக்க வேண்டும். ஓர்க் சார்ஜ் சிப்பந்திகளை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று முதல் சம்பள கமிஷன் அறிக்கை

[திரு. என். வரதராசன்] [1970 மார்ச் 25]

யிலே சொல்லியிருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைத்திருக்கிறோம். பக்கத்திலே உள்ள கேரள மாநிலத்திலே அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். 40 ஆயிரம் பேர்கள் ஓர்க் சார்ஜ் சிப்பந்திகளாக பணியாற்றுகிறார்கள். வேலை நிரந்தரம் இல்லை. பிராவிடன்ட் பண்டு வசதியில்லை. இதர எந்த வசதியும் இல்லை. இவ்வாறு 20 ஆண்டுகள் உழைத்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். காங் மஸ்தூர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிரந்தரமாக ரோடுகளைப் போடுவதற்குத் தேவைப்படுகின்ற காரணத்தினால் மராமத்து வேலைகளைச் செய்வதற்கு தேவைப்படுவதால் அவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்க வேண்டும். இது பரிசீலனையில் இருப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே படித்தேன். பரிசீலனையில் இருப்பதை விரைவாக அமலாக்க வேண்டும்.

ரோடுகளைப் பொறுத்தவரையில், நகரசபைகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் அவற்றைப் பராமரிக்க முடியாது. லாரிகள், பஸ்கள் பிளவுகள் ஓடி ஓடி ரோடுகள் தேய்ந்து விடுகின்றன. ஆனால் மாநில அரசும் மத்திய அரசும் வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றன. நகரசபைகளும் பஞ்சாயத்துக்களும் தான் ரோடுகளை செப்பனிட வேண்டிய நிலைமை வருகின்றது. ஆனால் அவற்றினால் செய்ய முடியவில்லை. கிராமத்தில் உள்ள உப்பு ரோடுகள், நகரத்தில் உள்ள சந்து ரோடுகள் இவற்றை மட்டிலும் அந்த மன்றங்கள் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்றும் மற்ற இளைப்புச் சாலைகள், பெரிய சாலைகளை மாநில அரசு ஏற்று பராமரிப்புச் செய்ய வேண்டும். இந்தப் பள்ளம் மேடு குழிகளை நிரப்புவதற்கு ஊராட்சிகளாலே முடியாது.

கூலம் சீரமைப்புத் திட்டம் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது. சிறப்பான திட்டம்தான் அமலாக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் என்னுடைய கட்சி எண்ணுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சரியான முறையிலே கான்ட்ராக்ட் விடவில்லை, இடையிலே தவறுகள் நடப்பதாகத் தகவல்கள் வருகின்றன. அங்கே உள்ள அதிகாரிகளிடத்திலே பொறியாளர்களிடத்திலே சர்ச்சைகள் இருப்பதாகத் தகவல் வருகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டம் சிறப்பான திட்டம் என்று சொல்லலாம். ஆனாலும் சிறப்புக்குள்ளா சில சிறுமைகளும் இருக்கலாம் என்பதை உணர்த்துகிறேன். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகின்ற இந்த திட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தில் சில நபர்கள் புகுந்து பணத்தை விரயமாக்கக் கூடியதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சேது சமுத்திரத் திட்டம்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுப்பணித் துறை அறிக்கையிலே இந்தத் திட்டம் 1956-ஆம் ஆண்டிலே பரிசீலனை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். வரதராசன்]

பட்டு இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் 1970-லே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது சிறப்பான திட்டம் என்று சொல்கிறோம், இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் ஆண்டுக்கு இரண்டரைக் கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொல்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 10 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் சேது சமுத்திரத் திட்டம் அமல் நடத்தப்படாவிட்டால், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகத் திட்டமே பயன் உள்ள திட்டமாக இருக்காது என்று கருதப்படுகிறது. இன்னும் மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெறவேண்டிய நிலைமையிலேதான் நாம் இருக்கிறோம். சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தைப்போல், கல்பாக்கம் அணுவின் திட்டத்தின் இரண்டாவது கட்டத்தைப்போல், நெய்வேலித் திட்டத்தின் இரண்டாவது சுரங்கத்தைப் போல், சேது சமுத்திரத்தையும் மிக முக்கியமானது என்று கருதி உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு விரைவான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த வேலைகளைச் செய்கிறபோது நான் கடைசியாக வற்புறுத்துவது எல்லாம் காண்ட்ராக்ட் முறையை மாற்ற வேண்டும். ஓர்க் சார்ஜ் சிப்பந்திகளை, காங் மஸ்தூர் சிப்பந்திகளை, ரோடுகள் வேலைசெய்யும் சிப்பந்திகளை நிரந்தரமாக்கி அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். கணேசன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல அரிய செயல்களை, குறிப்பாகப் பொதுப்பணித் துறையிலே சிறப்பாக நீர்ப்பாசனத் துறையிலே செய்த, செய்வதற்கு வழிவகுத்துள்ள இந்த அரசை நான் நெஞ்சாரப் பாராட்டுகிறேன். வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகளில் தமிழக அரசு ஆற்றிய சாதனை இமாலய சாதனை என்பதை நாடு அறியும். இந்தத் துறையிலே முயன்று பணியாற்றும் தமிழக அரசையும் அதன் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுள்ள மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதுபோல குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகளும் பாராட்டுக்குரியன. சாதனைகள் என்றாலும், செய்யப்பட வேண்டிய நல்ல காரியங்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றை அவர்கள் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுப்பணித் துறை ஆற்றிய காரியங்கள் மிக மகிழ்ச்சியளிக்கத் தக்கனவாக இருக்கின்றன. தஞ்சைப் பகுதியிலே மழை பெய்யும், அதே நேரத்திலே அணை நீரும் நிறையத் திறந்து விடப்படும். மழை நீரும், ஆற்று நீரும் சேர்ந்து வெள்ளக்காடாகப் பெருக்கெடுத்து வெள்ளத்தைத் தடுப்பது என்பது பெரிய காரியம் என்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் அப்படியில்லாமல் தண்ணீரை வினியோகிக்கின்ற முறையில்

[திரு. எல். கணேசன்]

[1970 மார்ச் 25]

சீரான முறையைக் கையாள்வதால் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நீர்ப் பற்றாக்குறை தவிர்க்கப்படுகிறது. வெள்ளமும் அதிக மில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. புதிய ஆற்றுப் பாசனப் பகுதி யில் வண்டல் பல ஆண்டுகளிலுமாக அகற்றப்படாமல் மேடிட்டுப் போதுமான தண்ணீர் விடமுடியாத நிலை இருந்தது. 4,000 க்யூ செக்ஸ் என்று திட்டமிடப்பட்டிருந்தாலும் 3,000 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விட்டவுடனேயே உடைப்பெடுக்கின்ற நிலைமையும் இருந் தது. எட்டு மைல் நீளத்திற்கு இருந்த வண்டலை அகற்றி இப்பொழுது 4,000 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மராமத்துச் செய்யப்படுவ தில் ஆறுகள், கிளை ஆறுகள், வாய்க்கால்கள், கிளை வாய்க்கால்கள், குளம் இவற்றில் மராமத்துச் செய்வதிலே நல்ல முறையிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்ற இந்த அரசை நான் நெஞ்சாரப் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக, தஞ்சை, தஞ்சை என்றாலே எல்லோரும் நெற் களஞ்சியம் என்று நினைக்கிறார்கள், தஞ்சையிலே கீழ்த் தஞ்சை இருக்கிறது, மேல்த் தஞ்சை இருக்கிறது. கீழ்த் தஞ்சையிலே தண்ணீர் இருக்கும், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிற வாய்க்கால்கள் வடிகால்கள் இருக்கிற நிலைமையில் உள்ளது. மேல்த் தஞ்சை பகுதி புதிய ஆற்றுப் பாசனப் பகுதி என்று சொல்லப்படுகிற பகுதி நீர் குறைவாகப் பெறுகின்ற பகுதி, கடைமடைப் பகுதிகளிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரிலஜா செய்யக்கூடிய நிலைமையில் உள்ள பகுதி மேல்த் தஞ்சைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் திட்டத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மட்டுமல்ல, உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும், இல்லையென்றால் தமிழகம் எதிர்காலத்திலே உணவுத் துறையிலே பெரிதும் அஞ்சத்தக்க நிலையை அடைந்துவிடும். இப்பொழுது மைசூர் அரசுக்கும், தமிழக அரசுக்கும், ஏற்பட்டிருக்கிற இந்த நெருக்கடி குறிப்பாக காவிரி நதியிலிருந்து பெறுகின்ற நீர் அணிகளில் நிச்சயமாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். இந்த நோத்திலே தஞ்சைப் பகுதியிலே குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்காகப் பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெற்றிருக் கின்றன. கடன் கேட்டு இருக்கிறோம், கடன் கிடைத்தவுடனே நிறைவேற்றப்படும் என்று எல்லாம் சொன்னாலும்கூட இதிலே முக்கியமான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். புதிய புதிய ஆற்றுப் பாசனப் பகுதியிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு மேடாகவே இருக்கிறது. குழாய்க் கிணறுகள் என்று நான் சொல்லும்பொழுது தனியார்கள் குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு அரசு கொடுக் கின்ற நிலைமையினைப்பற்றிச் சொல்வதாகக் கருதக் கூடாது. அப்படியென்றால் வருக்கு ஒருவர் இரண்டு பேர்கள்தான் அவற்றைப் போட முடியும். காரணம் என்னவென்றால், 30 ஏக்கர், 35 ஏக்கர் என்ற அளவுக்கு மிகப் பெரிய அளவில் உள்ள இடத்தில் குழாய்க் கிணறு தோண்டுகிற அளவுக்குப் பொருளாதாரம் இல்லை.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எல். கணேசன்]

பொருளாதாரம் இருந்தாலும் 35 ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்தில் இருப்பதில்லை. எனவேதான் அரசு தானே ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டும். அதற்கான செலவை அரசு முதலீடு செய்ய வேண்டும். பிறகு அதை ஆயக்காட்டுதாரர்களிடமிருந்து வசூல் செய்து கொள்ளலாம். இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் விதை விதைப்பதற்கு 15 நாட்கள் முன்னாலேயே தண்ணீர் விட வேண்டியதில்லை. 15 நாட்களுக்குப் பின்னாலே அணையிலிருந்து தண்ணீர் விடலாம். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை வருகிற நேரத்திலே மாற்றுத் திட்டமாகவும் இதைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நீரேற்று நிலையங்கள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இருபத்திரண்டு லட்ச ரூபாய் செலவில் ஒக்கநாடு-கீழையூர் நீரேற்று நிலையம் அமைத்ததற்காக நன்றியைக் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதேபோன்று பல இடங்களில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்களினை நிறைவேற்ற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று பல முறைகள் சொல்லியும், அதிகாரிகளை அனுசரிக்க கேட்டுக் கொண்டு, பலமுறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே மனுக் கொடுத்தும் அவர்கள் வருகின்ற நேரங்களில் வேண்டுமென்ற விடத்தும் பயனில்லாத நிலைமைதான் இருக்கிறது.

ஜம்புகாவிரி வாய்க்காலில் அரசுப்பட்டு என்ற இடத்திலும் உளுவூர் பக்கத்திலே தும்பத்திக்கோட்டை என்ற இடத்திலும் ஆளிக்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலே உள்ள ஏரியிலும், வேடங்குறிக்குப் பக்கத்திலே சோழன்சூழிக்காடு, பொய்ந்தான்சூழிக்காடு போன்ற இடங்களிலும் நீரேற்று நிலையங்கள் ஏற்படுத்தலாம்.

இப்படிப் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நீரேற்று நிலையங்கள் வரும்போது ஆற்று நீரை மட்டும் நம்பாமல் வேறு துறையிலும் பெருக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஓரத்தாடு கீழரில் 22 லட்சம் ரூபாயில் திட்டத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். சிலவேளைகளில் கழிவுநீர் வாய்க்காலாக இருப்பதால் உறுதியாக எப்போதும் நீர் வரும் என்ற உத்தரவாதம் அளிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு அல்லது மூன்று ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்டி கழிவு நீர் தண்ணீர் வராதபோது கிணற்றுத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, அந்தப் பகுதியைப் பாசனத்திற்கு உறுதி செய்ய வேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆற்றுப் பாசனம் வந்த பிறகு பேடேன்ட் டாங்க்ஸ் என்று சொல்லி பல ஏரிகளை மராமத்து செய்யவைக்க விட்டு விட்டார்கள். இப்போதும் மராமத்து செய்யப்படக் கூடிய ஏரிகளை உடனடியாக மராமத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிலே ஒரு இடர்ப்பாடு இருக்கிறது. அதிலே அக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளவர்களை அப்புறப்படுத்த முடியாத நிலையில் ஏரிகளைத் தக்கவகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் அருமைத்தேரி என்ற ஏரி

[திரு. எஸ். கணேசன்]

[1970 மார்ச் 25]

இருக்கிறது. அதிலே இருக்கும் வண்டலைப் போக்கி, ஆழப்படுத்தி, அதிகப்படியாக வருகின்ற தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க வேண்டும். இவை சிறு சிறு திட்டங்களானாலும் பயனுள்ள திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தஞ்சை மாவட்டமே எல்லாப் பருதிகளுக்கும் உணவு தானியத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையை அடையும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் எல்லா நிலங்களையும் இருபோக நிலமாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லி தீவிரமாக முனைந்து ஈடுபட்டிருக்கும் நேரத்தில், பாசனத் துறையில் விரிந்த கவனத்தை செலுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். நன்றி.

* திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நீர்ப் பாசன மானியத்தை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இராமநாத புரம் மாவட்டத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் சீரிய திட்டத்தினால் 3 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கி, இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தில் குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம், கணமாய்கள், கால்வாய்கள் சீரமைப்பு போன்ற நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதே போல் மறைந்த மாமேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மனுநீதித் திட்டத்தின் கீழ் இராமநாத புரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாவட்ட அலுவலர்களும் 5-6-1969 முதல் 5-3-1970 முடிய 1,006 கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள விவசாயிகள், பொதுமக்களிடமிருந்து 72,233 மனுக்களைப் பெற்றுள்ளார்கள். 5-2-1970 முடிய 51,092 மனுக்களின் பேரில் அனுமதி வழங்கி யிருக்கிறார்கள். மற்ற மனுக்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் கிணறுகளைத் தோண்டவும், அரசாங்கக் கடன்களை வாங்கவும் நல்ல வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது என்பதற்காக அந்தப் பகுதி மக்கள் சார்பாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சித் காலத்தில் வைகைக் கால்வாய் சீரமைப்புத் திட்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்களே தவிர செயல்படுத்தவில்லை. நமது அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு அந்தத் திட்டத்திற்காக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் நான்கு கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டமிடப்பட்டு, அப்போது பொதுப்பணி அமைச்சராக இருந்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ரூ. 31.86 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி

1970 மார்ச் 25] [திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்]

உள்ளார்கள். இதை இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்கள், குறிப்பாக கிழக்கு இராமநாதபுரம் மக்கள், விவசாயிகள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் வறண்ட பகுதியான கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதி முன்னேற வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை அந்தப் பகுதி மக்கள் மனத்தில் கொண்டு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

வைகை ஆற்றிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் பல கால்வாய்கள் ஜமீன்தார் காலம் தொட்டு குடிமராமத்திற்கீழ் இருந்து வருகிறது. இதைப் பற்றிப் பொதுப்பணி அமைச்சர் அவர்களிடம் கருத்தாங்கில் கூடக் கூறியிருக்கிறேன். மாவட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைப் பொதுப்பணித் துறையினரே ஏற்று பராமரிப்புச் செய்தால்தான் அந்தப் பகுதியில் உள்ள எல்லாக் கிராமங்களிலும் விவசாயிகள் கிடைக்கும் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பாகவும், வசதியாகவும் இருக்கும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பல கண்மாய்கள், ஆர். ஆர். ஆக்டினால் மாமத்து செய்யப்பட முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. அந்தக் கண்மாய்களை எல்லாம் உடனடியாக மாமத்து செய்ய சிறப்புத் திட்டம் நீட்டி நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மழை பெய்தாலும் புயலோடு பெய்யும். மழை இல்லாவிட்டாலும் தொடர்ந்து வறட்சியாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு கூட வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டாலும், தமிழக அரசு நம்மைத் தளர விடாது என்ற தெரியத்தோடு அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசன வசதி பெருக வேண்டுமென்றால் ஆர். ஆர். ஆக்டின் கீழ் இருக்கும் கண்மாய்களை சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து ஆழப்படுத்தி, அந்தப் பகுதியில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வழி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை குளம் கோர்வை புஞ்சை நிலங்களை அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் தொன்று தொட்டு சொந்தமாக, பட்டா நிலமாக அனுபவித்து வந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் திடீரென்று அந்தப் பட்டாவை நீக்கிவிட்டார்கள். பரமக்குடி வட்டத்தில் மட்டும் அந்த மாதிரி பட்டாவிலிருந்து நீக்கப்பட்ட நிலங்களின் மொத்த எரிஸ்திரணம் 8,500 ஏக்கராகும். இதிலே வசதி பெற்றவர்கள் மட்டும் நீதிமன்றங்கள் மூலம் செட்டில்மென்ட் வாங்கி தங்களுடைய பட்டாவைத் திரும்ப வாங்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால் விவரம் தெரியாத ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் தண்டத் தீர்வை செலுத்தும் அவல நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித் துறையினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் தான் பட்டா கிடைக்கும் நிலைமையிருக்கிறது. 22 நாளைக்கு மேல் தண்ணீர் தேங்கும் இடத்திற்குப் பட்டா கொடுக்கக் கூடாது

[திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்] [1970 மார்ச் 23]

என பொதுப் பணித் துறையினர் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இதைக் கூற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. தொடர்ந்து மூன்று மாதம் மழை பெய்தால் கண்டமங்களில் தண்ணீர் இருந்து கொண்டே இருக்கும். அந்த நிலங்களை யெல்லாம் குளம் புஞ்சை என்று கூறமுடியுமா? தவிர, அதை விவசாயம் செய்யும் நிலம் என்று தான் கூற முடியும். வசதி உள்ளவர்கள் நீதி மன்றத்தின் மூலம் பட்டாவைத் திரும்பப் பெற்றுள்ளார்கள். அதே போல் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கும் அந்தப் பட்டாவை வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி இதைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நயினர் கோயில், தேவிப்பட்டணம் ரோடு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டும் இன்னும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. நானும் அமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்த நேரத்தில் அந்த இடத்தை விட்டு வர முடியாத சூழ்நிலையில் இரண்டு மணி நேரம் தாமதிக்க நேரிட்டது. நாங்கள் அங்கிருந்து வருவதற்கு அந்தப் பகுதி கிராம மக்கள் உதவினார்கள். அந்தப் பகுதி, போகளுர் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதி பாதிக்கப்பட்ட பகுதி. அந்தப் பகுதி கடத்த 20 ஆண்டுக் காலத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதுபற்றி நான்கு பஞ்சாயத்துக்கள் கொண்ட அந்தப் பகுதியில் காங்கிரஸ் காரர்கள் பெரிய அளவில் இல்லாத காரணத்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் அதிகமாக இருந்த காரணத்தால் அந்தப் பகுதி மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நயினர் கோயில்-தேவி பட்டணம் ரோட்டை இந்த ஆண்டு செயல்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழ் நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசனங்கள் இப்போது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயம் பெருக நீர்நிலைகள் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே கிருஷ்ண கோதாவரித் தண்ணீரை நம் மாநிலத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் செங்கல்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களுக்கு நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும், பாசனத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்னோம். 1962-63 வரை இந்த மன்றத்தில் அதுபற்றி பல நேரங்களில் பேசப்பட்டது. ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு அந்த வார்த்தையை யாரும் எழுப்புவதாகக் கூடக் காணோம். அதை கைவிட்டு விட்டார்களா அல்லது அது உயிரோடு இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு தக்க பரிசாரம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

இப்போது கூவும் நதி சீர்திருத்தத் திட்டத்தின்கீழ் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தக் கூவும் நதி சீர்திருத்தத்தினால் எந்த அளவிற்கு நமக்குப் பலன் கிடைக்கும், எந்த அளவிற்கு அது சதகமாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். கிருஷ்ண கோதாவரித் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவது என்றால் பல கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று கூறுகிறார்களோ, அதற்காகச் சொல்கிறேன். கிருஷ்ண கோதாவரித் தண்ணீர் வந்தால் அந்தத் தண்ணீரில் ஒரு பகுதியைக் கூவும் நதியில் விட்டால் நாம் எவ்வளவோ ஆண்டுகளாக வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அந்த நூற்றம் மாறி அத்தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய்ச் சேர்ந்து விடும். இது முடியுமா முடியாதா என்பது பற்றி நான் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் இதுகுறித்துப் புனராலோசனை செய்யும்படி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

இந்த நதிகள் எல்லாம் என்ன காரணத்தினாலோ—நம் துர்பாக்கியம்—நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகி சமுத்திரத்தில் கலப்ப தில்லை. வேறு மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகிறது. அதை நாம் எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற அளவில் இருக்கிறோம். கோளம், மைசூர், ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில்தான் அந்த ஜீவ நதிகள் உற்பத்தியாகின்றன. அப்படி நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற எல்லா நதிகளும் அண்டை மாநிலங்களில்தான் உற்பத்தியாகின்றனவே தவிர நம் மாநிலத்தில் அப்படி ஒன்று கூட இல்லை என்பதற்காக மத்திய அரசை அணுகி நம் நாட்டில் சமுத்திரத்தில் கலக்கும் ஜீவநதிகளை எல்லாம்—பாங்குகளை அரசாங்கம் தேசிய மயமாக்கியிருப்பதைப் போல் ஜீவநதிகளை எல்லாம்—தேசிய மயமாக்கி நமக்கும் அதில் பங்கு உண்டு என்றும் நமக்கும் அவற்றின் நீரைக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நல்லதொரு வழிவகையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாத்தனூர் அணை இரண்டாம் நிலை முடிந்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். சாத்தனூர் அணையின் நீர்தேக்கத் திறகு வடபுறத்தில்தான் தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தென்புறத்திலும் ஓரளவிற்குத் தண்ணீர் விட்டால் கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் உள்ள கிராமங்களுக்கு, பல ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வழி ஏற்படும். ஆகவே அதையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாத்தனூர் அணையிலிருந்து வீடுர் அணைக்குத் தண்ணீர் வர ஏதாவது வழி இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நான் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதற்கு யாரும் பதில் கூடச் சொல்லவில்லை. என்ஜினியரின்க் டிப்பார்ட்மெண்டால் அதைச் செய்ய சாத்தியப்படுமா படாதா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே அதுகுறித்து மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாத்தனூர் அணையிலிருந்து ஒரு கிராமாவது வீடுருக்கு விட்டால் வீடுர் நீர்தேக்கத்தின்கீழ் உள்ள பல கிராமங்கள், ஆபிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள்

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1970 மார்ச் 25]

பாசன வசதி பெறமுடியும். விடுநீர்த் தேக்கத்திலிருந்து மெயின் கால்வாயின் ஒருபக்கத்தில்தான் தண்ணீர் பாய்கிறதே தவிர, எதிர்ப்பக்கத்தில் தண்ணீர் போக சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பக்கத்தில் போகும் தண்ணீரை மறுபக்கத்திலும் போக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

எனது வாணார் தொகுதியில் ஆற்றுப் பாய்ச்சலும் கிடையாது, ஊற்றுப் பாய்ச்சலும் கிடையாது. மழை பெய்தால்தான் உண்டு. இல்லை என்றால் இல்லை. கிணற்றுப் பாசனத்தைத்தான் நாங்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். அங்கு கிணறுகளை வெட்டவேண்டுமென்றால் பாறைகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. அப்பகுதி களில் ஐந்தாறு கஜம் வெட்டியும் பாறைகள்தான் தென்படுவதால் விவசாயிகள் அதை அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக கால் காணி, அரைக்காணி பயிர் செய்யவே சங்கடமாயிருக்கிறது. இப்போது அரசினரால் “ராக் ப்ளாஸ்டிக் யூனிட்” அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இரண்டு என்ஜின்களாவது கொடுத்து பாறைகளை அகற்றி கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு வசதிவாய்ப்பு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட நெடும் காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஏரிகள் எல்லாம் தூர் வாரப்பட்டிருக்கின்றன எங்கள் பகுதியில். (மணியடிக்கப் பட்டது.) கால்வாய்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஊற்றுக்குட்டைகளில் இருந்து மண் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகள் எல்லாம் வாணார் பஞ்சாயத்து யூனியன், மரக் காணம் TT பஞ்சாயத்து யூனியன் இவற்றைச் சேர்ந்தது. கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவெல்லாம் செய்தும் இன்னும் குடிநீர் கிடைக்காத ஒரு சங்கடகரமான நிலை அங்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரோடுகள் எல்லாம் புயல் வந்தால் ஓடிவிடுகிறது, பஞ்சம் வந்தால் சரிப்படுத்த முடியவில்லை. இந்த நிலையில் எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 20 லட்சம் ரூபாய் அளவில் வேலைகள் செய்துள்ளதற்காக, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் தந்ததற்காக அரசாங்கத்திற்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஜனவரியில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தாங்கு வைத்தார்கள். அதற்கு எங்களை எல்லாம் கூப்பிட்டார்கள். இதுவரை உங்கள் தொகுதியில் அரசாங்கப் பார்வையில் அகப்படாத வேலைகள் இருக்கின்றனவா, அதிகாரிகள் எந்த அளவிற்கு உதவி இருக்கிறார்கள், உங்களது கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். முக்கியவேலை என்ற ஒரு பட்டியலைக் கொடுத்தேன். இந்த லிஸ்டில் அவை வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். வரவில்லை. அடுத்து வருகிற பகுதியிலாவது நாங்கள்

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கொடுத்துள்ள விஸ்டில் உள்ளதை எல்லாம் சேர்த்து எங்கள் பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது. திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அழைக்கப்பட்டார்கள்.)

* திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த பொது மராமத்துத் துறையில் இருக்கிற என்ஜினியர்கள், அதிகாரிகள் எல்லாம் மதகுகள், அணைகள், பாலங்கள், கட்டடங்கள் போன்ற எல்லாவற்றையும் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவற்றைக் கட்டி முடித்தவுடன் இவ்வளவுதான் வெய்யிலிலும் மழையிலும் கஷ்டப்பட்டு கட்டி முடித்தவுடன் திறப்பு விழா என்று வரும் போது என்ஜினியர்களுக்கு அங்கே வேலை இல்லை, ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டார் அதில் தலையிட்டு அவர்கள்தான் தலைமை வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் பக்கத்தில் நிற்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அது சரியல்ல. பொதுப்பணித் துறைப் பொறியாளரும் தலைமை தாங்குகிறார்கள், விழாவில் கலந்து கொள்கிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகா ஒத்துழைப்புத் தருகிறது.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : நன்றி, அவர்களுக்கும் இதில் அக்கறை இருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். பி.ஈ. படித்தவர்கள், ஏழை எளியவர்கள் பி.ஈ. முடித்துவிட்டு வரும்போது நமக்கு ஏராளமான வருவாய் வரும், நாட்டுக்கும் நல்லது ஏற்படும் என்று நினைத்து படித்துவிட்டு வந்தவர்கள் ஏன் பி.ஈ.-யில் சேர்ந்து படித்தோம் என்று கடைசியில் நினைக்கும் வகையில் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ஓரளவிற்குச் சரியாக இருக்கிறது. நான் சொல்வது, பி.ஈ. படித்தவர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கக்கூடாது. அதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும். எதற்காக பி.ஈ. படிக்க வைத்தோம் பி.ஏ. அல்லது பி.எஸ்ஸி. படிக்க வைத்திருந்தால் ஏதாவது ட்ரெயினிங்-க்காவது போயிருக்கலாமே என்று நினைக்கக் கூடிய வகையில் நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அரசாங்கம் ஓரளவிற்கு எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்திருக்கிறது என்றாலும் வேலையில்லாதவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவில் வேலைகள் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பொதுப்பணித் துறை அதிகாரிகள் ஒரு இடத்தில் ஒரு உத்தரவு கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் எடுக்கலாம் என்று. ஆனால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டார் அதை ஆட்சேபிக்கிறார்கள். வீணாகப் போகும் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு கொடுக்கும்போது அதை ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டார் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படித் தடுக்கக்

[திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்] [1970 மார்ச் 25]

கூடாது. சிதம்பரம் தாலுகாவில் குமராட்சி யூனியனில் எம். அரசூர் என்ற ஊரில் கடலில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை கோடை காலப் பயிருக்காக எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பி.டப்ளியூ.டி. டிப்பார்ட்மென்ட் ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டார் ஆட்சேபணை என்று கூறுகிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவிசெய்யும் விதத்தில், குறிப்பாக அதனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிப்படலாம், அதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் நந்தனூர் கல்வித் திட்டக் கோட்டை என்று ஒரு கோட்டை இருக்கிறது. அந்த கோட்டை முக்கால் மைல் நீளம் இருக்கும். அந்த கோட்டுக்கு ஒருபாய் பத்தாயிரம் செலவில் கருங்கல் ஜெல்லி போடவேண்டும் என்று மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பே எஸ்டிமேட் செய்யப்பட்டிருந்தும் இந்த நிமிஷம் வரையில் எந்த எஸ்டிமேட்டும் போடப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்றும் தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல. இந்த கோட்டுக்குப் பக்கத்தில் நெல் சேமித்துவைக்கும் அரசாங்க கோடவுன் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கே அடிக்கடி லாரிகள் செல்வதால் அந்த கோட்டை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அந்த கோடவுனில் ஏராளமாக நெல் இருப்பதால் அடிக்கடி லாரிகள் செல்வதால் அந்த கோட்டை மிகவும் பாழ்படுகிறது. அந்த கோட்டை வியஷத்தில் தணிப்பட்ட சலுகை காட்டி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம்-புத்தூர் கோட்டை நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிதம்பரம்-விருத்தாசலம் கோட்டை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் சிதம்பரம்-காட்டுமன்றூர்குடி கோட்டை சீர்திருத்தப்பட வேண்டும்.

வீராணம் ஏரியில் தூர் எடுக்கப்பட வேண்டும். அதன் நீரை சென்னைக்குக் கொண்டு வருவதால் ஏற்கனவே உள்ள பாசன வசதிகள் கெட்டுவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். காட்டு மன்றூர்குடி யூனியனைச் சேர்ந்த தொண்டமானத்தம் என்ற ஊரில் ஒது மதகு இருக்கிறது. ஆனால் அந்த மதகு சைக்கிள் கூட திரும்ப முடியாத அளவுக்கு மிகவும் சிறியதாக இருக்கிறது. அந்த மதகு திருத்தித் கட்டப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்]

அடுத்தபடியாக பி.டபிள்யூ.டி. டிபார்ட்மெண்ட்டிக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஆள் எடுக்கும்போது அரிஜனங்கள் விசிதா சாரப்படி போடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் அரிஜனங்கள் விஷயத்தில் ஸ்பெஷல் சலுகை கொடுத்து வந்தது. அந்தச் சலுகையை இந்த அரசாங்கமும் நீடித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலை, பொதுப் பணித் துறை இவைகளில் மஸ்தூர்களாகவும், கேங்க் கூலிகளாகவும் வேலை செய்கின்றவர்கள் அரிஜனங்கள். இவர்களுக்கு பர்மனன்ட் வேலை என்பது கிடையாது. பத்து வருஷங்கள் வேலை செய்திருந்தாலும் வீட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமையில் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். மஸ்தூர்களாகவும், கேங்க் கூலிகளாகவும், ஏழை எளிய விவசாயிகளாகவும் இருப்பவர்கள் அரிஜனங்கள் தான். அவர்களைத் தவிரமல் நிரந்தர ஊழியர்களாகக் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிதம் பரம்-தஞ்சாவூர் ரோட்டில் பழைய கொள்ளிடம் அருகில் இருக்கும் மதகிலிருந்து பிரியும் அத்திப்பட்டு ரோட் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதை நம்முடைய அரசாங்கம் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வல்லம்படுகையில் ஈமார் ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் தண்ணீர் அதிகமாக வந்தால் மூழ்கி விடும் நிலையில் எப்பொழுதுமே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் காய்ந்து விடும். அதற்கு நல்ல முறையில் மதகு போட்டு அதைச் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை இத்தோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய பொதுப் பணித்துறை இலாகாவால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நிதி நிலை பற்றி நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், அந்த ஜில்லாவினுடைய நிலை வருங்காலத்தில் எப்படி இருக்கும் என்று ஊகிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவிலே இருபோக சாகுபடி, மூன்று போக சாகுபடி செய்கின்ற நிலைமை எல்லாம் போய் மாறி அமைகின்ற நிலை ஏற்படுமோ என்று அச்சம் ஏற்படுகிறது. காவிரி ஆற்றின் நீர் வருங்காலத்தில் வருமா என்பது சர்ச்சையில் இருக்கிறது. அதை உத்தேசித்து, இந்த தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்காரால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற ஸ்பெஷல் ஸ்கீம் நடப்பு ஆண்டிலேயே துவக்கப்பட வேண்டும் என்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவிர தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள கழிவு நீர், கொள்ளிடம், உப்பனூர் போன்று டெயில்எண்ட் ஆறுகளில் உள்ள நீர்—ஸீனாகப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு மேற்கொண்டு பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாகப் பாசனத்திற்குப் பயன்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1970 மார்ச் 25]

படுத்த முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த ஐந்து, ஆறு ஆண்டு காலமாகவே சீர்காழி தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் கொள்ளிடத்தில் வருகிற கழிவு நீரை சேதுராஜனில் விட்டு பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாக முன்னதாகவே விட்டு குறுவை சாகுபடி கெடாத அளவுக்குச் செய்ய முடியும் என்ற ஒரு திட்டம் அரசுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு அரசு பரிசீலனை இன்னும் முடியாமல் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து சிக்கிரத்தில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அதே வட்டாரங்களில் இருக்கிற இதர ஆறுகளில் உள்ள தண்ணீரும் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் கடலில் போய் வீழ்கிறது. அதையும் பயன்படுத்துவதற்கான வழி வகைகள் செய்யவேண்டும். மேலும் சீர்காழி தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையில் திருவாலி ஏரி ஒரு முக்கியமான ஏரி. இந்த ஏரி இப்பொழுது தூர்ந்து போய் நஞ்சை நிலமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு ஸ்கீமே எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏரியை மாற்றி அமைத்து உண்மையாகவே தண்ணீர் தேக்கும் அளவுக்குச் செய்தால் அந்த ஏரி முழுவதும் நிரம்புகிற ஏரி நீர் அந்த வட்டாரங்களில் கிட்டத்தட்ட 5,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு இரண்டாவது சாகுபடிக்குத் தேவையான தண்ணீரைத் தேக்கிக் கொடுக்க முடியும். இது ஏற்கனவே பொதுப் பணித் துறையினரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருவாலி திட்டத்தை இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொண்டு செய்தால்தான் சீர்காழி தாலுகாவில் வருங்காலத்தில் இரண்டு போக சாகுபடியில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரோடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கடற்கரை ஓரமாகப் போடப்பட்ட சில ரோடுகள் முடிந்ததும், முடியாததாக இருக்கின்றன. திருமல்லையாவிலிருந்து புதுப்பட்டினம் வரையில் ஒரு புதிய ரோட் போடப்பட்டு அந்த ரோட் தொடர்ச்சியாக முடியாமல் நிற்கிறது. இன்னும் ஆறு மைல் நீளம் போட்டால் முடிந்து விடும். அதைச் சீக்கிரம் முடித்துக் கொடுத்தால் கடற்கரை ஓரமாக வாழ்கின்ற மீனவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்பொழுது கடற்கரை ஓரமாக கிழை ஊரிலிருந்து மகேந்திரப்பள்ளி வரையில் பஸ் ரோக்குவரத்து ஏற்பாடு செய்ய முடியும். இதை நடப்பு ஆண்டில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து ரோடுகளை பஞ்சாயத்துகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் மெயின்டனன்ஸ் செய்ய முடியவில்லை. அதற்கும் பொதுப் பணித்துறையில் அதிகப்படி தொகை ஒதுக்கி, அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

இறுதியாக இந்த டிபார்ட்மெண்டில் வேலை செய்கின்ற கடைநிலை ஊழியர்களாக இருக்கின்ற கேங்க் கூலிகள், மஸ்தூர்கள், இவர்களுடைய நிலை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எந்த நேரத்திலும் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் நிரந்தர ஊழியர்களாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து உத்தியோக முறையில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தான் எந்த காரணத்தாலோ உயர் பதவிக்கு வர முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உத்தியோக உயர்வு தாழ்த்தப்பட்ட நபர் ஒருவருக்கு வருகிறபோது தான் எப்படியோ ஏதோ ஒரு முறையில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு உயர் நிலை வருகிறபோது அதற்கு முன்னால் இருக்கிறவர்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்து பின்னால் இருக்கிறவருக்கு வராமல் போகும் நிலை இருந்து வருகிறது. அந்த நிலை மாறி காண்டிடியூஷனில் இருக்கிறபடி விசிடாசாரப்படி தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வாப்பிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்தியிலேயும் சரி, மாநிலத்திலேயும் சரி 16 சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டிய உத்தியோகம் 4 சதவிகிதத்துக்கு மேல் செய்யாமல் இருக்கிறது. அதை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் செய்யவில்லையென்று சொன்னால் வேறு எந்தச் சர்க்காராலும் செய்யமுடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டு, 4 விகிதாசாரத்திலிருந்து குறைந்தபட்சம் 10 விகிதாசாரமாவது கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசனம், பொதுப்பணி மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக் களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம் நீர்ப்பாசனத் துறையானது, விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு ஜீவநாடியாக இருந்து வருவதை எல்லோரும் அறிவோம். இப்பொழுதிருக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் நிலங்களுக்குத் தொடர்ந்து உறுதியான முறையிலே தண்ணீர் கிடைக்கவும், அதே நேரத்தில் வசதியற்ற வறண்ட பூமிகளிலே புதிய குளங்களை அமைத்து அங்குள்ள மக்களை விவசாயத்தில் ஊக்குவிக்கவும் இந்த நீர்ப்பாசனத் துறை பணி செய்து வருவதை நாம் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட அந்தத் துறை அவர்களுடைய திட்டங்களைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து இந்த நாட்டில் அவர்கள் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். இன்று, பொதுப்படையாகப் பெரிய பெரிய திட்டங்களை ஒரு புறத்தில் செயல்படுத்திக் கொண்டு வரும் நேரத்திலே, சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டத்தின் மூலம் அங்காங்கிருக்கும் பகுதிகளிலே எந்தெந்த இடங்களிலே புதுப்புதுக் குளங்களையும், புதுப்புது

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி] [1970 மார்ச் 25]

அணைக்கட்டுகளையும் கட்ட முடியுமோ அவைகளையும், அதே போன்று குளங்களைத் தூர் எடுக்க வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டால் தூர் எடுத்து நிலத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கு, பெரிய, நடுத்தரத் திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். அதேபோல, பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கண்டு பிடித்து, அதைக்கொண்டு விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தவும், பொதுப் பணித் துறையினர் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும் ஒரு பணியும் அங்கே செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப் பல துறைகளிலேயும் செயல்படும் இந்தப் பாசனத் துறையானது 1969-70-ம் ஆண்டில் பல திட்டங்களைத் தமிழகத்திற்குத் தந்திருக்கிறது. ரூபாய் 5 இலட்சமும், அதற்கு மேலும் செலவாகும் முக்கிய சிறுபாசன சிறப்புப் பணித் திட்டங்களில் தமிழகத்தில் 33 திட்டங்களுக்கு அனுமதித்திருக்கிறது. அதற்கடுத்தபடியாக, ஆதாயம் தரக்கூடிய திட்டங்கள் 1969-70-ம் ஆண்டில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட சிறு பாசன சிறப்புப் பணித் திட்டங்கள், தூர் எடுத்து பண்படுத்தும் பணித்திட்டம் 33 திட்டங்களை தமிழக அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக தூர் எடுத்து செப்பனிடும் பணித் திட்டங்கள், ஆதாயம் தராத 21 திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு அனுமதித்திருக்கிறது. இப்படித் திட்டங்களைத் தயாரித்து அமல்படுத்த, இந்த அரசு பதவிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு, இந்த நிர்வாகத்திலுள்ள பல திட்டங்களை ஒரே திட்டமாக ஆக்கி, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நல்லமுறையில் செயல்பட எடுத்த முயற்சிக்குப் பிறகு இப்பொழுது இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும், கூடிய விரைவில் செயல்பட வேண்டுமென்று 1970 ஏப்ரல் 1-ம் தேதி முதல் சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்கு வரம்பு ரூ. 25 இலட்சத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டு, திட்ட அணை குழுவின் அனுமதியில்லாமலேயே ரூ. 25 இலட்சம் வரை செலவாகும் திட்டங்களுக்கு மாநில அரசு ஒப்புதல் வழங்க முடியும் என்ற நிலை உருவாகி இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சில வறண்ட இடங்களில் புதிய குளங்களை அமைக்க, அங்கே கூடுதல் உற்பத்தியை மதிப்பிடுவதற்கான வரம்பு திருத்தப்பட்ட, ஒரு முறைப்படி அங்கே புதிய குளங்கள் அமைக்க வாய்ப்பு ஏற்பட அனுமதியளித்திருக்கிறது. இன்று செயல்பொறியாளர்கள் அனுமதிக்கும் மதிப்பீட்டுத் தொகை முன்பிருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமாக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் அந்தத் திட்டங்கள் விரைவாகச் செயல்பட அனுமதித்திருக்கிறது. இதன்மூலம் சிறுபாசனத் துறையின்மூலம், இங்கே யிருக்கும் பொதுமக்களுக்கு நல்ல பயன் உடனடியாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டிற்கு அளித்திருக்கிறது. இந்த அளவிற்கு உள்ள சிறு பாசனத் துறை மானியக் கோரிக்கையைப் பாராட்டி, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே உள்ள ஒருசில கோரிக்கைகளை இங்கே, இந்த அவையின்மூலம் அமைச்சரவர்களுக்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

இன்றையதினம், விளாத்திகுளம் தொகுதி, தமிழகத்திலே யிருக்கும் எந்தப் பகுதியையும் விட, மிகவும் வறட்சியான பகுதி யாக இருக்கிறது. அங்கே பெய்யும் மழையானது மற்ற இடங் களில் பெய்யும் மழையைவிடக் குறைவாகப் பெய்வதால் அங்கே புஞ்சை விவசாயம் மாத்திரம் செய்யும் நிலைமையில் மக்கள் வாழ் கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு விவசாய வாய்ப்பு இன்று எப்படியிருக்கிறது என்றால் பல தூறு, 50 மைல்களுக்கு அப்பால் பெய்யும் மழைநீர் கடலிலே வறும் நிலையிலே, பல ஓடை களின் வாயிலாகக் கடலுக்குப் போகிறது. அப்படிப் போகின்ற நேரத்தில் ஓடைகளில் மறித்து, புதிய குளங்களை அமைத்தால் ஒரு வளமான வாழ்க்கையை அவர்களுக்கு உண்டாக்க முடியும். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 4 மாதங்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வருகின்ற நேரத்தில், இப்படி அங்கே ஓர் ஓடையை மறித்து மேலக்கரத்தை யில் குளம் அமைக்கப்படுவதைப் பார்த்த நேரத்தில், அந்தக் குளத்தில் ஏறக்குறைய தொளாயிரம் ஏக்கர் புஞ்சையை நஞ்சை யாக மாற்றுவதில் இன்றுவரையில் அந்தத் திட்டம் அரைகுறை யாக இருக்கும் இந்த நேரத்தில் கூட 500 ஏக்கர்களை விவசாயிகள் நஞ்சையாக ஆக்கி உற்சாகமாகப் பாடுபடுவதைப் பார்த்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஓடைகள் பல அங்கே, அந்தப் பகுதியிலே இருப்ப தால் அவைகளையெல்லாம் புதுக்குளங்களாக உண்டாக்க அமைச் சரவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கின்றேன்.

இப்பொழுதுகூட இந்த அரசில், டி. அருணாசலபுரம், இராமச் சந்திரபுரம், சின்னையாபுரம் ஆகிய இடங்களில் புதிய குளங்கள் அமைக்கும் திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக அமைத்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அமைச் சரவர்கள் முன்னுரையில் கூறியபோது, பெரிய நடுத்தரத் திட்டங் களில் வைப்பாற்று நதியின் குறுக்கே அணைத்திட்டம் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது என்று அறிவித்திருப்பதற்காக, அந்தப் பகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பொதுப் பணித் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே பாசன வசதி ஏற்படுத்த வேண்டு மென்ற அக்கறையெடுத்துக் கொண்டு, தீவிரம் காட்டியிருந்தால், அந்த அக்கறை எப்படியிருக்கிறது என்றால், கோவை ஜில்லாவிலே பொள்ளாச்சியிலே சென்ற ஆண்டு நடந்த நீர்ப்பாசனக் கருத் தரங்கிலே அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நீர்ப் பாசனத் திட்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டும் முறையிலே, அந்த மாநாட்டில் விவசாயிகள்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1970 மார்ச் 23]

தெளிவாக அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்பிலே நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டத்தை அரசாங்கம் ஊக்குவித்து, அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கோவை, பல்லடம், அவிஞ்சி போன்ற தாலுகாக்களுக்குப் பாசன வசதி உண்டாக்கிக் கொடுக்க முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த முயற்சி இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அதுசம்பந்தமாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போடப்பட முடியும். அந்தத் திட்டத்திலே இந்தத் திட்டம் வந்து சேருமா என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதிலளிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று, 1965-ஆம் ஆண்டில் எலக்ட்ரிசிட்டிக்கு மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள கோள அரசாங்கத் தோடு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் மீண்டும் கோள அரசாங்கத்தோடு பேசும்பொழுது அந்தத் தண்ணீரை பாண்டியாறு, புன்னம்புழா எலக்ட்ரிசிட்டிக்குப் போக மீதி உள்ள தண்ணீரை, கோள அரசாங்கத்திற்கும் உபயோகமில்லாமல் இருக்கும் அந்தத் தண்ணீர் தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டு, அந்த ஒப்பந்தத்தைத் திருத்தியமைக்க அரசாங்கம் முன்முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காரணம் என்னவென்றால், இந்த மூன்று தாலுகாக்களும் அந்த ஒரு திட்டத்தின்மூலம் பயனடைய முடியும், இல்லையென்றால் அவர்களுக்கு வேறு வழி யில்லை என்று கூறி, இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண இந்த அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் திட்டம் வருவதன்மூலம் தான் அந்தப் பிரதேசத் திலேயுள்ள விவசாயிகள் உற்பத்தியை உருவாக்க முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அவிஞ்சித் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அவிஞ்சித் திட்டத்தினால், குந்தா கழிவு நீர்த்திட்டத்தை அமலாக்குவதால், பாக்கியிருக்கும் 3 தாலுகாக்களிலும் குளங்கள், குட்டைகளில் நீர் கொடுக்க முடியும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, அவிஞ்சித் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இரண்டு பெரிய திட்டங்களும் வாயளவிலே சொல்லப்பட்டாலும், காரியரூபத்திலே வரக்கூடாது என்று விவசாயிகள் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். எப்படி விவசாயம் செய்வது என்ற ஐயப்பாட்டோடு இருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரதேசத்தின் நிலைமைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பிரதேசத்தில் நொய்யலாற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. அந்த ஆற்றிலே நீர் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால், வெள்ளியங்கிரி மலைச்சாரலில் டாம் கட்டி, தண்ணீரைத் தேக்கி நொய்யலாற்றிற்கு விடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் ஒரு

1970 மார்ச் 25] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

முடிவுக்கு விரைவில் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் திட்டம் முன்னாலேயே போட்டு, அது கைவிடப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

குளம், குட்டைகள் வெட்டுவது போன்ற சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், குளங்கள், குட்டைகளை வெட்டுவது என்று சொன்னால், குளம், குட்டைகளை எங்கே வெட்ட வேண்டும் என்ற பிரச்சனையை அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பாசன வசதி உள்ள பகுதிகளில் குளம், குட்டைகளை அதிகமாக வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, பாசன வசதி அற்ற பகுதிகளில் அத்தகைய அளவுக்கு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கோவை மாவட்டத்தில் கொடிவேலி வாய்க்கால் லேயர் பவானி வாய்க்கால் உள்ள பிரதேசத்தில் நான்கு இடங்களில் 32 லட்ச ரூபாய் செலவில் குளம் அமைப்பதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் பெரும் பகுதி பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும், எந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டங்களில் இடம் பெறாமல் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. வசதியற்ற பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதன் மூலம், மழைத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் கோவை அரசாங்கத்தோடு சேன்ற ஆண்டு ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தம் எந்த அளவில் இருக்கிறது? அது சம்பந்தமாக பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்தில் பெரும்பாரி பள்ளம் அணைக்கட்டு தடுத்து நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்திவைப்பதன் மூலம் பாசனப் பகுதியில் 2½ லட்சம் ஏக்கராவிற்கு ஒரு வருஷம் விட்டு ஒரு வருஷம் தான் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும் என்பது பற்றி அரசு ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வந்து, பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பகுதியிலுள்ள விவசாய மக்களுக்குப் பாசன வசதி செய்துகொடுக்க அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்பதற்காக நீர் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது, நீரோடு மின்சாரமும் கொடுக்கவேண்டும், இரண்டு வசதிகளும் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதில் அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறது. இருந்தபோதிலும் விவசாயிகள் கொடுக்கும் மின்கட்டணத்தை அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்த மின் கட்டண உயர்வைக் குறைப்பதற்காக கோவை ஜில்லா விவசாயிகள் ஒரு போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1970 மார்ச் 25]

விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டதினால் மின்கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காக போராட்டம் நடத்தியது பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்கின்ற நேரத்தில், ஏதோ சில பணக்காரர்கள் அந்தப் போராட்டத்தில் சேர்ந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது ஏதோ பணக்காரர்கள் பற்றிய பிரச்சனையைப் பற்றி நடக்கிற போராட்டம் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள், அதை உள் கருத்தாகச் சொன்னார்கள். இந்த மின்கட்டண உயர்வு விவசாய உற்பத்தியை பாதிக்கின்ற அளவிலே இருப்பதினால், சங்கத்தின் மூலம் இப்படி மின்கட்டணத்தை உயர்த்தியதைக் குறைக்கவேண்டும், கடன் வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று திட்டவாட்டமாக வற்புறுத்துவதற்குத் தான் போராட்டம் நடந்தது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்தப் போராட்டத்தில் பணக்காரர்கள் சேர்ந்துகொண்டார்கள் என்று அந்த இயக்கத்திலே இருக்கிற கோளாறுகளை எடுத்துச்சொல்கிற மாதிரி, உள்கருத்தாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'விவசாயிகளுக்கு நாங்கள் சலுகை அளித்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாமல் இந்த மாநிலத்தில் 20 சதவிகிதம் சர்சார்ஜ் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது மற்ற மாநிலங்களில் கிடையாது. அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட் மற்ற மாநிலங்களில் கிடையாது, அடுத்த மாநிலங்களில் கிடையாது. மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம் மாநிலத்தில் குறைத்துப் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி எந்த ஆர்த்தத்தில் சொன்னார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 'விவசாய மக்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை, குறைகளை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தால், அரசாங்கம் அந்த குறைகளை தீர்த்து வைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் பெரிய போராட்டம் நடைபெற்றது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும், விவசாயிகளுக்குச் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொலுமானால், நிச்சயம் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு காண்கிற வகையில் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கும், கடன் வசூலிப்பதை ஒத்தி வைப்பதற்கும் அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக ஒரு முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக நாம் போட்டிருக்கிற எஸ்டிமேட் தொகை ரூ. 5 கோடி என்று காட்டியிருக்கிறோம். அதில் ரூ. 2½ கோடி பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு பிராஜெக்ட் வாய்க்கால் பழைய திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குக் கொடுத்துவிட்டால், பாக்கி இருக்கிற ரூ. 2½ கோடி ஏற்கனவே தொடங்கப்பட்டுள்ள சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. ஆகவே, அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி, இந்தத் திட்டத்தை நிறை

1970 மார்ச் 25] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

வேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிட்டத்தட்ட 32 திட்டங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. 32 திட்டங்களுக்கும் போதுமான பணம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். தஞ்சாவூர் பிரதேசத்தில் உலக பாங்கு கடன் பெற்று, சீக்கிரம் வடிகால்களை சீர்படுத்தி, வேஸ்டு ஆகிற தண்ணீரையெல்லாம் தடுத்து, இன்னும் அதிகப்படியான நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க, அரசாங்கம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நம்முடைய திட்டங்களெல்லாம் உருப்பெறாமல் போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுப் போகிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு, அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். கண்ணப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியக்கோரிக்கைகளை வரவேற்று, எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பரம்பிக் குளம்-ஆனியாறு திட்டத்திற்கு ரூ. 67 கோடி மதிப்பிடப்பட்டு, 2,40,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிற திட்டம். கடந்த 1969-ம் ஆண்டில் நம் முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நிதி அமைச்சர் அவர்களும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மற்றுமுள்ள பொறியியல் வல்லுநர்களும் எடுத்துக்கொண்ட பெரும் முயற்சியின் காரணமாக கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தைகள் முடிந்து ஒரு விரிவான ஒப்பந்தத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். 2,40,000 ஏக்கராவிற்கு ஆண்டுகளாக ஒரு முறை தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இருந்தாலும், தற்பொழுது ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கு 2½ ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தான் நாம் தண்ணீரைக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், 1967-ம் ஆண்டில் உடுமலைப் பேட்டை, பொள்ளாச்சி வட்டாரத்தில் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு, இப்பொழுது 1969 செப்டம்பர் திங்களில் சுமார் 2½ ஆண்டுகாலத்திற்குப் பிறகு அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. கேரள அரசாங்கத்தோடு நாம் பேசவேண்டிய பேச்சுக்களையெல்லாம் முடித்திருந்தாலும் விரிவான ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். விரைவிலே அந்த ஒப்பந்தத்தை முடித்து, அந்த அணைக்கட்டு வேலைகளையெல்லாம் தொடங்கி, நிறைவேற்றவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை இந்த நேரத்தில் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை தாலுகாக்களில் இப்பொழுது சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற ஆயக்கட்டு நிலங்களெல்லாம் ஒரு பகுதி இருந்தாலும், அத்தோடு இணைந்திருக்கிற சிறுசிறு நிலத் துண்டுகள், 50 ஏக்கரா, 100 ஏக்கரா ஒரு பகுதியில் இருந்தால்,

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

[1970 மார்ச் 25]

அதைவிட இரூக்கிற 5, 10 ஏக்கரா நிலங்கள், 25 ஏக்கராவுக்கு குறைவாக சிறிய அளவிலே இரூக்கிற நிலங்களையும் அந்த ஆயக் கட்டுப் பகுதியோடு சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொள்ளாச்சி நகரத்தைச் சுற்றி, 3 மைல் சுற்றளவுக்கு உள்ள நிலங்களையெல்லாம் ஆயக்கட்டோடு சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தின்கீழ் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது என்று ஏற்கனவே அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவை மாற்றி, பொள்ளாச்சி நகரத்தைச் சுற்றி 3 மைல் சுற்றளவில் உள்ள நிலங்களுக்கெல்லாம் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உமெலைப்பேட்டை வட்டாரத்தில் ஏழுஞாள் பாசனப் பகுதியிலுள்ள கிணறுகளுக்கெல்லாம் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு முன்பு அங்கே இருக்கிற நிலங்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுமதியின் பேரில் மின்சார இணைப்பு கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் இருந்தது. இப்பொழுது பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் ஏழுஞாள் பகுதிகளெல்லாம் சேர்க்கப்பட்ட பிறகு, அங்கே இருக்கிற கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு பெறுவதற்கு தற்பொழுது விதிகள் இடம் கொடுக்கவில்லை. அந்த விதிகளை மாற்றி ஏழுஞாள் பகுதிகளில் இருக்கிற கிணறுகளுக்கு உடனடியாக மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க இந்த அரசு உத்தரவிடவேண்டும். ஏற்கனவே உள்ள விதிகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு வாய்க்கால்கள் ஓரங்களில் கிணறுகள் குறிப்பிட்ட தூரத்தில்தான் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு சற்று, 5 அடி, 10 அடி உள்ளடக்கியிருந்தாலும், அவற்றிற்கும் விதிவிலக்கு அளித்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க, மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கும் அளவில் விதிகளை தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

தண்ணீர் வரியைப் பொருத்த வரையில், 1969-ம் ஆண்டு தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்தால், 1967-ல் முதல் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தண்ணீர் முறை இப்பொழுது 4½ மாதப் பாசனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதை மூன்றாவது முறை பாசனத்திற்குக் கொடுத்ததாகக் கணக்கிட்டு அந்த அளவில் அதிகப்படியான வரியை போட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளைக் கேட்டால், அவர்கள் சொல்லும் காரணம், புஞ்சைக்கு 10 நாட்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டு இருக்கிறது என்கிறார்கள். பத்து நாட்களுக்கு விட்டு இருந்தாலும், அதை ஒரு போகத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டதாகக் கணக்கு எடுக்கக் கூடாது. இந்த நிலையை அமைச்சர் அவர்கள்

1970 மார்ச் 25] [திரு. எம். கண்ணப்பன்]

கவனித்து இரண்டாவது வருஷத்திற்குத் தண்ணீர் விட்டதாகத் தீர்வை விதிக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சாலைகளைப் பொருத்தவரையில், இப்பொழுது வறட்சி நிவாரண வேலைகளில் பெருமளவு செய்திருந்தாலும், சில சாலைகளை அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். கோயம்புத்தூரிலிருந்து பொள்ளாச்சி, திண்டுக்கல் வழியாக கன்யாகுமரி சாலையை அடையும் நெடுஞ்சாலையைத் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக மாற்றி அமைக்க அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் பல்லடம் பொள்ளாச்சி ரோடு குறுகலானதாக இருக்கிறது. அங்கே போக்குவரத்தும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சாலையை அகலப்படுத்துவதோடு, குறுக்கே ஓடும் ஓடைகளுக்குக் கல்வர்ட்டிகள் கட்டி அபிவிருத்தி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும். பொள்ளாச்சி தாராபுரம் ரோடில் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு தண்ணீர் குறுக்கே ஓடுகிறது. 4, 5 இடங்களில் கல்வர்ட்டிகள் இல்லாததால், தண்ணீர் தேங்கி போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு சிறிய பாலங்களை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆண்டு தோறும் 300 மைல் பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒன்றியத்தின் ரோடுகளை அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஏராளமான ரோடுகளை பஞ்சாயத்து யூனியன் பராமரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் பஸ் ரோடுகள் முழுவதையும் சிறப்புத் திட்டமாக ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த ரோடுகளை அரசாங்கமே எடுத்து வேலைசெய்ய உத்தரவு இடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சோலையாறு அணைக்கட்டில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள், வேலை செய்கிறார்கள். பல ஆண்டுகாலமாகப் பல்வேறு அணைக்கட்டுகளில் வேலைசெய்து வந்தவர்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும். அதில் அரசாங்கத்தின் நிலையையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். சமீபத்திலே இந்த மாதம் 8-ம் தேதி பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் வந்த போது, தொழிலாளர்கள் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளர்கள், அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆகியோர் சொன்னார்கள், அமைச்சர் அவர்களும் அணைக்கட்டு முடியும் தருவாயில் மாற்று வேலை தர வாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம் என்ற நிலையில் வாக்குறுதி சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பொள்ளாச்சி தாலுகாவில் ஹெட்சி ஏற்பட்டபோது, ஆயிரக்கணக்கான தென்னை மரங்களைக் காப்பாற்ற புஞ்சைப்பயிர்களைக் காப்பாற்ற தனியாக ஒரு மாதம் தண்ணீர் விட்டு அரசும் வல்லுநர்களும் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கிறேன். கோவையிலிருந்து, சிறுவாணி,

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

[1970 மார்ச் 25]

போகும் வழியில் நொய்யல் நதியில் ஒரு பாலத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று பல நாட்களாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப்பாலத்தை அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலாவது நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, at the very outset I wish to say a few things with regard to Irrigation. I am afraid that our entire irrigation system will not function properly if we do not try to solve the Cauvery problem, which is an Inter-State problem. It is true that our Chief Minister and certain Members of his Cabinet are doing their best to solve this problem. But unfortunately this problem has been eluding solution. I request them on the floor of this House to evolve a method by which the Chief Minister of our State, a few Members of his Cabinet and a few members of political parties and their counterparts in the other States sit across the table as early as possible, discuss in a cordial atmosphere and try to solve this unfortunate problem. It must be made clear that this is not a question of inter-State rivalry, that it is a question relating to the entire Indian population which is one, and that boundaries or borders should not come in the way of or be an obstruction to, the solution of this problem.

I wish to say a few things with regard to the Public Works Department. In this connection I may remind the House that when my revered leader Rajaji became the Chief Minister in 1952, he said half jocularly and half seriously that Public Works Department was his Enemy No. 2. The main reason which prompted him to say this was that there was no co-ordination between the Public Works Department and the parent department.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I want to know from the hon. Member whether he still holds that Public Works Department is Enemy No. 2.

DR. H. V. HANDE : He has not probably applied his mind now, because he is not in the Administration. (Interruption.) It is not my enemy.

Public Works portfolio has been taken over by very able Ministers, formerly by the Minister who is now the Chief Minister and now by the present Minister for Public Works. I am quite sure that their methods of administration and dealing with the Department will dispel such an impression from the minds of the hon. Members if they still have that impression.

1970 மார்ச் 25]

[Dr. H. V. Hande]

The main point I wish to stress is that there is no co-ordination between the Public Works Department and the parent department. For instance, in the General Hospital the authorities want some new constructions and the repair of some old constructions. There is no co-ordination between the Public Works authorities and the Dean or the officers at the helm of affairs in the General Hospital. Those officers have to write to the Public Works Department. God knows when the Public Works authorities will actually take it into their head to complete the work. Some time ago the present Minister for Public Works came to a particular function. In the General Hospital Quarters opposite to the Moore Market, we wanted a small road to be laid. Still nothing has been done.

I have a solution to offer. The Government should permit the departments to execute works costing up to five thousand, ten thousand or, if necessary, even twentyfive thousand. They should take a decision that works costing up to a particular amount may be executed by the parent department without the concurrence of the Public Works Department. Small works like those required by the Public Health Department or the Fisheries Department could straightaway be executed by them without having to approach the Public Works Department. This is a practical suggestion. I hope and trust that the Government will examine and try to implement it.

I come to another point. There is what is known as the work charged establishment in the Public Works Department. This has been there since a number of years. This was a creation of centuries ago when the Britishers were ruling the country. The work charged employees are neither fish nor flesh; they are neither permanent nor temporary. Unfortunately the rules provide for such a category. The House will be shocked to know that a person earning two hundred rupees can be employed or dismissed without having to go through the proper channel. The work charged employees have been feeling sore about this for a number of years. When the first Pay Commission was appointed in 1960 they made representations. The Commission made certain important recommendations and not one of them have been implemented even by the previous Government.

Therefore, I request the present Government at least to consider the request of the 'work charged' employees sympathetically. About one year ago when our present Chief Minister was the Minister for Public Works, he presided over a function arranged by the 'work-charged' employees and gave them certain assurances. I was also one of the persons who spoke at that function. The Hon. Chief Minister then assured them on the spot that 6 or 7 demands which did not involve extra expenditure would be implemented immediately and the other demands which involved extra expenditure would be sympathetically considered. I have given notice of a number of cut motions with

[Dr. H. V. Hande]

[1970 மார்ச் 25]

regard to the 'work-charged' employees and I request the Government to consider them sympathetically and do the needful in the matter.

Then I come to the other problem relating to the large number of diploma-holders and degree-holders working in the Public Works Department. There is what is known as Tamil Nadu Engineers Council and this Engineers Council has sent a petition to the Government. I shall now read an extract from that petition which is an authenticated document. It runs as follows—

'We regret to bring to your kind notice that about 300 Supervisors of Tamil Nadu P.W.D., those who have put in a service of 2 to 7 years are facing retrenchment due to current appointments of Junior Engineers in the place of Supervisors by the Madras Public Service Commission.

It is the pitiable stage in the life of the Supervisors that even after putting a considerable service with the maximum age limit which is eligible for recruitment in any Government Service, they are now in a precarious position. If they are retrenched from the department they will not be able to secure any other alternate job in the Government, as many of them already 'have crossed the age limit.'

In the petition, they have suggested—

'Instead of retrenching supervisors there may be more posts for supervisors only if created as follows:—

1. In every division office of P.W.D. and other departments of Tamil Nadu one post of Technical Assistant may be created who will be acting as the P.A. to Executive Engineer in dealing with all the technical matters. This will fill up a much felt vacuum and will increase the efficiency of the departments.

Finally I come to the Coom Project. As I have already stated on a former occasion, there are two points to be considered. Firstly, in the process of executing the project, the Government have displaced some people like washermen. Perhaps we will be going round the project tomorrow but I would request the Hon. Minister to sympathetically consider their problem. Secondly, there is a feeling among certain sections of the people—I do not know whether it is ill-founded or well founded—that the funds allotted for the Coom Project are not properly utilised and audited. I do not want to say anything further. I would request the Hon. Minister to see that no such bad name is got by the department because I know the present Minister is doing things very well, and I do not want him to earn a bad name. I request him to send some persons discreetly to find out (1) whether it is a fact that an official diversion of funds has been made and whether the money meant for a particular project has been diverted officially through telephonic orders to some other project and (2) whether there has been any corruption, nepotism etc. in the

1970 மார்ச் 25]

[Dr. H. V. Hande]

matter of giving contracts to a particular set of persons in connection with the execution of the Cooum Improvement Scheme. With regard to point (1) he can get the information directly from the department and find out the truth. As regards point (2), the head of the department will try to justify it but I request the Hon. Minister to send some persons from the C.I.D. Department to find out whether there is any basis for that.

I thank you, Sir, for giving me an opportunity to speak on this occasion.

* திரு. சி. பழனி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான பொதுப் பணி மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தென்னாட்டுக் காந்தி என்று போற்றப்பட்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு என் தொகுதி மக்களின் சார்பாக அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள ஓமலூர் தொகுதி என்னுடைய தொகுதியாகும். என்னுடைய தொகுதியில் மருத்துவ மனையை விரிவுபடுத்த 83 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கிக் கொடுத்த மான்யுமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மான்யுமிகு நிகியமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் தொப்பையாறு இருக்கிறது. இதில் அணை ஒன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்ற திட்டம் 1913-ல் இருந்து கைவிடப்பட்டுவிட்டு, பின்னர் எத்தனிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. நானும் இதே சட்டமன்றத்தில் கடந்த மூன்று ஆண்டுக் காலமாக ஏற்புறுத்தி வருகிறேன். தொப்பையாறு ஸ்கீம் போட்டு அணை கட்டுவதால் என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 2 ஆயிரம் ஏக்கர்களும், தர்ப்புரி மாவட்டத்தில் 500 ஏக்கர்களும் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக ஏற்று நடத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே லேப்டிலே என்ற கிராமத்திலே ஒரு புதிய ஏரியை அமைத்துத் தர வேண்டும். இதற்காக நிலங்கள் சர்வே செய்யப்படும், இதுவரையில் எத்தனிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. என்னுடைய தொகுதி பருவ மழையையே நம்பியிருக்கும் தொகுதி. இங்கு ஏழை விவசாயிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இங்கு காவேரிப் பாசனமோ மற்ற ஏரிப் பாசனங்களோ இல்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதி முழுக்க முழுக்க பருவமழையை நம்பியிருக்கிறது. கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் விவசாயிகள் அவதிப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, என் தொகுதியில் உள்ள வடமனேரி, குண்டுக்கல் ஏரி, பன்னப்பட்டி ஏரி முதலிய ஏரிகளைத் தூர் எடுத்து, பாசனத்திற்கு வழிசெய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனி]

[1970 மார்ச் 25]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் மோரூரிலிருந்து ராம கிருஷ்ணநகரம் வழியாக தேதநாயக்கபுதூர் என்ற ஊருக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அது மலைப்பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அடுத்து மேச்சேரி பிரிவு ரோடிலிருந்து மாக்கோட்டை வழியாக காவல்லி என்ற ஊருக்கு வசதி இல்லை. அங்குள்ள பஞ்சாயத்தில் பணம் இல்லாததால் அந்த ரோடைப் போட முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த ரோடை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்து, அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும். வேப்பிலை கிராமத்திலிருந்து பொம்மியப்பட்டிக்கு ரோடு வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அடுத்து, கிளக்காறு ஆற்றிலே 80 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு அணையைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அணையைக் கட்டி சுமார் ஐந்து ஆண்டுக் காலமாகிறது. இருந்தும் அந்த அணைக்கட்டினால் நீர்ப்பாசனம் பெறுவதற்கு வழி இல்லை. அணையை இன்னும் ஒரு அடி உயரம் உயர்த்திக் கட்டினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெரமசூர் பகுதியிலிருந்து செட்டிப்பூரார் போகும் வழியில் புதிய வாய்க்கால் ஒன்றை எடுத்துக் கொடுத்தால் விவசாயத்திற்கு வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகள் அதிக நன்மை பெறுவார்கள். ஆகவே, இதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இருபது ஆண்டுக்காலமாக ஆண்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாத வேலையை இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள்? நானும் ஏழை, என்னுடைய தொகுதியும் ஏழ்மையான தொகுதி. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளின் பொருட்டு இரண்டு லட்சம் ரூபாயை உடனடியாக சாங்ஷன் செய்து, பல திட்டங்களையும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளையும் செய்து கொடுத்ததற்காக, என்னுடைய சார்பிலும், என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை-பாசன மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தமாக எனது கருத்துக்களை இந்தச் சபையில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக பற்பல திட்டங்களை இந்த 3 ஆண்டு காலமாக பல கோடி ரூபாய்களில் நிறைவேற்றியும் கூட 333 லட்சம் ஏக்கராகிகள் பூமி இருக்கிறது என்றால் 150 லட்சம் ஏக்கரை வுக்குத்தான் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் நிறைய நிலப்பரப்பும், உழைக்கின்ற மக்கள் தொகையும் இருந்தும் கூட நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க முடியாத பற்றாக்குறை காரணமாக முழு அளவுக்கு உணவு உற்பத்தித்துறை

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

யில் செயல்பட முடியவில்லை. ஆகவே இனி அரசு தண்ணீர் பற்றாக்குறையை நீக்கி, இன்னும் அதிகமான நிலங்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்கும் பெருமுயற்சியிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர் பற்றாக்குறை மாநிலம் என்று சொல்கிற நேரத்தில் மைசூர் அரசு மனது வைத்தால்தான் காவேரியில் இனி தண்ணீர் வாக்கெடும் என்கிற புதிய பிரச்சினை வேறு எழுந்திருக்கிறது. அது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற போது நமது அரசு மைசூர் அரசுடன் நடத்திய சுமுகமான பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் இதுவரை நமக்கு கிடைத்துவந்த காவேரி ஆற்று நீர் அளவுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாத அளவுக்கு அவர்கள் ஒத்துழைப்பு அளிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தார்கள். அதற்காக தமிழக மக்களின் சார்பாக தமிழக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு ஆந்திரா அரசுடன் கூடவும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டிய கால கட்டம் வந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் கிருஷ்ணா நதித் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய் விழுந்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நதித் தண்ணீரை தமிழ்நாட்டின் பக்கம் திருப்பிக்கொண்டு வருவதன் மூலமாக தமிழகத்தின் வடபகுதியை விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக அமைக்க முடியும்.

அதேபோல கேரள அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தம் இன்னமும் இறுதியாக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. மீண்டும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி கோலையாறு, கரியாறு, சண்பகவல்லியாறு போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதன்மூலமாக மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் 6 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதையும் செய்ய வேண்டும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது திருச்சி மாவட்டம், கரூர் வட்டத்திலே வில்லங்கிரி மலையிலே நொய்யாறு என்கிற திட்டம் 6 கோடி ரூபாய் அளவில் தீட்டப்பட்டு, பின்னர் கைவிடப்பட்டது என்று அறிகிறேன். அதன்மூலம் 40 ஆயிரம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெறும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றையதினம் மிகவும் வறட்சியான பிரதேசமாக அது இருக்கிறது. அந்த நொய்யாறு திட்டத்தையும் அரசாங்கம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதையும் சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பில் அந்தப் பணி விடப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. பொதுவாக பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் எந்தவிதமான பாசன வேலைகளையும் ஒப்படைக்கக் கூடாது. அந்த வேலைகளை எல்லாம் பொதுப்பணித் துறை இலாக்காவே எடுத்துச் செய்யவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம் ஆகும்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1970 மார்ச் 25]

இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய சொத்து அடிப்படையில் கிணறுகள் எடுக்கக் கடன் கொடுக்கிறார்களே தவிர, சொத்தில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இன்றைய தினம் நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் கோவில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களை வாரத்திற்கு, குத்தகைக்குப் பயிரிடுகிறார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தக் கடன் உதவி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே பொதுப்பணித்துறை இலாக்காவே அங்கங்கே சமுதாயக் கிணறுகளை எடுத்து இந்த விவசாயிகளுக்குப் பாசனத்திற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

இதற்கு முன்னால் பழைய கிணறுகள், ஏரிகள், குளங்கள், கால்வாய்கள் முதலியவற்றை செப்பனிடல், தரர் எடுத்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்தார்கள். இப்போது அவற்றை பி கிளாஸ் சி கிளாஸ் என்று பிரித்து பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி வேலைகளை அரசே செய்யவேண்டும். அதற்காகவும் அரசாங்கம் பணம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் குடவனாறு, சண்பகனாறு, சிறுவாணி முத்தாறு ஆகியவற்றில் அணைக் கட்டுவதன் மூலமாக பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களைப் பாசனத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் கணபதியானாறு, சாத்தான்குளம் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை முன்பு எடுத்துக்கொள்ள திட்டமிடப்பட்டு கைவிடப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவற்றையும் எடுத்துக்கொள்ள பரிசீலனை செய்தால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா பாசன வசதிபெறும்.

நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஆறுமுகமங்கலம் திட்டம், வடிகால் திட்டம் இவற்றை நிறைவேற்றித்தர ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

மதுரை மாவட்டத்திலும் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தமிழகத்தில் உள்ள தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும். ஏற்கனவே ஆய்வு செய்யப்பட்ட திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களைப் பாசனத்திற்குப் கொண்டுவர முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 14 லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன என்றால் 3 லட்சம் ஏக்கராதான் இரு போகத்தில் இருக்கின்றன. வடிகால் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் பல இலட்சம் ஏக்கரா ஒருபோக சாகுபடியிலேயே இருக்கிறது. மழை காலத்தில் பயிரப்படுகிற நிலங்கள் கூட வெள்ளத்தில் அடிக்கி பயிர்கள் நாசமாகி விடுகின்றன. ஆகவே உலக வங்கியிடம் இருந்து 49 கோடிக்கு உதவி பெற்று அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை போட்டிருக்கிற வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்றியாகவேண்டும்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அந்த வடிகால் திட்டம். நிறைவேறினாலேயே 6 லட்சம் ஏக்கரா இருபோக பாசனம் பெறும், 10 லட்சம் ஏக்கரா ஒருபோக பாசனம் பெறும். ஆகவே அந்த வடிகால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும்.

பாலங்கள் கட்டுவது, புதிய சாலைகள் போடுவது ஆகியவற்றை அரசாங்கப் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தச் சாலைகள் பராமரிப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைப்பதில் பயன் இல்லை. அவற்றுக்குப் போதுமான வருவாய் இல்லாத காரணத்தினால் அவற்றைப் பராமரிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் என்ன தொகுதி சம்பந்தப்பட்டவரை சில சாலைகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றை அரசாங்கப் பொறுப்பில் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்தச் சாலைகளை சர்க்கார் தயவு செய்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தச் சாலைகளை எடுத்துக்கொள்வதின் மூலமாக விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு ஊக்கம் அளிக்கிறோமோ எவ்வளவு பணம் செலவழிக்கிறோமோ அது பயன்பட்டு வேண்டுமானால், விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கும், விற்பனை செய்வதற்காகத் தானியங்களை மார்க்கட்டுகளுக்குக் கொண்டு வருவதற்கும் அந்தச் சாலைகள் தேவையாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே சாலை வசதிகள் அத்தியாவசியமாக இருக்கின்றன, எனவே அரசாங்கம் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும்—அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் சொல்லலாம்—பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று. பழைய மாமூல் பழக்கமாகவே அப்படிச் சொல்கின்ற முறை இருந்தன்கொண்டு இருக்கிறது. எனவே அதை மாற்றி அரசாங்கம் உடனடியாக இவற்றை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஒரு தொகுதிக்கு ஒன்று ஒரு வேலை என்ற முறையிலாவது உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது நான்கு அல்லது ஐந்து தொகுதிகளில்தான் அந்த வேலை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தொகுதிக்கு ஒரு வேலை என்ற முறையிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் செய்கிறார்களா அல்லது அரசாங்கம் செய்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இனிமேலாவது பரவலாக இந்த வேலைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டு, மீண்டும் இன்று மாலை 3 மணியளவில் கூடும். வணக்கம்.

பேரவை பிற்பகல் 1.02 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(இடைவேளைக்குப்பின்—பிற்பகல் 3.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. நாகலிங்கம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

[1970 மார்ச் 25]

* திரு. பா. நாகலிங்கம் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

சென்னை நகரத்திற்கே தண்ணீர் இல்லாமல் மிகக் கஷ்டப்பட்ட நேரத்தில், குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பஞ்சட்டி என்ற பகுதியிலிருந்து குழாய்கள் மூலம் தண்ணீர் கொண்டுவந்து இந்த அரசு நிலைமையைச் சமாளித்தது. வறட்சி நிவாரண நிதியிலிருந்து செலவிட்டு, சென்னை நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொடுத்த அந்தப் பணியினை நாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில், அதற்குக் காரணமாக இருந்த அமைச்சரவையையும் பொதுப் பணித் துறையில் இத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணியாற்றிய அத்தனை அதிகாரிகளையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மின்சாரத் துறையினருக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல், பொதுப்பணித் துறையில் பணியாற்றுகின்ற எல்லோருக்கும் நாம் சம்பள உயர்வு கொடுத்து உதவியாக வேண்டும். அப்படி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தினால் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான பணியை ஆற்றக் கூடும் என்று நான் அமைச்சரவைக்கு இந்த நேரத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் நாப்பாளையம் மேம்பாலத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று நான் மூன்று ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும், இந்தத் தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகும், நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையினை இந்த ஆண்டு வெளியிட்ட போது அதில், “செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய மேம்பாலங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நாப்பாளையம் மேம்பாலத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. நாப்பாளையம் மேம்பாலத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டோம் என்ற நல்ல செய்தியைக் காணோம். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் காலையில் சொல்லும் நேரத்தில், பல மாவட்டங்களில் எடுத்துக் கொண்ட பாலங்களினுடைய பட்டியலைச் சொன்னார்கள். அந்தப் பட்டியலில் நாப்பாளையம் மேம்பாலம் இடம்பெற வேண்டிய பாலமாகும். அதிலே இடம்பெற வேண்டியதற்கு என்ன என்ன நியாயங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்கள் உணரூவார்கள். அதனுடைய மதிப்பீட்டை நான் நம்முடைய ஹைவேஸ் இன்ஜினீர் அலம்காக சீலிப் இன்ஜினீருக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். பொன்னேரி மேம்பாலத்திற்கான மதிப்பீடு 15 லட்ச ரூபாய் என்றும், நாப்பாளையம் மேம்பாலத்திற்கான மதிப்பீடு 12½ லட்ச ரூபாய் என்றும் இந்த இரண்டு மதிப்பீட்டையும் நம்முடைய ஹைவேஸ் இன்ஜினீரிடத்தில் 23-5-1969-ஆம் தேதியிட்ட மதிப்பீட்டை கொடுத்திருக்கி

1970 மார்ச் 25,¹ [திரு. பா. நாகலிங்கம்]

ரோம். ஆனால், இது நான் வரையில் அவற்றின் நிலைமை என்ன ஆகியிருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சட்டமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டபோதும், “உங்களுடைய மேம்பாலத்தைக் குறித்து அந்தப் பிரச்சினை சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருக்கிறது” என்று 25-11-1969 அன்று நான் கடிதம் ஒன்று எழுதியதற்குப் பதிலாக “அரசு கவனத்தில் இருக்கின்றது” என்று பதில் வருகிறதே தவிர, இதுநாள் வரையிலும் அது நடைமுறைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அண்மையில் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்கு வந்து, அந்த நாப்பாளையம் மேம்பாலம் கட்டவேண்டிய அவசியத்தையும், பென்னேரி மேம்பாலம் கட்டவேண்டிய அவசியத்தையும் நேரடியாக உணர்த்தார்கள்.

சென்னைக்கு 16-வது மைலில் இருக்கும் பொன்னேர்க்கும் இடையில் பல்வேறு அரசுப் பேருந்துவண்டிகள் ஓடுகின்றன. தனியார்ப் பேருந்து வண்டிகளும் ஓடுகின்றன. குடத்தலை ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி வரும்போது போக்குவரத்து மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒரு மாதம் காலம் அந்த ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகி, அதன் காரணமாகப் கும்முடிபுண்டியிலிருந்து சென்னைக்கு வருகிற இரயில் வண்டிகள் தடைப்பட்டு விடுகின்றன. வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட அரிப்பின் காரணமாக தந்திச் கம்பங்களும், தடைவாளங்களும் பெயர்ந்து போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலை உண்டாக்குகின்றன. சென்னைக்கு வருகிற கும்முடிபுண்டி லோடல் இரண்டு நாள், மூன்று நாள், ஒரு வாரம், 15 நாட்கள் கூட வரமுடிவதில்லை. அதனால் கும்முடிபுண்டியிலிருந்து சென்னைக்கு வருகிற பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களும், விவசாயப் பேருடிக்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் வைக்கோல், மற்றும் விவசாயப் பொருள்களை சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து வியாபாரம் செய்து விட்டு, தங்களுக்குத் தேவையான பிற பொருள்களையும் சென்னையிலிருந்து வாங்கி எடுத்துச் செல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளும், வியாபாரிகளும் தங்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை சென்னையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டு பொன்னேரி செல்லுகிற அந்த வழியில் இருக்கும் குடத்தலை ஆற்றினுடைய மேம்பாலத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தின் சார்பில், எங்களுடைய மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலும் நாங்கள் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, மாவட்டத்தின் சார்பில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கும் அரசினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தலைமைவகித்த கூட்டத்தில் கூட நாங்கள் மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னோம். இருந்தும், இன்னின்ன வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு மேம்பாலங்கள் கட்ட

[திரு. பா. நாகலிங்கம்]

[1970 மார்ச் 25]

வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றையாவது இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய பகுதியில் பல்வேறு குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஒருசில குழாய் கிணறுகள் அவசியமில்லையோ என்ற நிலையில் இருக்கிறது. பாக்கி இருக்கும் குழாய்க் கிணறுகள் எல்லாம் விவசாயிகளுடைய நிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. போடப்பட்டிருக்கும் குழாய்க் கிணறுகள் சும்மா இருக்கின்றன. அதற்குச் செலவழித்த பணத்திற்குச் சர்க்கார் கிரயம் போட்டுக் கொடுத்தால் பல ஏழை விவசாயிகள் பிழைப்பதற்கு வழிவகையாக இருக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்றாலும், இணைப்புச் சாலைகளைப் பஞ்சாயத்திலிருந்துதான் போட வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதைப் பொதுப் பணித் துறையில் அல்லது பெருவழித் துறையில் எடுத்துக் கொண்டு இந்தச் சாலைகளைச் சீரமைக்க வேண்டும். இந்த அரசு கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் பல காரியங்களை எங்களுடைய தொகுதிக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. பழவேற்காட்டில் 20 ஆண்டுக் காலமாக தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாகப் போக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பழவேற்காட்டில் உள்ள மக்களுக்கு ஒரே நேரத்தில் 10,000 கேலன் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசுக்கும், பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாமத் தீவு என்று சொல்ல வகையில் எண்ணூர் பகுதி அமைந்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகின்ற முந்திரிக் காடுகள் நிறைந்திருக்கின்றன. எண்ணூரிலிருந்து பொன்னேரிக்கு வரவேண்டுமென்றால் கெனலில் தான் வரவேண்டும். அங்கு ஒரு மேம்பாலம் அவசியம் தேவை. அன்றைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த கலைஞர் அவர்கள் அப்போது ஒரு கூட்டத்திற்கு எங்களுடைய பகுதிக்கு கெனலைத் தாண்டி வரவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதால் வர இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் வரமுடியாத நிலை ஏற்பட்டது. படகிலே செல்லும்போது படகு கவிழ்ந்து நான்கு பேர் உயிரிழந்தார்கள் என்பதும் இந்த அரசுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, பொன்னேரிக்குச் செல்வதற்கு அங்கிருந்து ஒரு மேம்பாலத்தை அவசியம் கட்டித் தரவேண்டும். இதனால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பாக அசோக் லேலண்டு போன்றவற்றில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். அந்தத் தொழிலாளர்களின் குவார்ட்டர்ஸ் எங்கள் பகுதியில்தான் இருக்கிறது. அங்கு ஆயில் ரிபைனரி, உரத்

1970 மார்ச் 25] [திரு. பா. நாகலிங்கம்]

தொழிற்சாலை ஆகியவையும் இருப்பதால் அந்த மேம்பாலத்தைக் கட்டித்தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மா. இராசாங்கம்: தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ஆம் ஆண்டு பொதுப்பணித் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுப்பணித் துறை சிறப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் அடுத்து அடுத்து இருந்து கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்தால்தான் பல காரியங்களை ஆற்றுவதற்கு வழிவகை இருக்கும். இப்போது செப்பனிடுவதற்குள்ள வழிவகைகள்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, புதிய பணிகளைக் கூடுதலான பணத்தைச் செலவு செய்து செய்யக் கூடிய நிலைமை இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். தவிர்க்க முடியாத சில சந்தர்ப்பங்களும் நாட்டில் இருக்கின்றன. எப்படியும் பணத்தைச் செலவு செய்து சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

உணவு உற்பத்தியை மளத்திலே வைத்து நாட்டிலே பல திட்டங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும் நேரத்தில் திடீர் தேவைகளை அனுசரித்து திட்டங்களைப் போட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களில் ஒன்று பெரியாறு இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீம்—நாலரை கோடி ரூபாயில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பல காலமாக அதைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய ஒரு முக்கியத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பரம்பிக்குளம்-ஆரியாறு போன்ற திடங்களில் சிமென்ட் வாய்க் கால்களாகக் கட்டி இருக்கும் காரணத்தால் தண்ணீர் சேதம் ஏற்படாமல் வந்து சேர வாய்ப்பு இருக்கிறது. எங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தால் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. வெள்ளையன் காலத்தில் ஆயக்கட்டு நிலையே வேறு. முறையே வேறு. இப்போது அரசியல் கலந்து ஆயக்கட்டுகளின் முறையே மாறிவிட்டது. இரண்டு தாலுகாக்களுக்கு இத்தனை லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு என்று இருந்தது திடீரென்று நிலைமை மாறியதின் காரணமாக முதல் பாசனத்திற்கே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. உத்தமபாளையம் தாலுகா, மேலூர் தாலுகா ஆகியவற்றில் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஜனநாயக நாட்டில் எல்லோருக்கும் தண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்ற நினைப்பு இருப்பதால் அதை நிறைவேற்றும் வகையில் சிமென்ட் வாய்க்கால் போட்டால் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்க்க முடியும்.

பெரியாறு அணைக்கட்டைப் பொறுத்தவரை வெகு காலத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்டது. புதிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டுவது என்றால் அது பெரிய காரியம் என்பது நமக்கே தெரியும்.

[திரு. மா. இராசாங்கம்]

[1970 மார்ச் 25]

கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்குத் திட்டங்களைப் போடுவது சிரமம். இப்போது அந்த அணைக்கட்டுக்கு சப்போர்ட் டாம் கட்டவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டுக்கு ஆபத்து வந்துவிட்டால் மீண்டும் கட்டுவது என்பது முடியாத காரியம். அணைக்கட்டு உடைந்துவிட்டாலும் அங்கே எப்போதும் 140 அடி தண்ணீர் நிற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஏற்கனவே துவாரங்கள் போட்டு சிமெண்ட் பாலை விட்டு ஓரளவு காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள்—பக்ரா நங்கலில் செய்தது போல். அந்தப் பழைய அணைக்கட்டைக் காப்பாற்ற அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகள் (லிங்க் ரோட்கள்) இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குக் கீழேதான் கொடுக்க முடிகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளில் சர்க்கார் பாலங்களைக் கட்டும் வாய்ப்பு இல்லை. மதுரை மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரி ரோடுகள் இருக்கின்றன. அந்த ரோடுகளுக்காக விலை உயர்ந்த வயல்களுக்கு மத்தியில் இடத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பாலம் இல்லாததன் காரணமாக அந்த ரோடுகள் கெட்டுவிடுகின்றன. ஆகவே, அதை மீண்டும் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தால்தான் ரோடுக்கான இடத்தைக் கொடுப்போம் என்றும் சொல்கிறார்கள். அவ்வாறு விலை உயர்ந்த இடங்களை ரோடுகளுக்காகத் தருபவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் வகையில் காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொதுப்பணித் துறையின் கீழ் இயங்குகிற பயணிகள் விடுதிகள் சரியாக இருக்கின்றன, ஆனால் நெடுஞ்சாலையினர் நிர்வகிக்கும் பயணிகள் விடுதிகள் எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அப்படியே இருக்கின்றன. ஆகவே சில விஸ்தரிப்பு வேலைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறுபாசனத் திட்டம் மூலம் 15 லட்சம் ரூபாய்க்கு உள்ளிட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்கும், ஓடைகளின் குறுக்கே அணைகள் கட்டுவதற்காகவும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு, ஏழு லட்சம் ரூபாய் மதிப்பில் அடங்கும் வரட்டாறு என்ற இடத்தை அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அணை கட்டும்போது நீர் மட்ட உயர்வு ஏற்படும்போது அடுத்துள்ள புன்செய் நிலங்களுக்கு அந்நீர் பயன்படுகிறது. இப்போது ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு உதவி அளிக்கப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன.

காவிரி நீர் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “தமிழ் நாட்டு மக்களின் முழு உரிமைகளுக்கு ஊறுபயக்கும் எந்த நடவடிக்கையையும் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த அவைக்கு உறுதியளிக்க இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொள்

1970 மார்ச் 25] [திரு. மா. இராசாங்கம்]

கிறேன்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஹேமாவதி என்று நினைத்தாலே சற்று சஞ்சலமாக இருக்கிறது. அது எந்த ஜில்லாவைப் பாதிக்கும்? தஞ்சை ஜில்லாவைப் பாதிக்கும் அது எதைப் பாதிக்கும்? அது தமிழ் நாட்டைப் பாதிக்கும். நான் பலரிடம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்ட மட்டில் சொல்கிறேன். நிஜலிங்கப்பா மைசூருக்குச் சொந்தக்காரர். காமராஜ் அவர்கள் நம் தமிழ் நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர். அகில இந்தியா குறித்த எந்தக் காரியத்தைப் பற்றியும் அடிக்கடி எடுத்துப் பேசும் நம் பெருமதிப்பிற்குரிய காமராஜ் அவர்கள் இந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இதுவரையில் சொல்லாததைக் கண்டு நான் மிக்க வருத்தப் படுகிறேன். இதற்கு முன் இந்த அரசுக்கு மத்திய அரசின் மூலம் மத்திய அரசை வைத்துக்கொண்டு சில தொல்லைகள் கொடுக்கலாம் என்று கனவு கண்டிருப்பார்கள். அது முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே மாநில அரசாங்கங்கையாவது தூண்டி விட்டு இங்கு ஒரு சிக்கலான நிலைமையை உருவாக்கலாமே என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். காமராஜ் அவர்கள் இந்த அணைக்கட்டு கட்டப்படுவதைப் பற்றியோ அல்லது அதனால் தஞ்சை ஜில்லா பாதிக்கப்படுகிற நிலை பற்றியோ இதுவரை ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லை. அந்த அணையைக் கட்டுகிறவர்கள் எங்களுக்கு தேவை இருக்கிறது, ஆகவே கட்டுகிறோம் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அணைக்கட்டைக் கட்டியே திருவோம் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்வதில் இருந்து இதில் ஏதோ உள்ளடங்கிய காரியங்கள் இருக்கின்றன என்று தான் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நம் அரசு துணிச்சலாக எதைச் செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்யத் தயங்காது என்று அறிக்கையில் கூறியிருப்பதுபோல் தஞ்சை மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பயத்தை போக்கி அவர்களின் நலனை காப்பாற்ற கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தயங்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிந்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே. 1970-71-ம் ஆண்டுக்காக பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் 27, 28, 41, இறுதியாக 42 என்ற கோரிக்கைகள் மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற நான் விரும்புகிறேன்.

காவேரி நதியையும், அதன் உபநதிகள், கிளை நதிகள் இவற்றின் அபிவிருத்திகளைப் பற்றியும் எவ்வளவோ பேசவேண்டியிருக்கிறது. இருப்பினும் இந்தப் பிரச்சனை குறித்து நம் அண்டை மாநிலமான மைசூருக்கும் தமிழ்நாட்டுக்கும் இடையே காவேரி நதிப்பற்றிய விவாதம் இருக்கும் இந்த நேரத்தில் அதுபற்றி இந்த அவை உறுப்பினர்கள் பேசி விஷயத்தைக் கெடுத்துவிட வேண்டா

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [1970 மார்ச் 25]

மென்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று கோரிக்கை விட்டதற்கிணங்க இதைப்பற்றி பேசாமல் விட்டு விடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

“செய்தக்க அல்ல செயக்கெடுச் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”

என்பதற்கிணங்க அதைப்பற்றி பேசாமல் விட்டுவிடுவதோடு அது பற்றி இறுதியான முடிவைக் காணும் பொறுப்பு தமிழக அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதை மட்டும் உணர்த்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீர்வழித்துறைகள் அவ்வளவும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு மேற்கொண்டு எந்த ஒரு பெரிய திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளமுடியாத நிலையில் இரண்டே இரண்டு வழிகள்தான் உண்டு என்ற முடிவுக்கு அரசு தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு வந்திருப்பதைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று “நில நீர்”. அதாவது “கரவுண்ட் வாட்டர்.” இரண்டாவது, இதுவரை கிடைத்து வந்திருக்கக் கூடிய “நிலத்திற்கு மேலே கிடைக்கக்கூடிய நீர்.” இந்த இரண்டையும் எந்தளவிற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் ஆராய வேண்டும் என்பதை எல்லாத் தரப்பினரும் எற்றுக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பூமிக்கு அடியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய்ந்து கண்டறிய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு ஐக்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்ட நீர் ஆய்வின் ஒரு பிரிவும், பொதுப்பணித்துறையின் நீர் ஆய்வுக் கோட்டம் ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. கிணறுகள் அமைத்து தண்ணீர் எடுப்பதில் விவசாயத்துறை முயன்று வந்திருக்கிறது தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில். 300, 350, 400 அடி வரையில் ஆழமாக கிணறுகள் தோண்டுவதற்குச் சிரமப்படுகிறார்கள். உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், கரூர், பழனி, நாமக்கல் போன்றவிடங்களில் ஆயிரம் அடிக்கு மேல் கீழே போனாலும் கூட தண்ணீர் பெற முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இது வெற்றிகரமாக இல்லை என்று விட்டு விடுவோமானால் எதிர்காலத்தில் நமக்கு ஒரு பெரிய கேடு விளையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது முடியுமா முடியாதா என்பதுபற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாபில் பக்ராநங்கல் போன்ற பெரிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்டி முடித்த பிறகு, நதி வாயிலாகக் கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொண்ட பிறகு அவர்கள் ஆழமான கிணறுகள் வெட்டுவதில் கவனம் செலுத்தலானார்கள். அதன் விளைவாக இன்று 25,000 கிணறுகள் இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாக அவர்களின் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. அங்கு மின்சார பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இப்பொழுது 44,000 கிணறுகள் மின்சார இணைப்பிற்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்தில் ஒரு லட்சம் ஆழமான கிணறுகள் போடவேண்டு

1970 மார்ச் 25] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

மென்று பேராவல் திட்டம் ஒன்று வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி யோசிக்க வேண்டியநிலை. இது சாத்தியப்படும். இதில் தீவிர முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, மேல் உள்ள நீர்வளம். அதைச் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் நம் லட்சியம். அந்த அடிப்படையில் நாம் இயற்றுகிற திட்டங்கள், வெட்டுகிற வாய்க்கால்கள், வெட்டுகிற கிளை வாய்க்கால்கள், துர்ணிடு பக்கங்களிலும் சிமென்ட் போட்டு லீப்பேஜ் இல்லாமல் தண்ணீரை சிக்கனமாக உபயோகிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நாம் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்க ஆசைப்படுகிறோம். ரீமாடலிங்-க்காக ஏராளமாக செலவிட்டு வருகிறோம். ஸைடில் சிமென்ட் போடுவது, மதகுகளை சீர்படுத்துவது, தாம்போதிகள் கட்டுவது தலைப்புகளை சீர்படுத்துவது போன்றவற்றில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கனூர் வட்டத்தில் நான் சார்ந்திருக்கும் அமராவதி பாசன வாய்க்கால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் எந்த நிலையில் இருந்ததோ அதே நிலையில்தான் இன்றும் இருந்துவருகிறது. ஆகவே மதகுகளை சரிப்படுத்த வேண்டும். 20 ஏக்கர் உள்ளதற்கும் ஆறு இஞ்ச் குழாய் வைத்துதான் கட்டியிருக்கிறார்கள். 100 ஏக்கர் உள்ளதற்கும் ஆறு இஞ்ச் குழாய் வைத்துதான் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதனால் போகிற தண்ணீர் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே அதை ராஷனலைஸ் செய்து பயன்படுத்திக் கொள்வதில் பெருமுயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரெகுலேட் செய்வதில் சில ஆலோசனைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது நீர்ப்பாசன முறைகள் இருக்கின்றன. அதில் டியூவல் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது. ரெலின்ப்யூ இலாகாவும் பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவும் அதை நிர்வகிக்கிறது. இதனால் எத்தனை இடையூறுகள் தெரியுமா? கலெக்டரைப் பார்க்க வேண்டும், தாசில்தாரிலிருந்து கலெக்டர்வரையுள்ள அத்தனை அதிகாரிகளையும் பார்க்க வேண்டும். மேலும் பி.டபிள்யூ.டி-யையும் பார்க்க வேண்டும். இரண்டுபேரும் ஒத்துக்கொண்டால்தான் வாய்க்காலுக்குத் தண்ணீர் வரும். இப்படியில்லாமல் ஒரே ஏஜன்சியாகச் செய்ய வேண்டும். பி.டபிள்யூ.டி. என்றால் அவர்கள் ஒருவரே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குறைந்த வருமானம் இருக்கிறது என்றால், ரெலின்ப்யூ இலாக்கா “குடி மாாமத்து” மூலம் வேலைகளை செய்து முடிக்க இன்று சாத்தியப்படவில்லை. எனவே ஒரே இலாகாவின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் அல்லது குளங்கள் சம்பந்தமாக அங்கேயிருக்கும் நுகர்கின்றவர்கள் என்ன ஆலோசனை சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்க வேண்டும். எல்லாமே கணாணிலிருந்து பணத்தைக் கொடுத்து செயல்படுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் முன் வந்தால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்துப்

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி] [1970 மார்ச் 25]

பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் கால்வாய்களையும், குளங்களையும் செப்பணிடுவதற்கு பெருமுயற்சியெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். கடந்த காலத்தில் எல்.டி. ஓர்க்ஸ் என்று அதாவது லோகல் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்ஸ் என்று 50 சதவிகிதம் ஊர்ப் பொதுமக்கள் போடுவார்கள், 50 சதவிகிதம் அரசாங்கம் போடும், அதைக்கொண்டு பள்ளிக் கட்டிடங்கள், ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிடம் கட்டுவது என்று தமிழகத்தில் இயங்கியது. அதேபோல், ஏற்கனவே இருக்கும் நீர்வழித் துறைகளில் மழைத் தண்ணீர் அடித்துவிட்டது என்றால், அல்லது அதில் சிறிய சிறிய மராமத்து ஏற்பட்டால், எதையெதை இலாக்கா செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்துவிட்டு, தூர் எடுப்பது போன்ற வேலைகளை, அங்குள்ள நுகர்வோரைக் கலந்துகொண்டு, அவர்கள் சொல்லும் யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நீர் நிலைகளைப் பொறுத்தவரையில், முடிவு செய்வதைப் பற்றி ஒவ்வொரு சிறிய காரியத்திற்கும் தலைமை என்னினியரைப் பார்ப்பது அல்லது மராமத்து இலாக்கா அமைச்சரைப் பார்ப்பது என்றில்லாமல், அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே தலையிட்டு கோரிக்கைகளின் தன்மைக்கிணங்க உபகாரம் கிடைக்கும் அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாகயிருக்கும். சென்ற ஆண்டு நிகழ்ந்தது அமைச்சரவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சர்க்கரை ஆலை ஒடுகிறது. கால்வாயில் தண்ணீர் விட வேண்டுமென்றால், கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் சென்னைக்கு வந்து அமைச்சரைப் பார்த்துப் பரிகாரம் காண வேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலையில் அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பொறுப்பிலேயே தீர்ந்துவிட வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றிரண்டு விவரங்களைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய நாட்டிலேயிருக்கும் முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் அடிப்படை யானவை போக்குவரத்து ரோடு. கிராம ரோடாகயிருந்தாலும் சரி அல்லது வில்லேஜ் ரோடாக இருந்தாலும் சரி. பஞ்சாயத்து ரோடாகயிருந்தாலும் சரி எதையெடுத்துக்கொண்டாலும் ரோடுகளில் என்க்ரோச்மென்ட் இல்லாத ரோடே கிடையாது. அதைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது அமைச்சருக்கோ கவனத்தில் இருக்கிறதா இல்லையா என்றே தெரியவில்லை. பெரிய பெரிய இயந்திரங்கள் இயங்குவதின் மூலம் அல்லது பெரிய பெரிய வாகனங்கள் போய்த்தான் பல முன்னேற்றங்கள் காண வேண்டும். ஆகவே, எல்லா என்க்ரோச்மென்ட்டுகளையும், அது கிராமத்துச் சாலைகளாக யிருந்தாலும் அல்லது பெரிய சாலைகளாகயிருந்தாலும் கொஞ்சம் கூட தயவுதாட்சன்யமின்றி அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நேஷனல் ஹைவேஸ் ரோடோ அல்லது ஸ்டேட் ரோடோ 100 அடிக்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டுமென்று போட்டாலும், அந்த 100 அடி, 120 அடி ரோடு 40 அடி

1970 மார்ச் 25] [திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

யாகச் சுருங்கிவிடுவதைப் பார்க்கிறோம். நாட்டின் முன்னேற்றம் ஒன்று; விபத்துக்களைத் தவிர்ப்பது மற்றொன்று. எனவே, இதிலே ரோடு என்க்ரோச்மென்ட் விஷயத்தில் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள், நம்முடைய தென் பகுதியிலே, தமிழகத் தைப் பொறுத்தவரையிலும், டிராபிகல் கிளைமேட் ஆக இருப்பதால்தான் சர்க்கரை ஆலைகள் நல்லபடியாக இயங்கமுடியும், தேவையான சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்ய முடியும், அந்நியச் செலவாணியைப் பெருக்க முடியும். பை-ப்ராடக்ட்ஸ் கிடைக்க முடியும். ஆகையால் நாம் அத் தொழிலை மிகவும் உற்சாகப்படுத்த வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறோம். அந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளிலே அறுவையாகும் கரும்பில் டன் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் செஸ் வசூல் செய்து கரும்பு அபிவிருத்திக்குப் போக மீதியைப் போக்குவரத்து அபிவிருத்திக்காக செலவிடுவதன்மூலம் ஆலைகளுக்கு வேகமாக கரும்பு போக வேண்டுமென்று, கரும்பு காய்ந்துவிடாமல் பச்சையாகப் போக வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் செஸ் நிதியில் பாதி நிதியைக் கொண்டு, அந்த ஏரியாவிற்கு வேண்டிய பாலங்கள் மற்றும் தேவைப்படும் முன்னேற்றங்கள் செய்ய எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் போக்குவரத்துத் துறையில் சரியான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். செஸ் நிதியில் பாதை அமைக்க 'இயர்மார்க்' செய்வதின் மூலம் போதிய தொகை ஒதுக்கி போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, போதிய அவகாசமில்லாத காரணத்தினால் துணைத் தலைவரவர்கள் மணியடித்து உட்கார வைப்பதற்குள்ளாக என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சி. பாலன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே கூற விழைகிறேன்.

கடந்த மூன்றாண்டுக் காலமாகத் தமிழக அரசு பாதைகளை அமைத்தும், பாலங்களைக் கட்டியும், சாலைகளை உருவாக்கியும், நீர்ப் பாசனம் அமைத்தும் ஆற்றியிருக்கிற அரிய பணிகளுக்கு முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். இந்த ஆண்டு கூட எங்களது ஊரிலே நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் சித்தாறு-பட்டணங்கால் திட்டத்திற்கு, சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட 75.41 இலட்சம் ரூபாயிலிருந்து 78.75 இலட்சம் ரூபாயாக, கிட்டத்தட்ட 3 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கி அந்த வேலையில் தீவிரமாக முயற்சியெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்காகவும், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தை மிகத் தீவிரமாக நிறைவேற்ற எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சிக்காகவும் என்னுடைய பாராட்டுதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 மார்ச் 25]

இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நம்முடைய தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தத் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் பற்றியும் நீர்ப்பாசனத் திற்காக என்னென்ன காரியங்களை ஆற்ற வேண்டுமென்றும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில், அந்த தண்ணீர் கடலில் சென்றாலும் செல்ல விடுவோமே தவிர தமிழகத்திற்குத் தர மாட்டோம் என்று கூறுவதைப் பார்க்கின்றோம். அதைப்போன்றே பக்கத்து மாநிலமான மைசூர் மாநிலமும் 1924-இலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு, நாங்கள் அணைகட்டுவோம், மத்திய சர்க்காரே தலையிட்டாலும் நாங்கள் அணை கட்டப் போகிறோம் என்றுகூட அல்ல, அணை கட்டியே திருவோம் என்று சொல்லும் நிலைமையையும் பார்க்கிறோம். இதே நேரத்தில் வட இந்தியாவில், இமயத்தில் ஆரம்பமாகி வங்கம் வரைக்கும், கிட்டத் தட்ட 1,500 மைல்தூரம் ஓடிவரும் கங்கை நதியின் தண்ணீர் 92 சதவிகிதம் கடலிலே விழுந்து பாழாகிறது. அப்படிப் பாழாவதோடு மட்டுமல்ல, சில நேரங்களில் ஆபிரககணக்கான மக்களை அங்கே பலியாக்கிவிட்டு, பல நகரங்களைப் பாழடித்துவிட்டு, பல வீடுகளைக் கொள்ளைகொண்டு செல்லுகின்ற அளவுக்கு வெள்ளப் பெருக்கோடு ஓடுகின்ற அதே நேரத்தில், தமிழகத்தில் பல ஆறுகள் 11 மாதங்கள் வறண்டு கிடப்பதையும், காவிரியாற்றைத் தவிர மற்ற ஆறுகளெல்லாம் வறண்டு கிடப்பதையும், பார்க்கிறோம். ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கும் ஆந்திர மாநிலத்தில், கிருஷ்ணா, கோதாவரி ஆறுகளினால் ஆண்டு முழுவதும் அங்கே நிறையத் தண்ணீர் கிடைக்கும் நிலையையும் பார்க்கிறோம். இதை மனத்திலே கொண்டு, 1957-இலே ஹென்றி காட்டன் என்பார் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார். அவருடைய கருத்து, நாம் இந்தக் கங்கையிலிருந்து காவிரி வரை உள்ள அத்தனை ஆறுகளையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டுமென்பது ஒரு பகுதி வறட்சி பெற்றதாகயிருக்கும் பொழுது இன்னொரு பகுதியில் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போவதோடு மட்டுமல்லாமல் அங்கேயிருக்கும் மக்களை அழிக்கக்கூடிய பெருவெள்ளம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, வட இந்தியாவிலிருக்கும் கங்கை நதியிலிருந்து தென்னிந்தியாவிலிருக்கும் காவிரி வரைக்கும் ஒன்றாக இணைக்கும் திட்டம் உருவாகுமேயானால், தமிழகத்தில் 11 மாதங்கள் வறண்டு கிடக்கும் ஆறுகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும், அதேபோல் வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னிந்தியா வரையிலுள்ள ஏரி, குளங்களும் நிரம்பும் நிலைமையும் உருவாகலாம் என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். இதேபோன்ற கருத்தை 1924-இல் மேல்சபையில் நம்முடைய திரு. சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் மிகவும் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். வட இந்தியாவிலிருந்து தென்னிந்தியா வரையிருக்கும் அத்தனை ஆறுகளையும் நாம் ஒன்றாக இணைத்தால் முதலில் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க முடியும், இரண்டாவது நீர்வழியாகப் போக்குவரத்து நிலைமைகளை உருவாக்க முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எம். சி. பாலன்]

இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நாமெல்லாம் மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், என்னுடைய கருத்து ஒரு வேளை தவறுக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் சி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்களுடைய பேச்சும் எழுத்தும் என்ற புத்தகத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இந்த நாட்டிலேயிருக்கும் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருக்கும் நதிகள் அந்த மாநிலத்திற்குச் சொந்தம் என்ற நிலை மாறி, அத்தனை நதிகளும் மத்திய சர்க்காரின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ் வர வேண்டுமென்று. அப்படியிருந்தால் கேரளாவிலிருப்பவர்கள் கடலுக்குத் தண்ணீரை அனுப்பினாலும் அனுப்புவோம் தமிழகத்திற்குத் தர மாட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையோ, பக்கத்திலிருக்கும் மைசூர் மாநிலத்திலிருப்பவர்கள், ஒப்பந்தத்தை மீறி அணை கட்டுவோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையோ ஏற்படாது என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஓரளவுக்கு ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் உள்ள நதிகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரின் கீழ் கொண்டுவர இயலாவிட்டாலும் இண்டர்-ஸ்டேட் நதிகளையாவது மத்திய சர்க்காரின் கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப்பொறுத்தவரையில் அண்டை மாநிலங்களின் நதிகளை நம்பித்தான் தண்ணீர் பெற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறபோது, நான் மேற்சொன்ன கருத்தை மனதில் கொள்ள வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சொல்லியிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது. கங்கை நதி நீரை மேலே ஏற்றி, பாட்டு அருகே ஒரு பெரிய அணை கட்டிகாவேரி வரை கொண்டு வரமுடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கங்கை உற்பத்தியாகும் இடத்தில் அணை கட்டி கங்கை ஆற்றை காவேரி வரையில் இணைக்கும் திட்டத்தை நாம் கூறவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் மந்திரியே இந்தக் கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி சொல்கிறபோது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள், வட நாட்டிலிருந்து தென்னாடு வரையில் உள்ள அத்தனை ஆறுகளையும் 1,500 மைலுக்கு இணைக்க முடியுமா என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ரஷ்யாவில் இன்றையதினம் இரண்டு பெரிய நதிகள் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று வால்கா நதி, மன்னோன்று டான் நதி. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர் திசையில் ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவை இரண்டையும் இணைத்து இரண்டாயிரம் மைலுக்கு மேல் அங்கே கப்பல் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சைனாவில் ஒரு நதி, யாங்டிஸ் நதி என்று பெயர். ஓர் ஆண்டில் ஒரு மாதம் மழை பெய்து இந்த நதியில் 12 மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் நிரம்ப இருக்கும். அங்கே அந்த ஆற்றுக்கிடையே ஒரு அணை கட்டி தண்ணீரை வீணாக்காமல் உபயோகித்து வருகிறார்கள். நாமும் அப்படி செய்தால் எல்லாவிடங்களிலும் இரண்டு போகும் சாகுபடி செய்ய முடியும், பஞ்சத்தைத் தவிர்க்க முடியும், வேலை இல்லாமலிருக்கும் நபுணர்களுக்கு வேலை வாட்டிப் கொடுக்க

[திரு. எம். சி. பாலன்]

[1970 மார்ச் 25]

முடியும். ஆகவே இது விஷயமாக மத்திய சர்க்காரை மாநில சர்க்கார் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று என் கருத்தை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழக அரசு வறட்சி நிவாரணமாக கன்னியா குமரி மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய 53 லட்சம் ரூபாயையும் நல்ல முறையில் பயன் படுத்தி குறுகிய காலத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்றிய அதிகாரிகளையும், சிறப்பாக பொறியியல் வல்லுநர்களையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒன்றைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 80 ஆயிரம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் நிலையில் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு நல்ல விவசாயம் ஆகவேண்டுமானால் 616 மிலி லிட்டர் தண்ணீர் வேண்டும், என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டுகளில், 1961-62-ல் 800 மிலி லிட்டரும், 1962-63-ல் 662 மிலி லிட்டரும், 1965-66-ல் 424 மிலி லிட்டரும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 537 மிலி லிட்டரும் 457 மிலி லிட்டருமாக மழை பெய்திருக்கிறது. நம்முடைய பொறியியல் வல்லுநர்கள் நல்ல முறையில் தண்ணீர் விநியோகம் செய்த தன் மூலமாக ஒரு சென்ட் கூட கருகிப்போகும் நிலை ஏற்படவில்லை. ஆகவே அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எங்களது மாவட்டத்தில் பொய்கை அணை, மாம்பலத்து அணை, உலக்கை அருவி அணை, ஆகிய இந்த மூன்று அணைக்கட்டுகளும் முக்கியமானவை என்று வெகு காலமாகவே வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் வருவதற்கு முன்பே இதற்கு வாய்ப்பு உண்டு என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி மணக்குடி, கொளச்சலில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக எங்களது மாவட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களது கன்னியாகுமரி பகுதியில் குளச்சல் அருகே கோடிமுனை என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அதில் ஒரு நாலு பர்லாங் தூரத்திற்கு ரோடு வசதியே இல்லாத காரணத்தால் மருத்துவ வசதி தேவைப்படுவோர்களைத் தூக்கிச் செல்லும் ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. அதே போல் பெரியபள்ளி என்ற ஊரிலும் குட்டிமுனை என்ற பகுதியிலும் ரோடு வசதி இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ரோடு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி எளது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1970 மார்ச் 25]

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Hon. Deputy Speaker, Sir, I wish to say a few words on the Demands presented to the House viz., Demand No. 26 Irrigation and Demand No. 27—Public Works—Works, and in support of my cut motion.

At the very outset I wish to express my thankfulness to the Government as well as to the Hon. Minister in charge of Public Works because I find the Hon. Minister is taking a lot of interest in the two portfolios entrusted to him. For example, within three months he has been able to convene two conferences, one at Madras and another at Harur in the Dharmapuri district and in these two conferences there was sufficient time to discuss the various needs of Dharmapuri district and the other districts.

With regard to Road and Irrigation Works in the Dharmapuri district, I am confident the Hon. Minister has understood our problem and he gave a patient hearing and also promised to do his best in this regard. From the books that have been given to us on Irrigation and Road Development, we find a number of schemes for improving them. Since the time at my disposal is very limited, I will confine myself to my district and my taluk.

With regard to the monsoon conditions and other climatic conditions for the cultivation of crops, I have to explain certain things with regard to my district. In the entire Tamil Nadu more than 80 per cent of the area remains under the influence of north-east monsoon and only the Dharmapuri district and certain other areas have south-west monsoon as well as north-west monsoon. Unless we get full rain through both the monsoons, it is very difficult to raise even a single crop in the Hosur taluk or the Krishnagiri taluk or the Dharmapuri district. But the Government think of the failure of the rainfall only when the north-east monsoon rains in the entire State and decide whether there is drought. For example only if there is no water in the Cauvery river or in the Mettur Dam at the proper time, they will think that south-west monsoon has failed but they do not think about the Dharmapuri district and whether it has got rain or not. In the month of June or July or August we get south-west monsoon and if the rainfall fails then it is impossible to raise any crop. Moreover, the cold season begins in the month of October and then it is difficult to raise any crop. Therefore, I request the Hon. Minister to keep all these things in mind and give special consideration to the Dharmapuri district.

With regard to minor irrigation schemes like S.M.I.P., the Government have finished all the major irrigation works. As regards the Special Minor Irrigation Programme, it is stated in the booklet on Irrigation,—

‘ This is a plan scheme which envisages taking up of irrigation schemes consisting of small works capable of yielding quick results, each costing less than Rs. 15.00 lakhs. . . ’

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1970 மார்ச் 25]

There is a proverb in Telugu which says that if madness is not cured, marriage has to be celebrated and if marriage is not celebrated, madness will not be cured. Similarly, unless schemes yield fruit or profit, there is no use in spending even Rs. 15 lakhs. But if we do not spend money, there will be no yield and this is more or less a vicious circle and I am glad that the Hon. Minister has just loosened the tightened yardstick with regard to the preparation of estimates. There was strict yardstick and unless that was satisfied the engineers used to reject the scheme. But now the Hon. Minister has been kind enough to say that the yardstick has been modified and with regard to small schemes, government will give more consideration. Moreover Rs. 25 lakhs has been set apart for S.M.I.P. Scheme. With regard to Hosur, there are four schemes pending for the last 100 years. The district of Salem came into being during British days 175 years back. During all these years not a single project or dam has been sanctioned for the district. Two dams Doddaballa and Kuppanna cheruvu dams were sanctioned only last year. Kodayalam dam, Byragaudapalli and Dalavai cheruvu dam are yet to be sanctioned. The Hon. Minister has promised to look into them. I hope those dams also will be sanctioned so that Hosur will have irrigation facilities. These have been there without being sanctioned for nearly half a century and I hope sanction would be accorded to them immediately by the Hon. Minister.

In Hosur, there are zamindaris. They are three in number. But the zamindars have not cared to repair the tanks with the result they are in bad condition. There are about 600 to 700 tanks. Unless a special scheme is formulated to repair the tanks, the backwardness of the area will not be improved. The zamindars have neglected those tanks and Government should sanction a special scheme to remove the silt in these tanks. There are two things to remember in these tanks. They have become silted. Unless the silt is removed, it is not possible to hold water. The engineers say that the bund can be raised but Hosur, being a table land, we get plenty of sand every year and the tanks get silted up. There is no use of simply raising the bund. So for Dharmapuri district and especially for Hosur taluk attention should be paid to remove the silt first, in addition to raising the bund.

Now I come to ponds. A scheme has been sanctioned for Dharmapuri to repair the ponds. We have got about 800 such things which could hold plenty of water. Government should set apart large sums for repair of these things.

With regard to roads, Hosur is a border taluk and Dharmapuri is a border district; in the east we have Mysore and another side we have Andhra. We do not have inter-State roads. In the Salem-Bangalore road, near the border, there is a gap. Unless the gap is properly repaired, people will not be able to go in buses. There was a master-plan prepared one year back which

1970 மார்ச் 25] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

would cost only Rs. 75 lakhs. But the Collector said that he would take 1/3rd part, 30 roads, and that he wanted to spend Rs. 15 lakhs. The scheme had been prepared with the help of engineers and it had been sent to Government. I request that it may be sanctioned so that we will have all link roads in Hosur and Dharmapuri.

With regard to Panchayat and Panchayat Union roads, they are in a bad condition. The Panchayats plead want of funds and so they do not have proper roads. You cannot find even one or two good roads. Moreover the Revenue Department takes away certain funds by way of loans. Unless there is a special scheme and this problem is tackled in right earnest, it is difficult to have roads in panchayats.

With regard to bridges, all these 175 years, not a single bridge has been built in Hosur when compared to other taluks like Krishnagiri or Dharmapuri, which have some bridges. We have four rivers, South Pennar, Sanatakuruvena, Doddanalla and Markandya but there are no bridges to cross the rivers. People have to remain on the other side of the river. It is difficult to cross in carts. School boys have to come from the other side and unless the bridges are constructed, it is difficult for the boys to come to school in time. So four or five bridges may be constructed over these rivers.

During drought they sanctioned Rs. 8 lakhs. We have four or five roads. Although the roads have been laid, they have to be metalled for bus traffic. I have represented to the Collector and Panchayat Union Council in this matter. I request the Hon. Minister to see that some amount is allotted for the two roads viz. Kalamangalam-Barandur link road and Sulagiri-Uddannapalli link road. They may be metalled for bus traffic.

I request the Hon. Minister to give consideration to the points I have raised to remove the backwardness of Hosur taluk. With these words, I close my speech.

*திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைப் பேச நான் நினைக்கிறேன். இந்தப் பாசன முறைகளிலே இருக்கக் கூடிய சில நிர்வாகச் சிக்கல்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கண்மாய்கள், மானாவாரி கண்மாய்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்தின் நிர்வகத்தில் இருக்கின்றன. மைனர் டேங்குகள் எல்லாம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. 250 ஏக்கர் அளவுக்குமேல் பாசனம் பெறக்கூடிய ஆய்க்கட்டு டேங்கல் எல்லாம் பி.டபள்யூ.டியில் இருக்கின்றன. யார், எதை, எப்படிச் செய்வது என்று புரியவில்லை. நிர்வாகச் சிக்கல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்தின் கீழே இருப்பவைகளைப்பற்றிக் கேட்டால் (ஏ.இ.) ஹைவேசில் கேட்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அவர்கள் அதைப்படித்து எப்போது செய்யப் போகிறார்கள்

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 மார்ச் 25]

என்பது தெரியவில்லை. ஹைவேஸ் ரோடு போடுவதற்காக இருக்கிறார்கள். பி.டபிள்யூ.டி. செய்யக் கூடியதை ஹைவேஸிடம் ஒப்படைத்தால் எப்படிச் சீக்கிரம் அதைச் செய்வார்கள். மைனர் டேங்களை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று ரெலின்சு டிபார்ட்மென்டில் கேட்டால், அதைப் பஞ்சாயத்து மூலமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்திலே சென்று கேட்டால் ஏ.இ., ஹைவேஸ் செய்யவேண்டும் என்கிறார்கள். இப்படியாக இந்த வேலையை அவர்தான் செய்ய வேண்டும். அவர்தான் செய்ய வேண்டுமென்று சுற்றிச்சுற்றி வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. யார் செய்யவேண்டுமென்று தெரியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மூன்று துறைகளையுமே ஒன்றாக இணைத்து பி.டபிள்யூ.டியின் கீழ் கொண்டு வந்துவிட்டால் நிர்வாகச் சிக்கல் இருக்காது. சிவப்பு நாடா முறை இல்லாமல் எவ்வளவு சீக்கிரமாகச் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அண்டர் கிரவுண்ட் வாட்டர் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அத்தனை நதிகளின் தண்ணீரையும் நாம் உபயோகித்துவிட்டோம். ஆதிகாலத்தில் ராஜாக்கள் இருந்த காலத்தில் குளங்கள் கட்டி வைத்தார்கள். இந்தக் காலத்தில் நாம் குளங்களை அமைத்துக் கட்ட முடியாது. நமக்கு இருக்கும் ஒரேவழி பூமியில் கிடைக்கும் தண்ணீரை மேலுக்குக் கொண்டுவருவது தான். பூமியின் அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலுக்குக் கொண்டுவரும் வேலையை சில விடங்களில் பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாகச் செய்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் விவசாயத் துறை மூலமாகவும் இந்த வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. விவசாயத் துறையில் டெக்னிகல் பீபிள்ஸ் அதிகமாக இல்லை. பி.டபிள்யூ.டி.-யிலே டெக்னிகல் பீபிள்ஸ் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் இந்த வேலையை நல்லவிதமாகச் செய்ய முடியும். பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை மேலே கொண்டுவரும் வேலை விவசாய இலாகா மூலமாகவும், பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாகவும் செய்வதால் இந்த வேலையில் எப்படி கோ-ஆர்டினேஷன் வரும் என்பது புரியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து பி.டபிள்யூ.டி. கையில் கொடுத்து விடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

அதற்குமேலே ரொம்ப முக்கியமான பிரச்சினை வாட்டர் மானேஜ்மெண்டு. அரசாங்கக் காரியதரிசி—அம்மையார் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வெளிநாடு சென்று அதுபற்றிப் படித்து வந்ததாகப் பார்த்தேன். இருக்கக் கூடிய தண்ணீர் எப்படி உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளப்படுகிறது? போதுமான அளவுக்கு இருக்கிறதா? குறைந்திருக்கிறதா? எந்த எந்த நேரத்தில் தண்ணீர் கழிவு இல்லாமல் எப்படித் தண்ணீர் விடவேண்டும்? சில நேரங்களில் புஞ்சைப் பயிர்கள் என்றால் 3 மாதப் பயிர் இருக்கிறது. 5 மாதப் பயிர் இருக்கிறது, 2 மாதப் பயிர் இருக்கிறது, எந்த

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஏ. ஆ. சுப்பராஜா]

எந்தப் பயிர்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டும் என்பதாக எல்லாம் ஒரு திட்டம் வகுத்து பங்கிட்டு முறையை ஒழுங்கு செய்தாலேயே அதிகமான ஏக்கரா சாகுபடி செய்ய முடியும். இந்த வாடர் மானேஜ்மெண்டு பற்றி அந்த அம்மையார் ஏதாவது வெளி நாடுகளில் இருந்து வந்தபிறகு திட்டம் அமைத்து அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? செயற்குறிப்பில் அப்படி ஏதாவது திட்டம் இருக்குமானால் அதையும் கொஞ்சம் எங்களுக்குத் தெளிவு படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இதற்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் வாய்க்கால் வழியாகத் தண்ணீர் வரக்கூடிய நேரத்தில் பூமிக்குள்ளே சென்றுவிடுகிறது. அப்படி பூமிக்கு அடியில் போகாதிருக்க இரண்டு பக்கமும் லைனிங் கொடுப்பதுபற்றிப் பேசினார்கள். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆங்காங்கு ஸ்டோரேஜ் டாங்குகள் கட்டுவது நல்லது. அப்படிக்கட்டி தண்ணீர் தேக்குவதனால் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை இருக்கிறது. அந்த மலைகளுக்கிடையே காட்ச்மெண்ட் ஏரியாவில் தடுப்புச் சுவர்கள் போட்டு தண்ணீரை விவசாயத்திற்குக் கீழே பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதுபற்றி நிறைய ரெப்ர சென்டேஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். எந்த என்ஜினியர்களும் வந்து பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றியும் பரிசீலித்து ஒரு திட்டம் அமைப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கங்கை-காவேரி இணைப்பைப்பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். மத்திய அரசில் இருந்து நமது அரசாங்கத்திற்கு அதுபற்றி ஒரு திட்டம் அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டம் இருக்குமானால் அதுபற்றி நம் அரசாங்கம் தெரிவித்திருக்கிற அபிப்பிராயம் என்ன? அதுபற்றி அறிக்கையில் எதுவும் குறிப்பிடப்படாததால் அதுபற்றி விளக்கினால் மிக உதவியாக இருக்கும்.

ஹைவேஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டால்----இன்றைக்கு அதிக மக்கள் கிராமத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் விசேஷிக்கிற பொருள்கள் நகரத்திற்கு வர நல்ல சாலை அமைப்புகள் இருக்க வேண்டும். முக்கியமாக அவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பது லிங்க் ரோடுகள் தான். அதுபற்றி அத்தனைபேர்களும் சொன்னார்கள் என்றாலும் நானும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது நல்ல சான்ஸ். மத்திய சர்க்காரில் இருந்து பஞ்சநிவாரணம் என்று நிதி வாங்கி இந்த லிங்க் ரோடுகளை எல்லாம் அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1970 மார்ச் 25]

* திரு. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி : சட்டப் பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

எனது தொகுதியில் உள்ள பாலாறு-பொருந்தலாறு திட்டத் தைப்பற்றி அமைச்சருக்குத் தெரியும். பழனி பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வேளாண்மை செய்து பொருளாதாரத்துறையிலும் வளர்ச்சி அடைய முடியும். ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அங்கு இருக்கக்கூடிய கண்மாய்கள் ஆதிகாலத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. அதனால் மேடு அடைந்துவிட்டன. தண்ணீர் தேங்கி நின்று பாசனத்திற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சூறிப்பாக பெரிய ஐயம்புளி கண்மாய் இருக்கிறது. தொள்ளாயிர ஏக்கரா நஞ்சை நிலம் அதனால் பாசனம் பெறும். அதில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் ஆண்டுதோறும் கோடைக்கானல் ஏரியில் இருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதி பெற்று தண்ணீர் பாடிச்சிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பழனி வட்டத்தில் உள்ள அந்தக் கண்மாயை ஆழப்படுத்தி, மராமத்து செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பழனிக்குப் பக்கத்தில் கிரதமா நதித் திட்டம் 23 லட்சத்தில் செயல்பட இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினால் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஏராளமான புஞ்சை நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சையாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதையும் நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனியில் இருந்து கோடைக்காலலுக்கு நேராக பாதை அமைக்கும் வேலை மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியுடன் இருக்கிறது. அதைப் பார்வையிட அமைச்சர் அவர்களே வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. சிலர் பல கிராமங்களை சுற்றி அந்த ரோடு அமைக்க சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்காது கோடைக்கானல்—பழனிக்கு நேராக அந்த ரோடு அமையுமாறு போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனிக்கும், கோயம்புத்தூருக்குமிடையே சண்முகா நதியில் உள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்தும் திட்டம் 7 லட்சம் ரூபாய் செலவில் செயல்பட இருக்கிறது. அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும்.

மற்றும் சண்முகா நதியில் மிகவும் குறைவாகவே ஆண்டு தோறும் தண்ணீர் வந்துகொண்டிருக்கிறது. பெரிய முதலாளிகள் மேல் பக்கம் பம்பு செட்டுகள் வைத்துத் தண்ணீர் இறைத்துக்

1970 மார்ச் 25] [திரு. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கொண்டு விவிவதனால் கீழ்ப் பாசனத்தில் உள்ள அநேக ஆயிரம் விவசாயிகள் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் இன்றி விவசாயம் செய்ய முடியாது நசித்துப் போகிறார்கள். இதுபற்றி எத்தனையோ மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவே, உடனடியாக அந்த பம்பு செட்டுகளை அப்புறப்படுத்தி கீழ்ப் பாசனத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமாய்ப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பழனிக்கும் பாலசமுத்திரத்திற்கும் இடையே வறட்டாற்றின் குறுக்கே பாலம் கட்டவேண்டும். அதற்காக தேவன் தானம் 1 லட்ச ரூபாய் தருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பழனி பஞ்சாயத்து யூனியனும் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய அரசும் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுத்து இந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வேலையைப்பற்றி சென்ற இருபது ஆண்டு காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அறநிலைய அமைச்சர் அவர்களும் அந்த ஆற்றின் குறுக்கே கடந்து போனபோது எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது தெரியும். எனவே, இதையும் இந்த ஆண்டே செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது என்னுடைய தொகுதியிலே பாலாறு-பொருந்தலாறு திட்டத்தை இந்த ஆண்டே நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ந. தீர்த்தகிரி : தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மானியத்தின்மீது எனது கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நீர்நிலைகள் உள்ள இடங்களில் தண்ணீரைத் தேக்க வேண்டும். பூமியின் உள்ளே உள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டுவரவேண்டும். எங்கே எங்கே அணைகள் கட்டவேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றதோ அங்கே தண்ணீரைத் தேக்க வேண்டும். தண்ணீர் கடலில் கலந்து விடுகைப் போய்விடுகிறது. ஏரிகள், குளங்கள், குட்டைகள் இல்லாத இடங்களில்கூட தண்ணீரால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் பலவுள்ளன. தண்ணீர் எங்கு தேக்கப்படுகிறதோ அங்கு கிணறுகளிலும் தண்ணீர் தேங்குவதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. வறண்ட காலங்களில் தண்ணீர் பூமியினுள்ளேயே கிணறுகளுக்குத் தேக்கம் கொடுக்கிறது. எங்கே ஆறுகள், குளம், குட்டைகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேயெல்லாம் அவற்றை ஆழப்படுத்தி தண்ணீரைத் தேக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கும்.

சிறு சிறு ஆறுகளிலேகூட சிறு சிறு அணைகளைக் கட்ட வேண்டும். பெரிய பெரிய அணைகளைக் கட்டுவதைவிட அந்தந்தப் பகுதிகளிலே ஓடக்கூடிய சிறு சிறு ஆறுகளில் செக் டாம்ஸ் கட்டி

[திரு. த. தீர்த்தகிரி]

[1970 மார்ச் 25]

அங்குள்ள கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் தேக்கம் கொடுக்கக்கூடிய முறையை மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. நிச்சயமாக சர்க்கார் இதைச் செய்யவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே வாணியாறு திட்டம் இருக்கிறது. பழைய அரசாங்கம் திட்டம் போட்டு செய்யமுடியாத நிலைமையில் விட்டுவிட்டது. புதிய அரசாங்கம் அதைச் செய்துதரவேண்டும். என்னுடைய பிரதேசம் பஞ்சப் பிரதேசம், நீர்நிலைகள் இல்லை, அணைகள் இல்லை, தண்ணீர் வசதிக்கான ஆறுகள் இல்லை. விவசாயத்தையே நம்பி வாழக்கூடிய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே முள்ளிக்காட்டு அணைத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். அது என்னுடைய தொகுதியிலே உற்பத்தியாகி ஒரு தாலுக்காவை அடைந்து இன்னொரு தொகுதிக்குச் செல்கிறது. இரண்டு பக்கத்திலும் மலைகள் இருக்கின்றன. அது ஏழு ஏரிகளைக் கடக்கின்றது. பயிர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிற காலத்தில் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் அவை காய்ந்து விடுகின்றன. பருவ காலத்தில் அந்தத் தண்ணீரை இந்த ஏரிகளுக்கு விடலாம். வெங்கடசமுத்திரம் ஏரி, ஆலாபுரம் ஏரி, பறைப்பட்டி ஏரி, அரூர் ஏரி, தம்மனப்பட்டி ஏரி போன்ற ஏரிகள் மூலம் பருவ காலத்தில் பயிர் காய்ந்து போகிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். விவசாய மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் தயங்கி நொந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று அந்த மக்களின் சார்பாக வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப் பல முறைகளில் இந்த மன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். விவசாய மக்களுக்குக் கூலி வேலை செய்யும் மக்களுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கும், வாழ்க்கைக்கு வசதி இருக்கும். சிறு சிறு குளங்கள், குட்டைகள், இவற்றிலே தண்ணீரைத் தேக்க வேண்டும்.

சில இடங்களில் சில பாலங்கள் குறுகலாக இருப்பதால் பஸ்கள் மோதி இறந்து போனவர்கள் உண்டு. ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை தகராறு ஏற்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட சொல்லியிருக்கிறோம். குஇரண்டு வாரத்திற்கு முன்னர் பஸ்கள் மோதி நின்று கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன், கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே, பாலங்களைப் புதுப்பித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்குள்ள அரிசன மக்களுக்கு தனி இடங்களிலே கிராமங்களுக்குப் போகும்போது பாதையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தனிப்பாதை செய்துகொடுப்பது என்றால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. புதிய அரசாங்கம் ஆங்காங்கு உள்ள கிராமங்களிலே தனிப் பாதையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு பாதைகளைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சுடுகாட்டுக்குப் போவதற்குக்கூட கஷ்டமான நிலைமை

1970 மார்ச் 25] [திரு. ந. தீர்த்தகிரி]

இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு வாழ்க்கை வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். துரைபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, என் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையை நான் பார்க்கும்படித்து எங்கள் மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு ஏதாகிலும் ஒரு சிறிய திட்டம் இருக்குமென்றால் ஒன்றுமே இல்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக நாங்குனேரித் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதி மிகவும் வறண்ட பிரதேசம் என்பதை இந்த அரசு நன்கு அறிபும். ஆனால் உண்மையாகவே இப்பொழுது இருக்கின்ற முதல்வர் அவர்கள் 1967-ம் ஆண்டில் பி.டபிள்யூ. மினிஸ்டராக இருந்த காலத்தில் திருநெல்வேலிக்கு வந்து ஒரு நீர்ப்பாசன கருத்தரங்கு நடத்தினார்கள். அன்று அவர்கள் வந்த இடத்தில் பொதுமக்கள் அத்தனை பேர்களும் உண்மையாக என்ன சொல்லிக்கொண்டார்கள் என்றால் தமிழக அரசு பதவியேற்றிருக்கிறது, தாங்கிரஸ்காரர்கள் செய்யாத பெரிய பெரிய நல்ல காரியங்களை உடனடியாகச் செய்து விடுவார்கள், அரசாங்கத்திலே ஒரு காலத்திலும் கருத்தரங்கு கூட்டவில்லை, இப்பொழுது நீர்ப்பாசனக் கருத்தரங்கு, வேளாண்மைக் கருத்தரங்கு இவையெல்லாம் நடத்துகிறார்கள் என்று நினைத்தார்கள். அன்று எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் வந்து தங்கள் தங்கள் தொகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது நாங்களும் சொன்னோம். அன்று அமைச்சர் அவர்கள் இன்று முதல்வராக இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய முடிவுரையிலே நாங்குனேரி தாலுக்காவிலே வடமலையாங்கால் வெள்ளையர் காலத்தில் இருந்து உள்ளது. அந்த கால்மூலம் நாங்குனேரித் தொகுதி, ராதாபுரம் இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் நீர்வளம் பொருந்திய வாய்ப்புகளைக் கொடுப்பதற்கு அந்தக் கால் பிரயோஜனமாக இருந்தது. அந்தக் காலிலே புதிதாக செய்யவேண்டுமென்றால் அதுகூட செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை, அது தூர்ந்திருக்கிறது, தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம் விஜயநாராயணன்குளம் காங்கிரஸ் வந்தபிறகு டணிமுத்தாறு கட்டி அதன் மூலமாக தண்ணீர் வருகிறது. அந்தக் கால் வெட்டுவதற்கு முன்னதாக சூடமடியில் உற்பத்தியாகி நம்பியாறு ஓடுகிறது. அந்த அற்றிலே விஜயநாராயணன் குளத்திற்கு ஒரு தனிக்கால் இருக்கிறது. சிவஞானம் பிள்ளை என்பவர் தனியாக மதகு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அதன் மூலம் விஜயநாராயணன் குளம் வடமருகால் மூலமாக திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் உள்ள புத்தன் தருவையிலே தண்ணீர் கட்டியது.

ஆனால் இன்றைய தினம் உள்ள சூழ்நிலையில் அந்தக் கால், அந்த மதகுகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படவில்லை. அதற்கு ஒரு சிலர், முன்காலத்தைப் போல் மழை பெய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணம் அங்குள்ளவர்களுக்கும்

[திரு. என் துரைபாண்டியன்] [1970 மார்ச் 25]

நன்றாகத் தெரியும், உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இன்று இருக்கும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் திருநெல் வேலியில் இருக்கும்போது அந்த ஆற்றில் எவ்வளவு காலம் மழை பெய்து தண்ணீர் ஓடிற்று, எவ்வளவு தண்ணீர் கடலுக்கு வினாகச் செல்லுகிறது என்பதை எல்லாம் நன்றாக அறிந்தவர்கள். கருத் தரங்கிலும் தெள்ளத் தெளிவாக அத்தனை பேரும் சொன்னோம். அந்த நேரத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய முடிவுரையில் அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் வெகு சீக்கிரத்தில் செய்து முடிப்போம், அவை நல்ல ஸ்கீம்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அது ரேடியோ மூலமாகவும், பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாகவும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. கடைசியாக முடிவு என்ன வாயிற்று? நாங்கள் சிறு பிள்ளைகளாக இருந்தபோது 'பார் பார் பட்டணம் பார்' என்று காலணைக்குப் படம் காட்டுவார்கள். அதே மாதிரிதான் அந்த விளம்பரங்களும் முடிந்து விட்டதே தவிர இதுவரை ஒன்றும் நடக்கவில்லை. பைபிரிஸ் உள்ள வார்த்தையைப் போல் 'உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; இல்லாதவர்களிடமிருந்து உள்ளதும் எடுக்கப்படும்' என்ற நிலைமைதான் தெரிகிறது.

காவிரிப் பகுதியை சீரும் சிறப்புமாய் உருவாக்குவதற்காக உலக பாங்கில் இருந்து 49 கோடி ரூபாய் வாங்கிச் செலவு செய்வது வா லேற்கத்தக்கதுதான். ஆனால் மக்களிலே பாகுபாடு காணக் கூடாது. உண்மையிலேயே வறண்ட பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே வறட்சிப் பணிகள் என்ன நடந்திருக்கிறது? செங்கற்பட்டில் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு மரத்திலும் பச்சை இலைதான் இருந்ததே தவிர, காய்ந்த இலை ஒன்றுகூடப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எங்களுடைய பகுதியில் காய்ந்த இலையைத் தவிர ஒரு பச்சை இலை கூடக் கிடையாது. அந்த அளவுக்குப் பனைமரமும் பட்டது. அங்கே சிறப்பாகப் பணம் ஒதுக்கி எந்த வேலையும் செய்யப்படவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் மணிமுத்தாறு ஓடுகிறது என்ற பெயர் இருந்தாலும் கூட விஜயநாராயண காலில் நான்காவது ரீச் என்று சொல்லப்படுகிற இடந்தான் இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் விளைச்சல் இல்லை, இந்தக் காலத்தில் ஒழுங்காகத் தண்ணீர் பாய்வதில்லை. அந்த இடங்களில் குடிப்பதற்குக்கூடத் தண்ணீர் கஷ்டம். இடைமணிக்கும் திசையன்விளைக்கும் இடையே ஒரு ரோடு இருக்கிறது. 'போதுவில் அடியாள் புறத்தாள் செத்தாள்' என்ற முறையில் அந்த ரோடு மூன்று யூனியன்களைச் சார்ந்திருக்கிறது. சாத்தான் குளம் யூனியன், நாங்குனேரி யூனியன், ராதாபுரம் யூனியன் ஆகிய இந்த மூன்று யூனியன்களுக்கு மத்தியில் உள்ள அந்த ரோடு ஐந்து மைல் தூரம் பாழாகிக் கிடக்கிறது. டி.டி.சி. மீட்டிங்கிலும் அதைப்பற்றிச் சொன்னோம். அங்கிருந்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம்.

பிரசாரம் பலமாக இருக்கிறதே தவிர, எங்கள் பகுதியில் எங்கு சென்றாலும் பாழாகவே இருக்கிறது. குறிப்பாக, பச்சையாற்றிலே ஒரு அணை கட்ட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில்

1970 மார்ச் 25] [திரு. என் துரைபாண்டியன்]

இருந்தே, சட்டசபை மெம்பராக வந்ததில் இருந்தே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். இதுவரை ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் கத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறோமே தவிர ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அங்கு இருப்பவர்கள் எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்ட கலெக்டரும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட கலெக்டரும் கூடிப் பேசி அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்றார்கள். நல்ல திட்டம் என்று அமைச்சர் அவர்களும் இண்டரஸ்ட் ஆகச் சொன்னார்கள். எங்கள் தொகுதியிலே அவர்கள் காலத்தில் இதாவது செய்யப்பட்டது என்ற வகையிலே செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். அதற்குள்ளாக திருநெல்வேலி கலெக்டரும், கன்னியாகுமரி கலெக்டரும் மாறிவிட்டார்கள். ஆட்சிகள் இப்படி மாறுவதால் ஸ்கீம் அப்படியே நின்று விடுகிறது. பச்சையாற்றுத் திட்டத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டு அனுப்பிவிட்ட காரணத்தால் இந்த பட்ஜெட் டிலே இடம் பெறும், நாங்குனேரி குளத்திற்குக் கால் வரலாம் என்று நினைத்தோம். நாங்குனேரி-மணிமுத்தாறு கால் என்று பெயர்தானே தவிர பலன் இல்லை. நல்லகண்ணன் என்று பெயர், பக்கத்தில் போய்ப் பார்த்தால் ஒரு கண் பொட்டையாக இருக்கிறது. நாங்குனேரி குளத்திற்குத் தண்ணீர் வருவதில்லை. அது நான்கு குளங்களைக் கொண்டது. நாங்குனேரி குளம் விஜய நாராயண குளம், திருக்குறங்குடி குளம், வள்ளியூர் குளம் இவற்றைச் செப்பணிட்டு சீராக்கி தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் உண்மையாகவே நாங்குனேரி பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்காது. இதை உடனடியாகச் செய்து தருவதோடு அந்தப் பகுதியில் கிணறுகளை எடுப்பதற்கும் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக சில இடங்களில் மானாவாரி குளங்கள் கிடையாது. கால் வராத குளமும் கிடையாது. ஆகவே, அயல்தாட்டுப் பணம் வரும்போது போரிங் போட்டு கீழே இருக்கும் தண்ணீரை மேலே எடுக்க சர்க்கார் வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவர்கள் ஏதோ புதிதாக என்னவெல்லாமோ செய்யப் போகிறார்கள் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் பழைய கருப்பனே கருப்பன்—அவாளுக்கு இவாள் எழுந்து உண்பாள் என்ற கதையில்தான் முடிந்து விட்டது என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆலடி ஆருணா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மேலாண் அவையின் முன் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

கடந்த பத்தாண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளும், முடிவு எடுக்கப்படாத பிரச்சினைகளும், மக்களிடத்தில் ஐயப் பாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த பிரச்சினைகளும் கடந்த

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1970 மார்ச் 25]

மூன்று ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழக அரசினுடைய பொதுப்பணித் துறையின் தீவிர முயற்சி காரணமாக வெற்றி கண்டிருக்கிறது என்பதை நினைத்து தமிழக மக்கள் இந்தத் துறையை நன்றியுள்ளத் தோடு பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு எப்படி குடிதண்ணீரைக் கொண்டு வருவது, கிருஷ்ணாவில் இருந்து கொண்டு வருவதா, கோதாவரியில் இருந்து கொண்டு வருவதா, கடல் நீரைச் சுத்தப்படுத்துவதா என்று பரிசீலித்துக் கொண்டே பத்தாண்டு காலம் உருண்டோடி விட்டன. இன்றைய தினம் தமிழக அரசு காவிரி நீரை வீராணம் ஏரி மூலமாகக் கொண்டு வருவதற்கான திட்டத்தைத் தீட்டி இந்த ஆண்டு அதற்காக 740 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் இருந்த சிக்கல் 1959-ம் ஆண்டில் இருந்து தீர்க்கப்படாமல் இருந்தது. இரண்டு மாநிலங்களும் வேறு வேறு திசையில் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் தமிழக அரசும் அன்றைய தினம் பொறுப்பில் இருந்த பெருமதிப் பிற்குரிய நம்புதிரிபாட் அரசும் ஒன்றாக உடன்பாட்டுக்கு வந்து தமிழக மக்களின் உள்ளம் குளிரும் வகையில் 240,000 ஏக்கர் நீர்ப் பாசன வசதி பெறும் வகையில் அந்தத் திட்டத்திற்கு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று காவிரி கழிமுகப் பகுதியில் நவீனங்களைப் புகுத்துவதற்காக உலக வங்கியோடு தொடர்பு கொண்டு 49 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டத்தைத் தயாரித்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்த அரசாங்கம் தீவிரமாக முயற்சிக் கிறது. கடந்த ஆண்டு மட்டும் பொதுப்பணித்துறையின் தீவிர முயற்சி காரணமாக சுமார் 73,483 ஏக்கர்களுக்குப் பாசனம் உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 20,828 ஏக்கர்களுக்குப் புதிய நீர்ப் பாசன வசதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் இந்தத் துறை தீவிரமாகப் பணியாற்றுகிற, செம்மையாகப் பணியாற்றுகிற நேரத்தில் தமிழகத்தின் வாழ்வு எதிர்காலத்தில் ஒளி மயமாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நாட்டு மக்கள் பயப்படும் அளவுக்கு, நம்முடைய உணர்ச்சிக் குழுறல்க் கிளப்பும் அளவுக்கு, இதயத்தின் வேதனையைக் கிளப்பி விடும் அளவுக்கு இன்றைய தினம் கர்நாடக அரசு ஹேமாவதியில் ஒரு அணையைக் கட்டியே தீரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

“வான் பொய்யினும் தான் பொய்யா காவிரி” என்று சொல்லப் படும் காவேரி இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தம். அந்தக் காவேரி நதியில் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கரிகால் பெருவளத்தான் ஒரு அணையைக் கட்டினான். அது காவேரி நதியில் முதன்முதலாக கட்டப்பட்ட அணை என்பது மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயே முதன் முதலாகக் கட்டப்பட்ட அணையாகும் என்று கூட சிலர் கருதுகிறார்கள். எனவே அதன் தண்ணீர் அனுபவத்தால் நமக்கே சொந்தமானது, நியாயத்தால் நமக்கே சொந்தமானது, சட்டபூர்வமாக நமக்கே சொந்தமானது ஆகும். இன்றைய தினம் நாம் அனுபவித்துக்கொண்டு வரும் தண்ணீரில் பெரும் பகுதியை எடுக்கக்

1970 மார்ச் 25] [திரு. ஆலடி அருணா]

கூடிய அளவிற்கு அல்லது தங்களுக்கு பறித்துக் கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு இன்றைய தினம் கர்நாடக அரசு ஹேமாவதியில் அணை கட்ட முயற்சிக்குகிறார்கள். மத்திய அரசு தெளிவாகச் சொல்லி விட்டது. அந்த அணையைக் கட்டக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களது அங்கீகாரம் தேவை இல்லை, உங்கள் அனுமதியும் தேவை இல்லை, உங்கள் ஆதரவும் தேவை இல்லை என்று அந்த அரசு இன்றைய தினம் பிடிவாதமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

1924-ல் உருவாக்கப்பட்ட ஒப்பந்தத்திலும் அதற்கு முன்னால் 1892-ல் ஒப்பந்தம் உருவாகும்போதும் இதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காவிரி நதியில் மீண்டும் ஒரு அணையைக் கட்டுவதானால் அதற்கு தமிழக அரசின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும் என்று தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'No new irrigation works are to be constructed by the Mysore Government without previous reference to the Madras Government'.

என்று 1892-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே கருத்தைத்தான் மையமாக வைத்து 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்தில் அவர்கள் புது முறைகளைக் கையாளலாம், புது பாசனப் பகுதிகளைக்கூட கொண்டு வரலாம், ஆனால் எந்த அளவிற்கு அவர்கள் தண்ணீர் பெற்றுக் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த அளவிற்கு மேல் ஒரு துளி தண்ணீர்கூட அவர்கள் எடுப்பதற்கு உரிமையற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அந்த ஒப்பந்தத்தின் 12-வது ஷரத்து மிகத் தெளிவாகச் சொல்கிறது.

'The Madras Government and the Mysore Government further agree that the limits of extension of irrigation specified in clauses (iv) and (v) above shall not preclude extensions of irrigations effected solely by improvement of duty, without any increase of the quantity of water used.'

என்று அந்த ஒப்பந்தத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை கர்நாடக அரசு இன்று வெறும் காகிதமாகக் கருதுமானால் அதைவிட அரசியலில் வேறு எந்தக் கேலிக் கூத்துமும் இருக்க முடியாது. இன்றைய தினம் கர்நாடக அரசு ஹேமாவதி நதியின் குறுக்கே கற்களைப் போடுவதாக நான் கருதவில்லை. தமிழக மக்களின் வயிற்றில் கட்டாரியைப் பாய்ச்சுவதாகத்தான் கருதுகிறேன். காவேரி நம்மிடம் இருந்து போகுமானால் நான்கு கோடி மக்களின் வாழ்வும் பாதிக்கப்படும். இது நாடறிந்த உண்மையாகும். எனவே இந்த அரசு உறுதியாகச் செயல்படுகிறது. அதற்கு மத்திய அரசும் செம்மையாக ஒத்துழைக்கிறது. அப்படி ஒத்துழைக்கிற இந்த நேரத்தில் நான் மத்திய அரசிடம் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அணை கட்டாதே என்று நீங்கள் ஆலோசனை சொன்னால் மட்டும் போதாது. ஹேமாவதி நதியில்

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1970 மார்ச் 25]

ராணுவத்தை இறக்கி அந்த வேலையைத் தடை செய்ய மத்திய அரசு முன்வந்தாக வேண்டும். எங்கேயோ குழப்பம் என்று சொல்லும் போது ராணுவமும் போலீசும் ஒடுகிறபோது நான்கு கோடி மக்களின் நல்வாழ்விற்காக இதைச் செய்யக் கூடாதா என்று இம்மாமன் மத்தின் மூலம் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசைக் கேட்கும் அதே தருணத்தில் எதிர் வரிசையில் உட்கார்ந்திருக்கும் பெருமதிப்பிற்குரிய கருத்திருமன் அவர்களையும் கனிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், கர்நாடக மாநிலத்தில் அவர்களது கட்சிதான் ஆட்சியில் இருக்கிறது. எனவே, இவர்கள் சிறிது இருதயத்தைத் திறந்து இந்த நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்விற்காக கர்நாடக அரசை அணுகி தமிழகத்தில் நியாயமான கோரிக்கைக்கு அவர்களை இணங்கி வைப்பார்களேயானால் தமிழக மக்களின் நம்பிக்கைக்கு அவர்கள் உரியவர்களாவார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னை இழுப்பதால் சொல்கிறேன். அவர்கள் மாகாண சபாட்சி வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களும் மாகாண சபாட்சிதான் எங்களுடைய கொள்கையும் என்று சொன்னால் என்ன சொல்வது ?

திரு. ஆலடி அருணா : அதை ஏற்றுக் கொள்வதால், அதை அங்கீகரிப்பதினால் இன்னொரு மாநிலத்திலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்கு தண்ணீர் வரக்கூடாது என்ற தடை இல்லை. தமிழக அரசு தன் நியாயமான கோரிக்கையை வற்புறுத்துகிறது. 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி கேட்கிறோம். யாரிடமும் எதையும் சலுகையாகக் கேட்கவில்லை. யாரிடத்திலும் கெஞ்சிக்கொண்டு இருக்கவில்லை. ஏற்கனவே உள்ள ஒப்பந்தத்தை கர்நாடக அரசு ஒழுங்காக அமுல் நடத்தவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். அதற்கு கருத்திருமன் அவர்களைப் போன்ற பெரியார்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு எந்தக் காரணத்திற்காகவும் அல்ல. இன்றைய தினம் தமிழக அரசு ஏற்கனவே காங்கிரஸ் அரசு உருவாக்கியுள்ள திட்டங்களுக்காக பணம் ஒதுக்கி தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. துரைப்பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது நெல்லை மாவட்டத்திற்காக எதையும் இந்தத் திட்டத்தில் காணோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். கடாநா நதித் திட்டத்திற்காக 1966-67-ல் வெறும் 11,000 ரூபாய்தான் ஒதுக்கப் பட்டது. இந்த ஆண்டு தமிழக அரசு கடாநா நதித்திட்டத்திற்காக 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிடு செய்திருக்கிறது. ராமா நதித் திட்டத்திற்காக ரூ. 30 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்தில் கருப்பா நதித் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. வைப்பாறு அணைக் கட்டுத் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. எனவே, தவறான கருத்துக்களை அவர்கள் தந்திருக்கக் கூடாது . . .

1970 மார்ச் 25]

திரு. என். துரைபாண்டியன் : என் நாங்குனேரி தாலுகா சம் பந்தப்பட்ட மட்டில் எதையுமே செய்யவில்லை என்பதை திட்ட வட்டமாக, ஆணித்தரமாகச் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆலடி அருண் : அதைப்பற்றி நான் பேசவில்லை. நெல்லை மாவட்டம் என்றுதான் அவர்கள் ஆரம்பத்திலே சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் விடை அளிக்கிறேன். நாங்குனேரி தாலுக்காவிற்கு மணிமுத்தாறு நல்ல பலனை அளித்து வருகிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. ஏற்கெனவே நம் அரசு புதுத் திட்டங்களின் கீழ் சுமார் 13½ கோடி ரூபாய் அளவில் புதுத் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. அதன் கீழ் 62,000 ஏக்கர் புதிதாக பாசன வசதி பெற இருக்கிறது. நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, ஜம்பு நதித் திட்டம் இதோடு இணைக்கப்படவில்லை. அது உடனடியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய திட்டமாகும். 46 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குத்தான் செலவாகும். அதையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நெல்லையில் நடைபெற்ற நீர்ப்பாசன மாநாட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு அரசினரால் உறுதியளிக்கப்பட்ட திட்டமான ஜம்பு நதித் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குலசேகரப்பட்டி கால்வாய் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு 1½ லட்சம் ரூபாய் தான் செலவாகும். அதையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்ச நவாரசனப் பணியின்கீழ் பொதுப்பணித் திட்டங்கள் சிலவற்றை எடுக்க பிப்ரவரி 13-ம் தேதி தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு சுற்றுப்பயணம் வந்தபோது கூறினார்கள் அந்தப் பகுதி ஏற்கனவே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியாகும். எனவே அந்தப் பகுதியில் கால்வாய் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கத்தக்க வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். கருப்பா நதித் திட்டத்தின் மூலம் வீரசிகாமணிக்கும் அதன் பக்கம் உள்ள ஊத்துமலை போன்ற இடங்களில் பயன் அடையும் நிலையில் உள்ளன. கடையநல்லூர் வரை மூன்று மடைகள் உள்ளன. கால்வாயின் அளவு சுருக்கம் கால்வாயில் உள்ள டிஸ்சார்ஜின் ஒப்ளோவும் குறைவு. ஆகவே அந்தக் கால்வாய் அகலத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். மடைகளில் சில நேரங்களில் மண் அடைத்து விடுகிறது. அதையும் தடுக்க வேண்டும். இதோடு, ஆலங்குளம் கால்வாய்த் திட்டத்தையும் குலசேகரப்பட்டி கால்வாய் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* **திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில விஷயங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சோலையாறு அணைக்கட்டில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறை

[திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி] [1970 மார்ச் 25]

வேற்றித்தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் மாவட்டம் பாசன முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டமான தஞ்சை மாவட்டம்தான் தமிழகத்திலேயே அதிக உணவு உற்பத்தியைக் கொடுக்கக் கூடிய மாவட்டம். தமிழக மக்களுக்கு உணவு கொடுக்கக்கூடிய மாவட்டம். அங்கு வருஷா வருஷம் வெள்ளக் காலங்களில் கீழ்த்தஞ்சையில் 6 தாலுக்காக்கள் பாதிக்கப்படுகிறது. சரியான பாசன வசதி இல்லாததால், வடிகால் வசதி இல்லாததால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுவதால், அந்த வடிகால்களைத் திருத்தியமைத்து, வடிகால்களை வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விழுந்த மாவடிக்கு, திருப்பூண்டி பம்பு செட்டு மூலம் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பம்பு செட்டு பழுதடைந்து இருப்பதினால் கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் போக முடியவில்லை. எனவே, திருப்பூண்டி பம்பு செட்டை சீர் செய்து விழுந்த மாவடி கிராமத்திற்குத் தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வெண்ணூர் பாசனத்திற்குத்தானே தவிர வடிகாலுக்கு அல்ல. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் அது பாசனத்திற்கு மட்டும் தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். வெள்ளக் காலங்களில் தண்ணீரை இராம அரிச்சந்திரா நதியில் திருப்பிவிட வேண்டும். அதிகாரிகள் கவனித்து, வெள்ளக் காலங்களில் தண்ணீரை இராம அரிச்சந்திரா நதியில் திருப்பிவிட ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், தமிழக முதலமைச்சரவர்களின் கிராமம், திருக்குவளை—மேடான கிராமம். அதிலிருந்து 15 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயக்கூட வழியில்லாமல் மேட்டிருப்பதால், வெள்ளாற்றிலே வலிவலத்திற்கருகில் பாலத்திற்கு மேற்கு ஸ்குரு ஷட்டர்ஸ் அமைத்துக் கொடுத்தால் சுமார் 1,300 ஏக்கர் நிலங்கள் புதிய பாசனம் பெற்று இருபோக சாகுபடி செய்ய முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நமது தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். சித்தாய்மூர் கிராமத்தில் சக்கிலியன் வாய்க்கால் வடிகால் 15,000 ஏக்கர் நிலங்கள் வெள்ளக் காலத்தில் பாதிக்கப்பட்டு, வருஷா வருஷம் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, தண்ணீரை நேரடியாகக் கடலிலே கொண்டுபோய் விடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சைபன் மணக்குடி பக்கத்திலேயிருக்கிறது. இப்பொழுது நீரோட்டம் போக்குவரத்து நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அதிக சாகுபடிக்கு நிலங்கள் வந்திருப்பதால் சைபனில், தண்ணீர் வடியவில்லை. மாற்றி நேரடியாக கடலிலே வடிகாலை விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி]

என் தொகுதியில் வாள் வாய்க்கால் திட்டம் ஒன்றிருந்தது. அது இந்தத் திட்டத்தில் வரவில்லை. அதைப் புதுப்பித்தால் கீழ்க் தஞ்சைப் பகுதியில் தண்ணீர் பாயும் 15 மைல் தூரமுள்ள நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாயவேண்டும். மறவனூர் 50 வருஷக் காலமாகத் தூர் எடுக்கப்படாமல், இன்று வெள்ளம் வந்தால் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மறனாற்றிலிருந்து தான் வேளாங்கண்ணி பம்ப் செட்டுக்குத் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு வெள்ளக் காலத்தில் தண்ணீர் வடிய முடியாமல் இருப்பதால் மறவனாற்றை தூர் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில், எக்கல், கடம்ப்விளாகம், குன்னலூர் பகுதிகள் வெள்ளத்தின் காரணமாக, விவசாயம் செய்ய வாய்ப்பு வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. தண்ணீர் தேங்கி விடுவதால் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே அதற்காக ஒரு வடிகால் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வேட்டைக்காரன் இருப்பு என்ற ஊரில் பம்பு செட்டு உதவியை நம்பி ஆயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த மேட்டு நிலங்களுக்கு பம்பு செட்டுகள் மூலம் தண்ணீர் கொடுத்தால் நல்ல விவசாயத்தைத் தர முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவிலிருக்கும் கொத்தங்குடி, ஐயூர், சித்தாய்மூர் கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன. சக்கிலியன் வாய்க்காலை நன்றாக அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தி நல்ல வடிகால் வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் வெட்டாற்றில் பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். திருவாளரில் இன்று கல்லூரி அமைக்கப்படுகிறது. நன்னிலம் தாலுக்காவிலிருந்து குறுக்கு திருமருகல் வழியாக வரலாம். இந்தப் பாலம் அமைத்தால் 16, 15 மைல் நாகூர் அல்லது திருவாளரைச் சுற்றி வரவேண்டியதில்லை. வெட்டாற்றில் பாலம் கட்டிக் கொடுத்தால் திருமருகல் வழியாக கீவனூர் போக, கல்லூரிக்குப் போக வசதியாக இருக்கும். எனவே வெட்டாற்றில் பாலம் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: உதவி சபாநாயகரவர்களே, அவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 25]

வழக்கம்போல, எப்பொழுதையும்விட இந்த மூன்று வருஷத்திலே சிறப்பாக நடந்து வந்திருக்கிறது, இதற்கு முன்னாலே அதிகமாக நடைபெறவில்லை என்று கூறும் குற்றச்சாட்டைக் கேட்டுக் கேட்டு காது புளித்துப் போய்விட்டது. இருந்தாலும்கூட நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய சாலை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி, பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் சரி இந்திய தேசத்திலேயே தமிழ்நாடுதான் சிறப்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இது இந்த மூன்று வருஷத்திலேதான் வந்ததா அல்லது சுதந்திரம் பெற்றபின் 20 வருஷத்திலேதான் வந்ததா என்பதை நிபுணர்களும், நாட்டு மக்களும், இங்கேயிருப்பவர்களும் தான் உரை வேண்டுமே தவிர இந்தச் சர்க்காரோ அல்லது சர்க்காரைச் சேர்ந்த கட்சியோ உணருகிறார்களா என்று தெரியவில்லை.

சாலை வளர்ச்சி நம்முடைய தேசத்திலே மிகச் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலே மிக மிக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த 3 வருஷங்களிலே எப்படியிருக்கிறது என்றால் தேக்கம் இருக்கிறது, பராமரிப்பு சரியாக இல்லை, மெயின்டனென்ஸ் சரியாக இல்லை என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் யார்? சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளா அல்லது சர்க்காரின் கொள்கையா என்று பார்த்தால், சர்க்கார் வேண்டிய தொகைகளை ஒதுக்கி வைத்தால்தான் சரியாகப் பராமரிக்க முடியுமே தவிர, வசதியைப் பெருக்க முடியுமே தவிர இல்லை யென்றால் முடியாது. அந்த அளவிற்கு நல்ல முறையில் பராமரிப்பதற்காக பண வசதி ஒதுக்கப்படவில்லை. 1966-67-ல் 200 கோடி ரூபாய் என்று போட்டு இந்த வருஷம் 300 கோடி ரூபாயாக இருக்கிறது. 50 சதவீதம் அதிகமாக இருக்கிறது என்றாலும், தேவையான பணம் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதனால்தான் சாலை பராமரிப்பு குறைந்திருக்கிறது. இப்படியிருந்தால் பிற்காலத்தில், இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்னால் மீண்டும் மெயின்டனென்ஸ் செய்வது கஷ்டமான காரியம் என்று குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. ஒரு வீட்டைக் கட்டி விடலாம், வீட்டைக் கட்டி விடுவது சுலபம், ஆனால் அந்த வீட்டை நன்கு பராமரிப்பதுதான் முக்கியம். அதைப்போல சாலைப் போக்குவரத்திற்குள்ள சாலைகளை அவ்வப்பொழுது பராமரிப்பு செய்யாமல், அதற்கான ஒதுக்கீடுகள் செய்யாமல் இருந்தால் மிகவும் பழுதடைந்து பின்னால் மீண்டும் சரியான முறையிலே இருக்க வேண்டுமானால் அதிகப்படியான பணம் செலவழிக்க வேண்டியதாயிருக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ரோடுகளையெல்லாம் ஒரு பக்கத்திலேயே கவனித்துக்கொண்டு வருகிறோம். சமவெளிப் பிரதேசங்களைத்தான் கவனித்து வருகிறோமே தவிர, மலைப்பிரதேசங்கள், பிற்போக்கு இடங்கள் பிற்பட்ட நிலைகள் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் உதகமண்டலத்திற்குப் போகும் உல்லாசப்பிரயானிகள் போகும் ரோடு நன்றாக

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

யிருக்கிறதே தவிர, பிற்பட்ட இடமாகிய கூடலூரில் போக்கு வரத்துக்கு நல்ல ரோடுகள் கிடையாது. அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் இருக்கிறது. வருவாய் அதிகமாக இல்லை. ஊருக்கு வெளியே உள்ள ரோடுகளை ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொண்டால்தான் பிரயோஜனமாக இருக்கும், மக்கள் போக்குவரத்திற்கு வசதியாக இருக்க முடியுமே தவிர, பற்றாபடி முடியாது. மலைப்பிரதேசங்கள், பிற்போக்கான இடங்கள் ஆகியவற்றை, கூடலூரையும் சரி, எங்கெங்கு மலைப்பிரதேசங்கள் இருக்கிறதோ எங்கெங்கு ரோடுகள் வசதிகள் இல்லையோ அங்கு ரோடுகள் வசதி செய்து தர வேண்டும்.

கோபிசெட்டிப்பாளையம் தாலுக்காவில் உள்ள தாளவாடி-பிர்க்கா ரொம்ப நாட்களாக மைசூருக்குப் போக வேண்டுமென்று ஏன் சொல்கிறார்கள் என்றால் ரோடு வசதி, போக்குவரத்து இல்லாததால்தான். எனவே, மலைப் பகுதிகளிலே, மலைப் பிரதேசங்களிலேயிருக்கும் ரோடுகளை முதலில் ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், அது வடாற்காடு மாவட்டத்திலேயிருந்தாலும் சரி, அமைச்சர் ஊருக்கு பக்கத்திலுள்ள ஊராகயிருந்தாலும் சரி ஹைவேஸ் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜவ்வாது மலையில் சில கிராமங்களில் 17 இலட்சம் 20 இலட்சம் செலவு செய்து ரோடுகள் வளைந்து வளைந்து அழகாகப் போவதாக இருக்கிறது. அதைப் போல் எங்கள் தொகுதியிலும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று உதவி சபாநாயகரவர்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

(திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன் தலைமை.)

ஆகவே, இந்த ரோடு வசதி மிகவும் முக்கியமானது. பிற்போக்கான இடங்களில் ஹைவேஸ் எடுத்துச் செய்தால் காரியம் நன்றாக நடைபெறும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்தது, நன்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், முதலிலே மலைப்பிரதேசங்களிலும், பிற்போக்கான இடங்களிலும் வேகமாக வேலையை முடித்துவிட்டு, அதற்குப்பிறகு சமவெளிப் பிரதேசத்திற்கு வந்தால் மிகவும் நன்றாகயிருக்கும் என்று ஆலோசனை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு, என்னுடைய பகுதியில் சத்தியமங்கலம், கொத்தமங்கலம் வழியாக இருக்கும் ரோடுகளில் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். இப்பொழுது இரண்டு இடங்களிலே கட்டப்பட்டு வருகிறது. பெரும் பெரும் பள்ளங்கள். அதிகம் மழைபெய்தடித்தால் கிராமங்கள் துண்டிக்கப்படும் நிலையிலிருக்கின்றன. கீழ்பவானி புராஜக்ட் வரும் நேரத்தில் ரோடுகளை ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொள்ளுமென்று வாக்குறுதி அளித்தது. எல்லாம் காரியம் முடியும்வரையில்தான், காரியம் முடிந்தபிறகு பார்ப்பது கிடையாது. அப்பொழுது சர்க்காரின் சார்பாக வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது திருந்த சர்க்கார் கொடுத்த வாக்குறுதியாகயிருந்தாலும், இந்தச் சர்க்கார் அதை நிறைவேற்ற கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரோடுகள் இருந்தால்தான் கீழ்பவானி பிரதேசத்தில்

[திரு. டி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 25]

போக்குவரத்துக்கு சௌகரியமாக இருக்கும். எங்கெங்கு பள்ளமிருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று திட்டம் வைத்துக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் ஆலடி அருண் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தை செய்துவிட்டோம், இந்தத் திட்டத்தைச் செய்துவிட்டோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எந்தத் திட்டத்தைச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள், எந்தத் திட்டத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதைப்பற்றி ஞாபகப்படுத்தலாமா? நான் இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

கடல் நீரை குடிநீர் ஆக்குவோம் என்று சொன்னீர்களே? கடல் நீரை குடிநீர் ஆக்கினீர்களா? இப்பொழுது கேட்டால் அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். ஏன் அப்பொழுதே அதற்கு அதிகமாக பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும், அது காஸ்டிலியாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கலாமே? சோமசீலா பிராஜக்டைப்பற்றிச் சொன்னீர்கள், வீராணத்தைப்பற்றிச் சொன்னீர்கள். கடல் நீரை குடிநீராக ஆக்குவோம் என்று சொன்னீர்கள். கடல் நீரை குடிநீராக ஆக்கியிருந்தால் நாங்கள் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்போம். (குறுக்கீடு) நீங்கள் சொல்லவில்லை அப்படி என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். அது சகஜம். நாங்கள் எப்பொழுது சொன்னோம் என்று கேட்பீர்கள்? சபாநாயகர் அவர்கள் கூட டாகுமெண்டரி எவிடன்ஸ் கேட்பார். எந்த இடத்தில் சொன்னோம், எங்கே சொன்னோம், கையெழுத்துப்போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூட சொல்வார். (குறுக்கீடு).

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கடல்நீரை குடிநீர் ஆக்குகின்ற முயற்சி வேறு சில நாடுகளில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட முயற்சி நம் மாநிலத்திலும் மேற்கொள்ளப்படுமா என்று தான் நாங்கள் கேட்டோம். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபொழுது நாவலர் அவர்களும், நானும் அதைப்பற்றி கேட்டோம். அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் 'அது ஒரு நல்ல முயற்சி தான், பல இடங்களில் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கடல் நீரைக் குடிநீராக ஆக்குவதற்கு நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிக்குச் செலவு மிக அதிகமாக ஆகும். ஆகவே, அந்த முயற்சியை எடுத்துக் கொள்வதற்கில்லை' என்று அப்பொழுது பதில் சொன்னார். இது தான் நடந்த விவரம். நாங்கள் வந்தால் கடல் நீரை குடிநீராக்குவோம் என்று நாங்கள் சொன்னதாகவும், அதை இப்பொழுது சொன்னால், நாங்கள் எப்பொழுது அம்மாதிரி சொன்னோம் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்வோம் என்றெல்லாம் சொல்லி, அவர்களுக்கே உரிய மழலைமொழியில் பேசித் தங்களைச் சமாளித்துக் கொள்வதற்காக, அதைப் பயன்படுத்தலாமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

1970 மார்ச் 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய மழலை மொழியைக் கேட்டு நீங்கள் இன்புறுவதற்காக என் நன்றி.

“ குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர்.”

என்பது போல், எனது மழலைச் சொல்லைக் கேட்டு மகிழ்வதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி.

அடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமான பிரச்சினை காவேரி நதியில் அணைக்கட்டு கட்டுவது. இப்பொழுது மைசூர் சர்க்கார் நம்மையும் மீறி, மத்திய சர்க்காருடைய நிரூபத்திற்கு மாறாக ஹேமாவதி அணைக்கட்டு கட்டப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏற்கனவே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபொழுது, ஹேமாவதி அணைக்கட்டு கட்டுவதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது, ஆனால் எங்களுக்கு வந்து சேரவேண்டிய உரிய பங்கை எந்த விதத்திலும் குறைக்காமல் அவர்கள் கட்டிக் கொள்ளலாம் ஒப்பந்தத்தை மீறாமல் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் இன்னொரு அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது காமராஜ் அவர்கள் தானம் பண்ணிவிட்டு போய் விட்டார் என்று சொன்னார். இப்பொழுது இருக்கிற முதல் அமைச்சர் ஆட்சேபனை இல்லை, கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். அது அவர்களுடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது. அதுபோல அப்பொழுது காமராஜ் அவர்களும் மக்களுக்காகத் தான் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் திரு. காமராஜ் அவர்கள் தானம் கொடுத்துவிட்டு போய் விட்டார் என்று சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லவில்லையே என்று தான் சொன்னார். தானம் பண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டார் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உள்ளே ஒன்று, வெளியே ஒன்று சொல்கிறாரோ என்பது எனக்குத் தெரியாது

இந்தப் பிரச்சினை சாதாரண பிரச்சினை அல்ல. இது சிக்கலான பிரச்சினை மக்களுடைய வாழ்வுப் பிரச்சினை. நாட்டினுடைய வாழ்வுப் பிரச்சினை. இதிலே உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசக்கூடாது. மிகவும் நல்ல முறையிலே இரு சர்க்கார்களினாலும் எந்த மக்களுக்கும் பாதகம் இல்லாமல் முடிவு செய்யவேண்டிய பிரச்சினை. இதிலே உணர்ச்சி வசப்படக்கூடாது. அவர்கள் செய்வது, நாம் செய்வது என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டே போனால் உணர்ச்சி வசப்பட்டு, தகராறில் போய்த் தான் முடியுமே தவிர தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு வழி இருக்க முடியாது.

1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி நமக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதை நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்த சர்க்காருடைய கரத்தை நாங்கள் பலப்படுத்துகிறோம், அதற்கு

[1970 மார்ச் 25]

உறுதுணையாக இருப்போம், மத்திய சர்க்காரிடம் போய் நீங்கள் வேண்டிய காரியங்களைச் சொல்லி, அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று நாங்கள், எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து, முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறோம். நமது தமிழ் நாட்டினுடைய நிலைமை இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு போல இருக்கக்கூடிய நிலை. காவேரி மைசூரில் உற்பத்தியாகிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அணை கட்டிக்கொள்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதே போன்று கேரளாவிற்கு போகக்கூடிய நமது தண்ணீர், இங்கே உற்பத்தியாகிற நமது தண்ணீரை தேக்கு வதற்கு நாம் அணை கட்ட வேண்டுமென்றால், கேரள அரசாங்கத்தின் ஒப்பந்தத்தைப் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டுத் தலைவிதி இப்படி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டின் நிலை இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்புபோல் இருக்கிறது. காவேரி மைசூரில் உற்பத்தியாகிறது. அவர்கள் அதைத் தடுத்து அங்கே அணைக் கட்டுக் கட்டிக்கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். இங்கிருந்து, தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகி, கேரளாவிற்கு போகக்கூடிய நீரைத் தேக்கி அணை கட்டுவதென்றால், கேரள அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. நாம் நல்ல பண்போடு, சகிப்புத் தன்மையோடு இருந்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினை மட்டுமல்ல, உயர்நீதி மன்றத்திலும், மக்கள் மன்றத்திலும் இது தீர்க்கப்படவேண்டுமானால், அப்படி தீர்க்கப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்குமானால், அதற்குக் கண்டிப்பான நிலை இப்பொழுது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. 1924-ம் ஆண்டு அக்ரிமெண்டை நான் ஓரளவுக்குப் படித்திருக்கிறேன்

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஹேமாவதி அணைக்கட்டுப் பற்றி நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதுவரையிலே பேசியதை நான் வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்படியே ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதற்குப் பிறகு ஏதாவது பேசிவிடக் கூடாது என்பதற்காக நானும் ஒரு அணை போட விரும்புகிறேன். அது சம்பந்தமாக அவர்கள் இதுவரையில் பேசியதை வார்த்தைக்கு வார்த்தை, எழுத்துக்கு எழுத்து அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதில் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடாது. இது இரண்டு மாநில முதல் அமைச்சர்களுடைய கௌரவப் பிரச்சினை அல்ல, இரண்டு மாநிலங்களிலுள்ள மக்களுடைய பிரச்சினையாகும். இரண்டு மாநில மக்களும் ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழவேண்டும், ஒருவருக்கொருவர் கசப்பு உணர்ச்சியை வளர்க்கக்கூடிய முறையில் நாம் இதை உருவாக்கக் கூடாது. அவர்கள் சொன்னதுபோல சகிப்புத் தன்மைக்குத் தமிழர்கள் எப்பொழுதும் பெயர் பெற்றவர்கள். அந்தக் காரணத்தினால் தான் நாம் எவ்வளவோ சகித்துக்கொண்டிருந்தாலும், தமிழ்ப் பாடகர்கள், தமிழ்க் கலைஞர்கள் இன்றைக்குக் கூட பெங்களூர் போன்ற இடங்களில் போய்ப் பாட முடியாமலும், கலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ள முடியாமலும், விரட்டியடிக்கப்படுகிற காட்சியைப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக

1970 மார்ச் 25] [திரு. மு. கருணாநிதி]

இருக்கிறோம். இங்கே அப்படி இல்லை. இங்கே வருகிற கன்னடக் கலைஞர்களுக்கு எந்தத் தீங்கையும் யாரும் செய்யக் கூடாது என்று நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம். அப்படிச் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை அடக்குவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

நான் இங்கு வருவதற்கு முன்பு மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் இங்கே பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். மத்திய அரசு ஏன் ராணுவத்தை அனுப்பி அந்த அணை கட்டுவதை தடுத்திருக்கக் கூடாது என்று பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். நான் அதற்காகச் சட்டசபைக் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆலடி அருணா அவர்கள் அப்படிப் பேசியிருக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ராணுவத்தின் மூலம் நாம் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. இவைகளையெல்லாம் நாம் மனவளத்தில் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். வருகிற ஏப்ரல் திங்கள் 17-ம் நாளன்று நானும், மைசூர் மாநில முதல் அமைச்சரும் டெல்லியில் சந்திக்க இருக்கிறோம். நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக் கிட்டுப் பேசியதற்கு நன்றி. நமக்கு சகிப்புத் தன்மை வேண்டும். நாம் பொறுமையாக காரியங்களைச் சாதித்துக்கொள்ள வேண்டும். ராணுவத்தின் மூலம் இந்தப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு முடியாது. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி பேசிவிட்டதால், மேலும் நான் இந்தப் பிரச்சினையின் மீது பேசி வளர்த்திக்கொண்டு போகத் தேவையில்லை.

1924-ம் ஆண்டு எக்ரிமெண்டு என்ன? நமக்கு ஓரளவுக்கு தண்ணீரைக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் தேக்கிக் கொள்வதற்கு நாம் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்வது என்ன? தண்ணீரைக் கொடுத்துவிட்டால் கூட அந்தத் தண்ணீரை எப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இத்தனை டி.எம்.ஸி. வாட்டர் தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. நாம் அதை 10 லட்சம் ஏக்கரானிற்கு உபயோகப் படுத்தினால் என்ன, 15 லட்சம் ஏக்கரானிற்கு உபயோகப்படுத்தினால் என்ன? நம்முடைய சாமர்த்தியத்தைப் பொறுத்து, நாம் கையாளுகின்ற விஞ்ஞான முறையைப் பொறுத்து, நம்முடைய விவசாயிகளுடைய ஊக்கத்தைப் பொறுத்து நாம் எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்வோம். அங்கு இருந்துகொண்டு, நீங்கள் இத்தனை லட்சம் ஏக்கரானிற்கு உபயோகப்படுத்துகிறீர்களே என்று கேட்கக்கூடிய உரிமை அவர்களுக்குக் கிடையாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். 1924-ம் ஆண்டு எக்ரிமெண்டுபடி அத்தனை டி.எம்.ஸி. வாட்டர் நமக்குக் கொடுத்தாக வேண்டும். வெள்ளம் பெருகி வருமானால், உபரித் தண்ணீரை

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 25]

எப்படி பங்கிட்டுக் கொள்வது என்பது பற்றியும் எக்ரிமெண்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணராஜ சாகரில் நிரம்பியதற்குப் பின்னாலே நமக்கு எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்றும் ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது. அதே மாதிரி எத்தனை லட்ச ஏக்கரா இருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன ?

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், கீழ் பவானியை எடுத்துக் கொண்டால், புஞ்சை தானியங்கள் என்றுதான் சொன்னார்கள். சோளம், ராகி இவற்றிற்கு என்றுதான் இருந்தது. ஆனால், விவசாயிகள் தங்களால் முடிந்தவரைக்கும் முயற்சி செய்து, 3½ மாதம் நெல்வைக்கும் நிலையைச் செய்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையில் பயிர் கட்டுப்பாடு இருக்க முடியாது. ஆகவே, 1924 அக்ரிமெண்டுக்குப் பிறகு நிலை என்ன என்பதும் இருக்கிறது. உபரித் தண்ணீர் இருந்தால், எப்படி எப்படி பிரித்துக் கொள்வது என்பதும் ஒப்பந்தத்தில் இருக்கிறது என்று தான் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நினைக்கிறேன். தண்ணீர் குறைந்து விட்டால், அப்பொழுது எப்படி எப்படி பகிர்ந்து கொள்வது, அவர்கள் எவ்வளவு நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வது, நாம் எவ்வளவு ஏற்றுக் கொள்வது என்றெல்லாம் இருக்கிறது. அதை விட்டு, அப்படித்தான் நாங்கள் அனைகளைக் கட்டுவோம் என்று சொல்லிவிட்டார்களானால், மக்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்படும். நாட்டின் ஒற்றுமையேகூட கெடுமோ, இது ஒற்றுமைக்கே உகை வைக்குமோ என்று பயப்படவேண்டிய நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இது ஒன்றும் சாதாரண விஷயம் இல்லை.

நாட்டின் ஆறுகளெல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தம். ஒவ்வொரு மாநில சர்க்காருக்கும் தனித் தனி என்று இல்லை என்கிற நிலையும் இருக்கிறது. அதையும் மீறி காரியங்கள் செய்தால், மக்களுக்கு அது பாதகத்தை விளைவிக்கும். அதிகமாகப் பேச நான் தயாராக இல்லை. முதல் அமைச்சர்கள் சந்திக்க இருக்கிறார்கள். என்ன நிலை வருமோ. அது மறுபடியும் சட்ட சபைக்கு வந்தால், தமிழகத்தின் நாவு கோடி மக்களின் சார்பில், அந்த நிலை சமாதான முறையில் சண்டையில்லாமல் அமைய நம்முடைய ஆத்ம சக்தி, பலம் வளம் நம் துணை இந்த சர்க்காருக்கு, எந்த சர்க்காரும் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு மேலே பேச விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் முதல் அமைச்சர்கள் பேசுவதோடு கூட, சீக்கிரத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். அப்படி முடிவு காணவில்லை என்றால், பின்னால் எப்படி எப்படி நடக்குமோ என்ற நிலை இருக்கும்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில் கிட்டத்தட்ட 97 சதம் பூரணமாக பயன்படுத்தி விட்டோம். பாக்கியிருக்கக் கூடியது 3, 2 சதவிகிதம் தான் இருக்கும். காவிரி ஆற்றில் எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்தி விட்டோம். தண்ணீர் இல்லாப் பற்றாக் குறைதான். அதிகமான தண்ணீர் என்ற நிலை கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பிரச்சினையெல்லாம், ஸ்மால்

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இரிகேஷன் ப்ராஜெக்ட்ஸ் தான். அந்த அந்த இடங்களில் சிறு, சிறு திட்டங்களைப் போட்டு, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுத்துப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை சீக்கிரமான முறையில் கொண்டு வா வேண்டும். பூரணமாகக் காரியங்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் சில உத்தரவுகளைப் போடும்போது, சர்க்காரோ, அதிகாரிகளோ அவற்றை நடிக்கிறதா அல்லது அப்படியே வைத்து இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. சில சமயங்களில் உத்தரவுகளை மாற்றி விவசாயிகளுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படும் முறையில் உத்தரவுகள் மாற்றி மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன.

கீழ் பவானியில் ஒரு பகுதி ஒற்றை நம்பர் மதகுளுக்கு ஒற்றை நம்பர் வருஷத்திலும், இரட்டை நம்பர் வருஷத்தில் இரட்டை நம்பர் மதகுக்குக்கும் என்று ஏற்பாடு இருந்தது. ஆனால் மழை பெய்யாத காரணத்தால், சில சந்தர்ப்பங்களில் அது மாறிவிட்டன. இரட்டை வருஷத்தில் ஒற்றை மதகுக்கு வந்து விட்டன. அது மாதிரியே, வேட்டைக்காரன்புதூரில், பரம்பிக் குளம் ஆளியாறு கனலில் தவறு நடந்திருக்கிறது, சர்க்காருக்கே தெரியுமோ, தெரியாதோ தெரியவில்லை. அமைச்சருக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேட்டைக்காரன்புதூரில் 5,045 ஏக்கரா பாசன வசதி உள்ளவை. முதல் பகுதிக்கு தண்ணீர் விட்டபிறகு அடுத்த பகுதிக்கு தண்ணீர் விடப்பட வேண்டும். சர்க்காரே உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை மீற முடியாது. 'ஏ' பிளாக், 'பி' பிளாக்கு என்று எடுத்துக்கொண்டால், 'ஏ' -க்கு இந்த வருஷம், 'பி' -க்கு அடுத்த வருஷம் என்று போடப் பட்டிருந்தது. 1969 ஜூன் வரையில் ஒரு பிளாக்குக்கு விடப்பட்டது. அடுத்தபடியாக இன்னொரு பிளாக்குக்கு விட வேண்டும். அப்பொழுதே விவசாயிகள் சந்தேகப்பட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரை அணுகி, தண்ணீர் வருமா வராதா எங்களுக்கும் என்று கேட்டபோது, கவலைப்பட வேண்டாம், உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம், உங்கள் பிளாக்குக்கு வரும், அதை மாற்ற முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஞ்சினியர்களைக் கேட்டதற்கும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டப்படி நடக்கும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நம்பி விவசாயிகள், எருவெல்லாம் அடித்து, வேலைகள் செய்த பிறகு ஜூன் மாதம் வரை தண்ணீர் கொடுத்த அதே பிளாக்குக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இது வேட்டைக்காரன்புதூரில் நடந்திருக்கிறது. தங்கவேலு கவுண்டர் பட்ட கஷ்டம் நமக்குத் தெரியும். அந்த பிளாக்குக்கு ஜூன் வரை தண்ணீர் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கே மறுபடியும் போன வருஷம், அதாவது 1969-ல் செப்டம்பரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரவை மாற்றிக் கொடுக்கப் பட்டது. விவசாயிகளெல்லாம் எருவெல்லாம் போட்டு, வேலைகளெல்லாம் செய்துவிட்டார்கள். கொடுத்த பிளாக்குக்கே மறுபடியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு ஜி.ஓ. போட்டிருக்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 மார்ச் 25]

கிறார்கள். மாற்ற முடியாது என்று சொல்லிப் போட்டு, அதை மாற்றியிருக்கிறார்கள். எனக்கு வந்திருக்கிற புகார்கள், அந்த பிளாக்கில் ஆளு. கட்சியைச் சேர்ந்த சொந்தக்காரர் இருப்பதாகவும், அதனால் மீண்டும் பெற்றுக் கொண்டதாகவும் புகார்கள் வருகின்றன. நாம் ஏன் புகாருக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டும்? யாராக இருந்தால் என்ன? பாரபட்சம் இல்லாமல் நடக்க வேண்டும். உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிட் போட்டு போகும்போது, சர்க்கார் உத்தரவை வைத்து தப்பித்துக் கொண்டார்கள். அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு எத்தனை நஷ்டம்? இவ்வளவு கஷ்டத்தை ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? விவசாயிகளுக்கு ஏதோ வருஷத்திற்கு ஒருமுறை தண்ணீர் வருகிறது. அதில் அவர்கள் வாழ்க்கை நிலை அடங்கி யிருக்கிறது. மாற்றி மாற்றி இஷ்டம் போல் செய்தால், உத்தரவுகளைப் போட்டால், இஷ்டம் போல் விவசாயிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுத்தால், எப்படி மக்களுக்கு நியாயமான முறை என்று நம்பிக்கை வரும்? அதே மாதிரி பாக்கியிருக்கும் இடங்களிலும்.

இப்பொழுது கூவம் சீரமைப்பு நடக்கிறது. கூவம் ஆற்றுக்கு சீரமைப்பு ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயில் செய்யிறோம் என்கிறார்கள், வரவேற்கத்தக்கதுதான். உங்களுடைய திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், செய்கிறீர்கள். அந்த வகையில் கூவம் சீரமைப்பு நடக்கிறது. ஆனால், அதற்கு டெண்டர் கால் பார் பண்ணினீர்களா? பதில் என்ன? முறைப்படி நாங்கள் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம், இலாகா மூலம் நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதற்கும் முறை இருக்கிறது. ஒரு பகுதியில் கடலாக இருக்கும் பகுதியில் சாதாரண கண்ட்ராக்டர்கள் செய்ய முடியாது. அங்கே பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுதான், எஞ்சினியர்கள், வல்லுநர்கள் செய்ய வேண்டும். அதுபோக, அதற்குமேல், 30, 40 மைலுக்கு டெண்டர் கால் பண்ணி, இரண்டு மைலுக்கு ஒரு டெண்டர் என்று வகுத்து, இத்தனை நாளில் நடக்க வேண்டும் என்று செய்தால், சீக்கிரமாக வேலை நடக்கும். அது இல்லாமல், பூரணமாக டிபார்ட்மெண்டே நடத்துவது என்றால், செலவு அதிகமாக ஆகும் என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டு, இரண்டு மைலுக்கு என்று செய்தால், கிராமப் பகுதியிலிருந்தும் எஞ்சினியரிங் கண்ட்ராக்டர்கள் வருவார்கள். மக்கள் வந்து இரவு பகலாக உட்கார்ந்து காரியத்தை முடிப்பார்கள். இந்த வறட்சி காலத்தில், பட்டணத்தில் வந்து அழகான கூவத்தினுடைய சீரமைப்பைப் பார்த்து அவர்களும் பங்கு கொள்ள, வேலையை முடிக்க ஏதுவாக இருக்கும். இந்தத் திட்டத்தில் துறைமுகப் பகுதியை விட்டு விட்டு, அதற்குமேல் கூவம் ஆற்றுப் பகுதியில், ஓரோரு மைலுக்கு அல்லது இரண்டு இரண்டு மைலுக்கு ஒரு டெண்டர் வீதம் கால் பார் பண்ணி, அந்த முறையில் இருக்க

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வேண்டும் என்று செய்தால், ஆறு மாதத்தில் காரியம் முடிந்து விடும், சிக்கனமாக முடிந்துவிடும், சீக்கிரமாக முடிந்துவிடும், நல்ல வகையில் வேலைவாய்ப்புக்களும் கொடுக்க முடியும்.

இப்படித் திட்டங்களை யெல்லாம் பார்த்தால், அநேகமாக எல்லாம் பட்டணத்திற்கே வசதி செய்வதாக இருக்கிறது. வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது, கூவம் சீரமைப்புத் திட்டம், இப்படி முக்கால் வாசித் திட்டங்கள் பட்டணத்திற்கே அதிகமாக இருக்கின்றன. பட்டணத்து மக்கள் வாழவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பற்றாக இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும், வீராணம் ஏரித் தண்ணீர் கொண்டு வருவதில், நான் விசாரித்த வரையில், போதுமான தண்ணீர் வரக்கூடிய செளகரியங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே பாசன வசதிகளுக்குத் தண்ணீர் பற்றாக குறை இருக்கும்போது, கிரேடேஷன் வரும் ஆட்சேபகரமான நிலை இருக்கிறது, டெல்லிக்கு சென்றிருந்தபோது, முதல் அமைச்சர் சோமசீலா திட்டம் மூலம் ஆந்திராவிலிருந்து தண்ணீர் வந்தாலும் வரவேற்பேன் என்று சொன்னார்கள். அதிலே கூட 'ஓபன் கட்' வாய்க்கால் மூலம் வந்தால் கிரேடேஷனில் வரும். சோமசீலா பிராஜக்டினால் இரண்டு மூன்று மாவட்டங்கள் பலனடையும் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் தண்ணீர் வந்தால், அது நெல்லூர் வழியாக வந்து, செங்கல்பட்டு வழியாக வந்து, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு வரை அதனால் வசதியிருக்கும்.

முப்பது, நாற்பது, அறுபது கோடி ரூபாய் திட்டம் என்று இருந்தால், தமிழ்நாடு அரசாங்கமும் ஆந்திர அரசாங்கமும் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, நமது அரசாங்கம் 20 கோடி ரூபாயும், ஆந்திர அரசாங்கம் முப்பது கோடி ரூபாயும் என்று போட்டுக் கொண்டு, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது வற்றாது தண்ணீர் கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கும். தண்ணீர் பற்றாக்குறை விவசாயிகளுக்கும் இருக்காது என்ற எனது ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சோமசீலா திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆந்திர அரசாங்கம் கூட முன் வர முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம் பணம் பற்றாக்குறை மட்டுமல்ல, சோமசீலா திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அதை ஒட்டி இருக்கின்ற பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலச்சொந்தக்காரர்கள் அதைச் சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்துகொள்ளச் சம்மதிக்கவில்லை. அகவே அந்தத் திட்டத்தை இழுத்துக் கொண்டே இருந்தால் சென்னைக்குக் குடிநீர் வழங்க முடியாது. நான் டெல்லியில் சென்னது கூட வீராணம் தண்ணீர் வந்து, இதுவும் கிடைக்குமேயானால் அதையும் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். இன்னும் 10, 15 வருடத்திற்குப் பிறகு தண்ணீர்த் தேவை மேலும் பெருகும் என்ற அடிப்படையில்தான் கூறப்பட்டது.

[1970 மார்ச் 25]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : விளக்கத்திற்கு நன்றி, நான் பாராளுமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபோது இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். இப்பொழுது இருக்கிற திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள்தான் அப்பொழுதும் அமைச்சராக இருந்தார், நான் பேசிய உடனே என்னைக் கூப்பிட்டு 'உங்களுடைய ஆலோசனைப்படி சோமசீலா திட்டம் வரும்' என்று சொன்னார். எதற்காக அதை இப்பொழுது சொல்கிறேன் என்றால் சில நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சொல்லும் வாதங்கள் அந்த இடத்தில் சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்வதற்கு இடையூறு இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையில் அரசு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இப்பொழுது சோமசீலா திட்டம் முடியாது என்றாலும், கிருஷ்ண-கோதாவரி இணைப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தண்ணீர் பஞ்சம் பெரிய பஞ்சமாக வரப்போகிறது. குடிப்பதற்கும் விவசாயத்திற்கும் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை வரும். இப்பொழுது இருக்கும் மழை பொய்க்கும் நிலைமை மேலும் உண்டானால் மிக மோசமான நிலைமை ஏற்படும். நம்முடைய நாட்டு ஒற்றுமை காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால் நம்முடைய நாட்டு நதிகள் அனைத்தும் இணைக்கப்பட வேண்டும். கங்கை-காவேரி இணைப்பு இல்லையே என்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. கிருஷ்ண-கோதாவரி நதிகள் இணைந்து பாலாற்றில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து, இந்த மாதிரி சில திட்டங்களுக்கு இப்பொழுதே தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் கொண்டு வந்து செய்தால்—எதிர்கால சந்ததியாருக்கு மிக பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் நமக்கு தண்ணீர் மிக அதிகமாகத் தேவைப்படும். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை இருக்கும் இடத்திற்கு தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்வது தான் நமது திட்டமாக இருந்தால் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஆகவே இருக்கின்ற வாய்க்கால்களையும் சீரமைப்பது மிக முக்கியம். எங்களுடைய ஊரிலே காட்டேரித் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பொதுவாக வாய்க்கால்கள் 'வி' மாதிரி இருந்தால் தண்ணீர் நல்லபடி வரும். 'யூ' மாதிரி இருந்தால் அவ்வளவாக வராது. இதற்குக் காரணம் அவ்வப்போது மெயின்டனன்ஸ் செய்யப்படவில்லை. இன்ஜினியர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் வாய்க்கால்கள் மூடப்படுவதில்லை. எப்பொழுது வாய்க்கால் மூடப்பட்டிருக்கிறதோ அப்பொழுது தான் டெண்டர் கால் பார் பண்ணுகிறார்கள். முதலிலேயே ரிப்பேர் செய்வதற்குத் திட்டம் போட்டு வாய்க்காலை மூடின உடனேயே அந்தப் பகுதியில் சாமான்களைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து வேலையைச் செய்தால்தான் செய்ய முடியும். பிப்ரவரி மாதம் 15-ம் தேதி மூடுகிறார். மூடிய பிறகு ஒரு ஜீப்பில் போய் அந்தந்த

1970 மார்ச் 25] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இடத்தைப் பார்த்தால் என்ன செய்ய முடியும்? மறுபடியும் ஏப்ரல் மாதம் திறக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னுடைய 20 வருஷ அனுபவத்தில் 18 தடவையாவது இதைப் பற்றிச் சொல்லி யிருப்பேன். இதை ஏற்கனவே யோசித்துச் செய்தால் ஒரு மாதத்தில் முடியும். இருப்புக்காட்டு வாய்க்கால் என்று ஒன்றும், மற்றொரு வாய்க்காலும் இது வரை ரிப்பேர் செய்யப்படவில்லை. அதே போல் காலிங்கராயன் வாய்க்கால் என்று ரிப்பேர் செய்யப் படாமல் இருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல, unauthorised irrigation என்பது காராளமாக நடக்கிறது. அவர்வர்களுடைய சக்திக்குத் தகுந்த மாதிரி வாய்க்காலில் பம்பு போட்டு செய்து கொள்ள வேண்டியது. பிறகு அரசியல்வாதிகள் விண்ணப்பம் கொடுக்க வேண்டியது. தவறு செய்த அந்த இடத்தில் ஏற்படும் பாதகத்தோடு போவதில்லை. கடைசியில் டெயில் என்டிஸ் உள்ள விவசாயி களுக்குப் பாதகம் ஏற்படுகிறது. மேலே உள்ளவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு எப்படித் தண்ணீர் போகும். இதை எல்லாம் சர்க்கார் கண்டிப்பாகப் பார்த்து unauthorised irrigation தவிர்த்து மேலே உள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதிலே கண்டிப்பு இல்லாவிட்டால் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் கஷ்டத்தைச் சொல்லவே முடியாது. ஆகவே இந்த மாதிரியான திட்டங்களை இன்னும் அதிகமாக நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கி நிறை வேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நம்முடைய இன்ஜினியர்கள் எல்லாம் மிகவும் சிறந்தவர்கள். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற இன்ஜினியர்களைப் போல் நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடிய இன்ஜினியர்களை எங்குமே பார்க்க முடியாது. நம்முடைய இன்ஜினியர்கள்தான் வடக்கே உள்ள கோசி பிராஜக்ட் போன்றவற்றிற்கு ஆலோசனை கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் திட்டங்களை இந்த சர்க்கார் வகுத்து அதற்குத் தேவையான அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி வேலை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு எடுத்து உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு போவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத் தொடர் கூட்டத்தில் 11-ம் தேதியிலிருந்து மான்யக் கோரிக்கைகள் பிரேரேபிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இன்று பொதுப்பணித் துறை மானியம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். காலையிலேயே நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது பிற்பகலிலும் தொடர்ந்து விவாதங்கள் நடைபெற்று வந்ததால் இப்பொழுது தான் நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிக அளவில் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டது அவர்கள் இந்தத் துறையில் அதிக அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. உறுப்பினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவற்றிற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை பொறியாளர்களும் பொதுப்பணித் துறையும் மிகச் சிறந்த முறையில் செயல்பட்டு வருவதாகக் கூறியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்தியா விலேயே மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் நமது பொறியியல் இன்ஜினியர்கள் என்று அவர்கள் கொடுத்த பாராட்டுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் அதே நேரத்தில், சில அதிகப் படியான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தினர் என்பது தான் வருத்தமாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய குற்றச் சாட்டுகளுக்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்னிடமாவது அல்லது தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களிடமாவது இந்தக் கூவம் சீரமைப்பு பணிகளைப் பற்றி குறிப்புகள், கேட்டிருந்தால், அவர் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தியிருக்க மாட்டார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கூவம் சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. முதல் கட்டத்தில் 32 லட்சம் ரூபாய், இரண்டாவது கட்டத்தில் 62 லட்சம் ரூபாய் மூன்றுவது கட்டத்தில் 16.4 லட்சம் ரூபாய் என்று நடைபெற்று வருகிறது. இங்கே பேசிய சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூவம் ஆற்று சீரமைப்புத் திட்டத்தில் தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டதாக ஒரு தவறான கருத்தில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களது கருத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்காக சில விவரங்களை கொடுத்தால் நல்லது என்று நம்புகிறேன். முதல் கட்டமாக—

Construction of a Regulator, monolith, jetty and shore protection works.

35 லட்சம் ரூபாய்க்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நமது அரசு எடுத்த முடிவுப்படி நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வேலையிலே இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன.

This work is divided into two sub-heads: (1) Regulator and (2) the other items mentioned above.

இந்த இரண்டு வேலைகளும் Both items have been given on tender என்ற அடிப்படையில் டெண்டர் கோரப்பட்டு, விதிமுறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு, வேலைகள் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த முறையில்தான் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

டெண்டர் “நேஷனல் கம்பெனிக்கு”த்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் அவர் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தவர் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். வேலைகள் மிகவும் நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வருகின்றன என்று பொறியாளரிடத்திலே இருந்து தகவல் வந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது கட்டமாக

channelisation of the Cooum river and its north arm plus beautification. The nature of work being done under this phase consists of putting cross bunds across the river, dewatering by employing batteries of departmental and hired pumps, excavation in the bed to the required section with manual labour and providing cement sand slab lining for the sides and walk ways on the beams with cement concrete. Conveyance of excavated earth from one reach to the other in hired lorries and departmental lorries.

இந்த வேலைகளுக்கும் டெண்டர்கள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. விதிமுறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டுத்தான் வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் டெண்டர்கள் கோரினாலும் வருவது இல்லை. பொதுவாக காண்ட்ராக்ட் வேலைக்கு வருவதில்லை. சில இடங்களில் பீஸ் ஓர்க்ஸ் என்ற அளவில் பொறியாளர் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் அக்ரிமென்ட் செய்து கொண்டு வேலைகள் தரப்படலாம் என்று அவர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்றாவது கட்டமாக Construction of tenements

கூவம்

ஆற்றின் கரையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு விடு கட்டும் திட்டமும் இருக்கிறது. அவைகளும் டெண்டர்கள் கோரப்பட்டு, விதிமுறைகளின் அடிப்படையில்தான் வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டெண்டர்கள் கோரியும், வசூத் இடங்களில்தான் பீஸ் ஓர்க்ஸ் என்ற முறையில் ஐயாயிரம் ரூபாய் வரையில் உள்ள வேலைகளுக்கு பொறியாளர்கள் அக்ரிமென்ட் செய்து கொண்டு வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு வேலைக்கும் டெண்டர் கோரப்பட்டு, விதிமுறைகள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு, வேலைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுபீர்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். கூவம் சீரமைப்புப் பணியில் நல்ல வேலைகள் நடைபெறுகின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். கூவம் முன்பு 400 அடி, 475 அடியாக இருந்ததை மாற்றி, 80 அல்லது 85 அடியாகக் குறைத்திருக்கிறோம். முன்பு ஒரு அடி, ஒன்றேகால் அடி ஆழம்தான் இருந்தது. இப்பொழுது எட்டு அல்லது ஒன்பது அடி ஆழப்படுத்தி, சீரமைப்புத் திட்டம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. நம்முடைய நண்பர்களுையெல்லாம் அங்கு அழைத்துப் போய் காண்பிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தோம். நேற்று அந்த இடத்திற்குப் போய் பார்க்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தோம். எதிர்பாராத காரணங்களினால் நேற்று போவது தடைப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, நாளைக்கு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

நான்கு மணிக்கு அந்தச் சீரமைப்புத் திட்டத்தைப் போய்ப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கட்டாயம் நாளைக்கு வந்து பார்க்க வேண்டும். வந்து பார்த்து விட்டு, அதன் பிறகு குறைகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரைக்கும் பதில் சொல்லட்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் பேசாமல் இருந்தேன். “ஐயா, எங்களுக்கு இப்படி தகவல் வந்திருக்கிறது” என்று சொன்னோம். நாங்கள் சொன்னதை சரிபார்ப்பது உங்கள் வேலைதான். மேலும் துறைமுகப் பகுதியில் நடப்பதை என்ஜினியர்கள் தான் செய்யவேண்டும். பாக்கியிருப்பதை டெண்டர்கள் கோரி வேலை செய்ய வேண்டும். எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களை நாங்கள் சொன்னோம். அதற்கு ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டு என்று நீங்கள் சொல்லலாமா? “ஐயா, நாங்கள் டெண்டர்கள் வரவழைத்து வேலைகள் செய்கிறோம்” என்று சொல்லி விட்டால் போதும். இதற்கு ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டு என்று சொல்லலாமா? தப்பித் தவறி நாங்கள் ஏதாவது கேட்டால், “அவரும் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான்” என்று சொல்கிறீர்கள். எப்பொழுதோ எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்திருப்பார். ஆனால் இப்பொழுது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரோ? (ஆளும் கட்சித் தரப்பில் சிரிப்பு) “ஐயா, தவறு நடந்திருக்கிறது” என்று நாங்கள் சொல்கிறோம். “இல்லை, சரியான முறையில்தான் நடக்கிறது” என்று பதில் சொல்லிவிட்டுப் போங்கள். நாங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொல்லாமல் என்னதான் செய்வது? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லையே! (சிரிப்பு) தயவுசெய்து ஒரு பாடமாவது சொல்லிக் கொடுங்கள். நீங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது என்ன போடு போட்டீர்கள் (சிரிப்பு) “ஐயா, இப்படி நடந்திருக்கிறதே” என்று சொன்னால், உடனே, “ஆதாரம். ஆதாரம்” என்று சொன்னால் என்ன செய்வது? உங்கள் பைபல்களையெல்லாம் எனக்கு அனுப்பி வையுங்கள். நான் பார்த்துச் சொல்கிறேன். நல்லதற்குத்தான் நான் சொல்கிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எனக்குச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிற வார்த்தைகளுக்கு இந்த நாட்டிலே பொறுப்பும், முக்கியத்துவமும் கொடுக்கப்படுகிற நிலை இருப்பதுபற்றி தெரியும். ஒரு நிலையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, டெண்டர் இல்லாமல் வேலை நடைபெறுகிறது என்று குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். என்னிடம் கேட்டிருந்தால், அல்லது தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களைக் கேட்டிருந்தால் விளக்கம் சொல்லியிருப்போம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

1970 மார்ச் 25] [எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அவர்கள் கூப்பிட்டால் தலைமைப் பொறியாளர் வந்து சொல்லிவிட்டிருப்பார், இவ்வளவு விளக்கத்திற்கு இடமில்லாமல் இருக்கும். குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருந்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, டெண்டர் இல்லாமல் வேலை நடைபெறுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு சாட்டவில்லையென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் நம்முடைய சர்க்காரின் மேல் உள்ள அன்பின் காரணமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஊரிலே சிலர் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் டெண்டர் விஷயமாக, பொறியாளரைக் கேட்டிருந்தால், அதற்கான விளக்கம் அவருக்கு மட்டும்தான் கிடைத்திருக்கும். நமக் கெல்லாம் தெரிந்திருக்காது. இந்தச் சட்டசபையில் அதைச் சொன்னால் உலகத்திற்கும் நல்ல விளக்கம் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான் இந்த முறைமையினைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்காகப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அடுத்து, எல்லா உறுப்பினர்களும் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அவை அவர்கள் தொகுதிகளில் செய்யப்படவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றித்தான் அதிகமாகக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பொதுவாக பேசப்பட்டது, மைசூருக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீர் சம்பந்தமாகத்தான். இதற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நல்ல விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். நான் இதற்கு மேலும் விளக்கம் அளிக்கவேண்டியதில்லை. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் 13-9-1969 அன்று ஒரு விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நம்முடைய அரசு, தமிழகத்திற்கும் மைசூர் மாநிலத்திற்கும் உள்ள பிரச்சினைகளில் தீவிரமான உலவத்தைச் செலுத்தி காரியம் அற்றிவருகிறது. நம்முடைய நிலைகளை எடுத்துக் கூறி, 1892, 1894 ஆகிய ஆண்டுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில் இந்த வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் டெல்லியில் வருகிற மாதம் 17-ம் தேதியன்று மைசூர் முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்திக்க இருக்கிறார்கள். தம்முடைய நிலைகளை நாம் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தங்களின் அடிப்படையில்தான் பேச்சுவார்த்தை நடைபெறவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

அடுத்து, பாம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்ட வேலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாம்பிக்குளம்-ஆனியாறு வேலைகள் நடைபெற நல்ல சூழ்நிலை உருவாக, கோள

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

மாநில முதலமைச்சர் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, இறுதியாக முடிவு செய்யப்படும் சூழ்நிலை உருவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே 14-10-1966-ம் தேதிய ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் மிகுதியான தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்த முடியுமா என்பதைப் பரிசீலித்து வருகிறது. எஸ்டிமேட் கமிட்டியின் தலைவராக இருக்கக்கூடிய திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தார்ப்பட்டம் இதை வற்புறுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது.

அடுத்து, ஆலத்துறையூர் திட்டத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், கன்னியாகுமரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து ஐராயிண்டாக இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து, பிறகு ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கருத்தாங்கிலே முடிவு செய்தோம். அந்த இரு மாவட்ட கலெக்டர்கள் இருவரும் பார்வையிட்டு, அறிக்கை ஒன்று அரசாங்கத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுப்பும் அறிக்கையைப் பரிசீலித்து அரசாங்கம் தக்க முடிவு எடுக்கும். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது, “அந்த இரண்டு கலெக்டர்களும் மாற்றப்பட்டு விட்டார்கள், அறிக்கை அரசுக்கு கிடைக்குமா?” என்றெல்லாம் ஐயப்பட பேசினார்கள். கலெக்டர்கள் மாற்றப்பட்டாலும், வருகின்ற கலெக்டர்கள் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சித்தார்-பட்டினங்கால் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும் போது பாசனத்திற்கு எப்போது தண்ணீர் விடுவார்கள் என்று கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டே பருவ மழை சிறப்பாக இருந்திருந்தால் தண்ணீர் விடப்பட்டிருக்கும். அந்தத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. இவ்வாண்டு பருவ மழை சரியாக இருந்தால் 1970 ஆம் மாதத்தில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் திறந்து விடப்படும் என்று நிலைமையைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

பாலாறு பேசின் விதிகளைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். அதைத் தளர்த்த வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினார்கள். 1931-ல் கொண்டுவரப்பட்ட பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் ஏற்கெனவே உதவவைகள் தளர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. 1948 ஆம் ஆண்டிலும், 1963-லும் தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு இப்போது அடிநீர் ஊற்று சம்பந்தமான ஆய்வு

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

4. என். டி. பி. ஆல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுடைய அறிக்கை கிடைத்த பிறகு மேலும் இந்த பாலாறு பேசின் ரூல்சை எப்படித் தளர்த்தலாம் என்பதுபற்றி கவனிக்கப்படும். அந்தப் பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ்கள் என்ன என்பதை இந்த அவை தெரிந்து கொள்வது நல்லது.

In modification of the previous rules on the subject, in so far as they are applicable, direct that the grant of permission for sinking of wells or installation of pumpsets in the Palar Basin be governed by the following conditions :—

(1) Sinking of new wells or installation of pumpsets within two furlongs of the spring heads and one furlong of the spring channels taking off from the Palar River or from any of its tributaries in the Palar Basin will be strictly prohibited.

(2) If there are any wells in infiltration galleries, etc., sunk in the bed of the Palar River or its tributaries for supply of drinking water to any local body, or, if such scheme is proposed or is under investigation, sinking of wells or tube wells, with or without installation of pumpsets, will be prohibited within a distance of 2,000 feet of such well, infiltration gallery, etc.

(3) The spring channel should be deemed to end at the point at which distributions starts.

(4) In the ayacut of the concerned spring channel itself, there will be no restriction on the sinking of wells and the installation of pumpsets to stabilise the ayacut.

(5) There will be no restriction regarding the crops grown under wells in the Palar Basin.

(6) No well in the Palar Basin shall be allowed to have pumps of more than 5 horse power capacity.

என்ற இந்த விதிமுறைகளை எல்லாம் எப்படித் தளர்த்தலாம் என்பதுபற்றி பரிசீலிக்க யு. என். டி. பி. ரிப்போர்ட்டுக்காகத்தான் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது வந்த பிறகு நல்ல முடிவு எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் வொர்க் சார்ஜ்ட் எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு ஊழியர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் சூப்பர்வைசர்கள், என்ஜினியர்கள் ஊதியப் பிரச்சினை பற்றியும் பேசப்பட்டது.

வொர்க் சார்ஜ்ட் எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு தோழிலாளர்கள் ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்கிறபோது தற்காலிகமாக நியமிக்கப் படுபவர்கள். திட்ட வேலை முடிவடைந்தவுடன் அவர்களும் வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் இன்றையதினம் குறிப்பாக 14 கோரிக்கைகளை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஊதியப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை பே கமி

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

ஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற அவர்களது 14 கோரிக்கைகள் என்ன என்பதையும் இந்த அவைக்குப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்:—

Conversion of work-charged establishment into regular service.
Temporary workers to be paid on a par with permanent workers.

Implementation of the Employees Provident Fund Act.

Implementation of interim relief recommended by the Wage Board.

Fixing of grades of workers according to actual nature of work.

Grant of washing allowance.

Refund of special contribution towards contributory provident fund recovered for forty-one months during the national emergency.

Formulation of a grievance procedure.

Revision of Industrial Employees Act in consultation with the representatives of the union.

Abolition of old rules regarding promotion and to provide promotional opportunities for those who have put in satisfactory service of three years.

Payment of two months bonus treating these workers as industrial workers.

Provision of housing facilities and the enhancement of house rent allowance for those who have not been provided with houses and recovery of house rent allowance only from those who have been provided with houses.

Revision of pay according to Pay Commission's recommendations and giving effect to pay revision.

Abolition of Employees State Insurance Scheme.

Payment of daily allowance for out-door duty at rupees three per day.

Continuity of service for contract labour.

Restoration of fifteen days casual leave by giving three optional holidays.

All these concessions should be extended to the workers of even the Soil Mechanics and Research Division at Poondi.

Cycle advance to workers.

Higher pay for turners, painters, etc.

Protection of pay for workers taken over from contract system of wages.

இந்தக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் பே கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

திரு. ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது 300 சூப்பர்வைசர்கள் வேலை இழக்க நேரிடப்போகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக இந்த சூப்பர்வைசர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்கள். உடனடியாக வேலையை எடுத்துக்கொள்கிறபோது எம்ப்ளாய்மென்ட் சர்வீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என்றாலும் இவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வில் வெற்றி பெற்று ரெகுலரைஸ் செய்யப்பட வேண்டும். சிலர் அப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் சர்வீஸ் கமிஷன் போயும் கூட அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இந்த 300 பேர்களைப் பொறுத்தவரை ஸ்பெஷல் ரெக்ரூட்மெண்டின் கீழ் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு நடத்தி இவர்களை ரெகுலரைஸ் செய்ய இருக்கிறது. ஆகவே இவர்களை வேலை நீக்கம் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சோலையாறு திட்டத்தின் கீழ் பணிபுரிகின்ற ஊழியர்களைப் பற்றி திரு. இராமசாமி அவர்களும், திரு. பூபதி அவர்களும் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதுபோல் அவர்கள் வொர்க் சார்ஜ் ஸ்டாபிளிஷ்மெண்டின் கீழ் ஷாக்கடியவர்கள். அந்தத் திட்டம் முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு மாற்று வேலை அளிப்பது பற்றித்தான் அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் அவர்கள் வேலையில் இருந்து நீக்கப்படுவதற்கு இடமில்லை. ஆயினும் மாதத்திற்கு ஒரு கோரிக்கை வைத்து வேலை நிறுத்தம் என்று செய்வது சரியல்ல. அவர்களை நானே நேரில் சந்தித்து இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிவிற்குள்ளாக ஓர் அறிவிப்பு செய்யப்படும் என்று சொல்லி வந்தேன். வந்து 2 நாளைக்குள் உண்ணாவிரதம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இந்த மிரட்டல்களுக்கு அரசு பணிவது என்றால் காரியங்கள் நடக்க முடியாது. எப்படியும் அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் வேலை கொடுக்கப்படும் வருகிறது.

அடுத்து திரு. மணி அவர்கள் சொன்னதுப்பாறை அணைக்கட்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா அவர்கள் இந்த கண்காண்க்குப்போய் வருவதில் ஏற்படும் தாமதம் பற்றி சற்று காரமாகவே குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்வது உண்மைதான். மதுரை மாவட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை கண்காண்க்காகப் போய் வருவதில் அதிகமான தாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதை நானே பார்த்தேன். அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சியாளர்களிடமும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஓரிரு மாதங்களுக்குள் விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. போர்டு மெம்பரும் தக்க

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இனி காலதாமதமின்றி சிக்கிரமே நிறைவேற்றுவதற்கான நிலைமை உருவாக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து திரு. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அரங்கூர் கிராமத்தில் கொள்ளிடம் ஆற்றில் பம்பு வைக்க பொதுப்பணித்துறை அனுமதிக்கிறது என்றும், ரேவின்யூ இலாக்காதான் அதைத் தடைசெய்து வருவதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். லோயர் அணைக்கட்டுப் பகுதியில் பம்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு எந்தவிதமான பாதகமும் இல்லாத நிலைமையில் அனுமதி கொடுக்கக்கூடிய உத்தரவுகளை அரசாங்கம் பிறப்பிக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பம்பு ஸ்கீம் முறையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கனவே 9 திட்டங்கள் 9,970 ஏக்கராவுக்கு வேலை முடிந்திருக்கிறது. இன்னும் 9 திட்டங்கள் 5,850 ஏக்கராவுக்கான வேலை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் 36 திட்டங்கள் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. இது பன்னிரண்டாயிரம் ஏக்கராவுக்குப் பயன்படும். ஒரே கார்ஜ்டு எண்டாபிளிஷ்மெண்டைப் பற்றியும் சூப்பர்வைசர்களைப்பற்றியும் நான் முன்பு குறிப்பிட்ட பொழுது எஞ்சிரியர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டத் தவறிவிட்டேன். அதைப் பொறுத்தவரையில் பே கமிஷனுக்கு ரெலப் செய்திருக்கிற காரணத்தினாலே அது முடிவு செய்தபிறகு அவர்களுக்கும் நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள தோப்பையாறுத் திட்டம்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தலைமைப் பொறியாளருக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் தலைமைப் பொறியாளர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக இங்கே பேசப்பட்டதிலே தமிழ்நாட்டிலே எல்லா மாவட்டங்களிலும் பான்ட் ஸ்கீம் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. சென்னையிலே நடைபெற்ற எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கருத்தாங்கிற்குப் பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தைத் தவிர தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் பான்ட் ஸ்கீம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அதை நிறைவேற்றுவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதுவரையில் சிறிய பாசனம் என்றால் 15 லட்சம் ரூபாய்தான் என்று அளவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது 25 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு அதை உயர்த்தி சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் என்று கொண்டுவரப்பட இருக்கின்றன. இதற்கு எந்த அடிப்படை, அதாவது பார்ட்ஸ்டிக் என்று சொல்வார்களே அதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் அதை ரிவைஸ் செய்வதற்கு யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு வாரம், பத்து நாட்

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

களுக்குள் உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டவுடன் இப்பொழுது அன் எக்கனாமிக் ஸ்கீம் என்று சொல்லப்படுகிறவை எக்கனாமிக் ஸ்கீமாக மாறிவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

திரு. நல்லசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது வாட்டர் மேனேஜ்மெண்ட் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூஷன்பற்றிச் சொன்னார்கள். தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொடுக்கின்ற அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் பொறியாளரும் கலந்து பேசித்தான் எந்தக் காலத்தில் எவ்வளவு தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன, அதன்படி செய்கிறார்கள். ஆனால் அந்த விதிமுறைகளை மீறி சில சமயங்களில் ஸ்பெஷலாக ரிலீஸ் செய்வதற்கு உள்ள அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே கொடுப்பதா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் ஸ்பெஷல் ரிலீஸ் செய்வதற்குத்தான் அப்படி வைத்திருக்கிறோம். திரு. நல்லசாமி அவர்கள் காலையிலே கேட்டார்கள். மாலையிலே உத்திரவு கொடுத்துவிட்டோம். எனவே இதிலே பிரச்சனை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திருச்சி மாவட்டத்திலே கொல்லிமலைத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. மாண்புமிகு அழகமுத்து அவர்களுடைய தொகுதியில் கொட்டையூர், குப்பம்பட்டி, முருங்கப்பட்டி ஆகிய வேலைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலைப்பற்றியும் நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் 14 கோடி ரூபாய்த் திட்டமாகும். ஆறு கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை முதலிலே வற்புறுத்தி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம். உத்திரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதோடு பாம்பன் ரோடு பிரிட்டிஷ் வேலைக்காகவும் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

பல உறுப்பினர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், பஸ் செல்கிற ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று, நான் போக்குவரத்துத்துறை மாலியர்தின்போது இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டேன். தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களிடம் இதுபற்றி குறிப்புக் கேட்டேன். அவர்கள் குறிப்புத் தந்தார்கள். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பஸ் போகின்ற ரோடுகளை மேம்படுத்துவதற்கு வேண்டிய தொகை 100 கோடி என்று சொன்னால் இப்பொழுது ஒதுக்குவது என்பது சாத்தியமல்ல. சிறுகச் சிறுக அது நிறைவேற்றப்படும். பஞ்சாயத்து ரோடுகளை இப்பொழுது 300 மைல் ரோடுகளை எடுத்து வருகிறோம். உறுப்பினர்கள் இந்த ரோடு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், அந்த ரோடு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

உறுப்பினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டிக்கு வரும்பொழுது அங்கே அவர்கள் சொல்கிறார்கள், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சொல்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள், டி.டி.சி.-யிலே அதற்காக பிரையாரிடி கொடுத்திருக்கிறோம், அந்த அடிப்படையிலே தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளை அதிகமாக எடுத்து வருகிறோம்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது பொதுப்பணித் துறைக்கும் மருத்துவ மனையில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் கோ ஆர்டினேஷன் இல்லை என்று சொன்னார்கள். பொதுப்பணித் துறை, கட்டடத் துறை அதிகமாக மருத்துவத் துறை, கல்வித் துறை ஆகிய இரண்டு துறைகளுக்கான கட்டடங்களை அதிகமாகக் கட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தாமதப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் மாதத்திற்கு இரண்டு முறைகள் தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களும் கல்வித் துறைச் செயலாளர் அவர்களும் மருத்துவத் துறைச் செயலாளர் அவர்களும் பொதுப் பணித்துறைச் செயலாளர் அவர்களும் கூடிப்பேசி காலதாமதத் திற்கு இடம் இல்லாமல் வேலைகள் நடக்கின்றன.

சேதுசமுத்திரத் திட்டப்பற்றிச் சொன்னார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றபொழுது தேசிய வளர்ச்சிக் கழகத் திலே இதைப்பற்றி வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்கான நல்ல நிலைமை இருக்கிறது.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செங்கம் பாலம் பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். 1969-70-ம் ஆண்டு திட்டத்திலே இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்றும் சென்ட்ரல் ரோடு பண்டிலே இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏற்கெனவே எழுதியிருக்கிறோம். அனுமதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அனுமதி பெற்றபிறகு எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ஜம்பு நதித் திட்டப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தாமிரவருணி நதியின் கிளை நதியாக இருக்கிறது. அதற்காக 46 லட்சம் ரூபாய் திட்டம் இருக்கிறது. அதற்கான மடெய்ல்டு இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது பரிசீலிக்கப்பட்டப் பிறகு முடிவு செய்யலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜாங்கம் அவர்கள் பேசும்பொழுது பெரியாறு டாமுக்கு சப்போர்ட் டாம் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எதற்காக சப்போர்ட் என்பது தெரியவில்லை, என்ன ஆபத்து என்பது தெரியவில்லை. எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லை. சட்டமன்றத்திலே பெரியாறு டாமுக்கு ஆபத்து என்று பேசி விட்டதால் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே ஆபத்து என்று நினைத்துக் கொள்வார்கள். ஒரு ஆபத்தும் இல்லை. நம்முடைய

1970 மார்ச் 25] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மாநில பொறியாளர் அவர்களும், கேரள மாநிலப் பொறியாளர் அவர்களும் சில நாட்களுக்கு முன்னால் அங்கே சென்று பார்த்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்தவிதமான ஆபத்தும் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பெரியாறு இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஸ்கீம் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி அது சென்ட்ரல் வாட்டர் அன்ட் பவர் கமிஷன் அனுமதிக்குப் போய் இருக்கிறது. அனுமதி கிடைத்த பிறகு கவனிக் கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் வறட்டாற்றின் குறுக்கே அணை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆறு வறட்டாறு என்றாலும் ஒரு நல்ல திட்டம் இருக்கிறது. 4.9 லட்ச ரூபாய் அனுமதி கேட்டு மாவட்ட ஆட்சித் துறையின் அனுமதிக்காக அது காத்திருக்கிறது. அனுமதி கிடைத்தவுடன் துவங்கப்படும்.

திரு. நல்லசாமி அவர்கள் பேசும்பொழுது அமராவதி வாய்க் கால்பற்றிச் சொன்னார்கள். 23 வாய்க்கால்களில் 19 வாய்க்கால் களுக்கு ரீமாடலிங்குக்காக 23 லட்ச ரூபாய்க்கு அனுமதி கொடுக் கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் நான்கு வாய்க்கால்கள் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் விநியோகத்திற்காக கரூர் தாலுகாவிற்கு அமராவதி வாட்டரை ரெகுலேஷன் செய்வதற் காக திருச்சியில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கிலே ஜூனியர் எஞ்சினியர் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு இப்பொழுது ஜூனியர் எஞ்சினியர் பணி புரிந்து வருகிறார் என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் கங்கையையும் காவிரியையும் இணைக்கும் திட்டத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் தெரிவித்தார் கள், பத்திரிகையிலே தனிப்பட்டு பேசும்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள். இது பெரிய திட்டம் கங்கையையும் காவிரியையும் இணைக்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களே 'This will come in the next century' என்றும் சொன்னார்கள். கனவு சாண்பது நல்லதுதான். கனவு நினைவாக வேண்டுமென்றுதான் நாமும் விரும்புகிறோம். அரசாங்கத்தி லிருந்து தகவல் வந்தபிறகு முடிவு செய்யலாம் என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் பச்சையாறு ரிசர்வாயர் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைபாண்டியன் அவர்கள் திருநெல் வேலி மாவட்டத்திற்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்றார்கள். பச்சையாறு ரிசர்வாயர் ஸ்கீமை 149 லட்சம் ரூபாயில் நிறைவேற்று

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1970 மார்ச் 25]

வதற்காக தலைமைப் பொறியாளரின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

பொதுப்பணித் துறை பொறுத்தவரை நீர்ப்பாசனத் துறை சம்பந்தமாகத்தான் அதிகமாக விவாதம் செய்யப்பட்டது. ரோடுகளைப் பொறுத்தவரை நல்ல வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். காலையிலே குறிப்பிட்டது போல் சில முக்கியமான பாதைகளை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறோம். தொடர்ந்து இதிலே கவனம் செலுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கட்டடப் பிரிவிலே நல்ல வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆய்வுரைகளிலே அதற்கான விளக்கங்கள் எல்லாம் தரப்பட்டிருக்கின்றன. நேரம் அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தால் அந்த விவரங்களை எல்லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை. இந்த மானியங்களிலே பேசிய உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் தனித் தனியாக பெயரைச் சொல்லி பதில் சொல்லாவிட்டாலும் எல்லா உறுப்பினர்களும் கூறிய கருத்துக்கள் அனைத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று கூறி, அக்கறை எடுத்து பல கருத்துக்களைக் கூறி உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி கூறி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாளை கூவத்தின் காட்சிகளைக் காண வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஒரே ஒரு விளக்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் வேட்டைக்காரன் புதார் ஸேன் பற்றிச் சொன்னார்கள். வேட்டைக்காரன் புதாரில் 'ஏ' ஸோன், 'பி' ஸோன் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த விதிமுறைப் படி 'ஏ' ஸோனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அது தவறிவிட்டால் அந்த ஸோனுக்குத் தண்ணீர் இல்லை என்றும் இருந்தது. நாம் செய்திருக்கும் மாற்றம் ஜூன் மாதத்தில் 'ஏ' ஸோனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். ஜூன் மாதத்தில் கொடுக்காவிட்டால் அடுத்த தடவை தண்ணீர் வரும்போது 'ஏ' ஸோனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம். இதற்கு ஆட்சேபணை செய்தார்கள்; ஹைகோர்ட் வரை போனார்கள். பாரபட்சம் என்று சொன்னார்கள்; பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அந்த மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு நண்பர் என்று சொன்னார்கள். நண்பர் என்ற காரணத்தால் தண்ணீர் விட

[1970 மார்ச் 25]

முடியாது. விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. ஹைகோர்ட்டிலும் தள்ளப்பட்டு விட்டது. அதிலே எந்தத் தவறும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து ஜுன் மாதத்தில் 'ஏ' பகுதிக்கும், செப்டம்பர் மாதத்தில் 'பி' பகுதிக்கும் தண்ணீர் கொடுப்பதாகத் திட்டம். 'ஏ' பகுதிக்கு ஜுன் மாதம் கொடுத்த பிறகும் மீண்டும் செப்டம்பர் மாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் புகார். முதலிலே கொடுக்காமல் பின்னால் கொடுத்தால் ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படித்தான் பதிலை வி. கே. பழனிசாமித் தலுண்டர் எழுதியிருக்கிறார். அதைப்பற்றி மீண்டும் விசாரிக்க வேண்டும். ஜுன் மாதத்தில் கொடுத்த பகுதிக்கே மறுபடியும் செப்டம்பர் மாதத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று விசாரித்து தவறு இருந்தால் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கொடுத்தவர்களுக்கே மறுபடியும் கொடுக்கவில்லை. ஜுன் மாதத்தில் தண்ணீர் இல்லை, ஆகவே கொடுக்கவில்லை. அப்படிக் கொடுக்காத காரணத்தால் அடுத்து தண்ணீர் வருகிறபோது அவர்களுக்குக் கொடுக்காது இருக்கக்கூடாது, கொடுக்க வேண்டுமென்று மாற்றி கொடுத்திருக்கிறோம். முதலிலேயே கொடுக்காததால்தான் பிறகு கொடுக்கப் பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நாங்கள் போய் விசாரித்ததில் நான் கூறிய நிலைமைதான் தெரியவந்தது. சீப் என்ஜினியர் அங்கே போய் விசாரித்தால் நல்லது. கொடுக்காத இடத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையும். தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை என்றால் அந்தப் பகுதிக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஜி.ஓ. போட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜி.ஓ.-படி வழக்கை ஹைகோர்ட்டில் தள்ளி விட்டார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் முதலில் கொடுக்கப்பட்ட மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை விசாரிக்க வேண்டும்.

திரு. இல. பலராமன், திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியவர்கள் : கோரிக்கை எண் 26-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவர் அவர்களே, குடகஞாறு அணை என்பது நீண்ட நாள் பிரச்சினை. அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வார்த்தை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[1970 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : குடகனாறு திட்ட பகுதிகளில் ஏராளமாக எஸ்.எம்.ஐ.பி. ஸ்கீம்களை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். குடகனாறு திட்டத்திற்கு அதிகமாகச் செலவாகும் என்பதால் இப்போது அதை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

திரு. என். வரதராஜன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டது.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு. கோதண்டராமையா ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி, திரு. கே. என். குமாரசாமி ஆகியவர்கள் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாக கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 26—பாசனம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 9,38,27,800-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரியத் தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா ஆகியவர்களால் கோரிக்கை எண் 27-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

திரு. என்.எஸ்.வி. சித்தன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—பொதுப்பணிகள்—பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 10,22,15,400-க்கு மேற்படாதத் தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1970 மார்ச் 25]

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 28-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. ஏ.அ. சுப்பராஜா அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன், திரு. ஆர். கருப்பையா, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே ஆகியவர்கள் அவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—பொதுப்பணிகள்—பணியாளரும், கருவிகளும், இயந்திரச் சாதனங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,37,25,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 41-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியவர்கள் அவர்களுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 41—பாசன மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,53,02,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. ஆர். கருப்பையா அவர்களும், திரு. எம். பூபதி அவர்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் கோரிக்கை எண் 42-க்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

[1970 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 42—பொதுப் பணிகள் மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,99,95,500-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் ”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, மீண்டும் நாளைக் காலை 9-00 மணி அளவில் பேரவை கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

170. Notification issued with G.O. Ms. No. 2177 Local Administration, dated the 7th November 1969 in regard to preliminary notification for the Constitution of a Municipality with the name of Virudhachalam in South Arcot District. [Laid on the Table of the House under Section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

171. Notification issued with Rc. No. 173361/68-E3, dated the 4th May 1969 in regard to extension of certain provisions of Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Ayyalur Town Panchayat, Madurai District. [Laid on the Table of the House under Section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayates Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

@ 96. A Review on the Progress made by the Forest Department (Tamil).

@ 97. A Note on the Tamil Nadu Cinchona Department (Tamil).

@ 98. Speech by the Hon. Minister for Religious Endowments on Demand No. 9-A—Administration of the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959. (English and Tamil).